

2. Knjiga

40 DANA

*Molitve i pobožnosti u cilju oživljavanja vašeg
iskustva sa Bogom*

DENIS SMIT

Takođe od Denisa Smita:

*40 dana: Molitve i pobožnosti u cilju pripreme za Drugi dolazak
(izdanje Biblije Kralja Džejmsa)*

*40 dana: Molitve i pobožnosti u cilju pripreme za Drugi dolazak
(izdanje Nove verzije Biblije Kralja Džejmsa)*

Za naručivanje pozovite 1-800-765-6955.

Posetite nas na stranici www.reviewandherald.com

Za informacije o ostalim proizvodima Review and Herald®

Autorska prava © 2011 od strane Udruženja izdavača Review and Herald®

Objavilo Udruženja izdavača Review and Herald®, Hagerstaun
MD 21741-1119

Ukoliko nije drugačije naznačeno, svi tekstovi su citirani iz Nove verzije Biblije Kralja Džejmsa. Autorska prava © 1979, 1980, 1982, Tomas Nelson Inc. Korišćeno uz dozvolu. Sva prava su zadržana. Tekstovi iz Nove međunarodne verzije, su iz Svete Biblije, Nova međunarodna verzija. Autorska prava © 1973, 1978, 1984, Međunarodno biblijsko društvo. Koristi se uz dozvolu „Izdavača Biblije Zondervan“. Tekstovi označeni kao „TLB“, preuzeti su iz knjige „Živa Biblija“, autorska prava © 1971 od izdavača „Tindejl haus“, Viton, Ill. Korišćeno uz dozvolu.

Ovu knjigu je priredila Kejli Kelč

Lektura i korektura

Džejms Hofner

Dizajnirao Ron. J. Prajd

Font: Times New Roman 11.6/15.6

15 14 13 12 11 5 4 3 2

Katalogizacija Kongresne biblioteke

Smit, Edvina Denis, 1944

40 dana, 2. Knjiga: Molitve i pobožnosti u cilju oživljavanja vašeg iskustva sa Bogom/Denis Smit

1. Duhovni život – Adventisti Sedmog dana. 2. Adventisti Sedmog dana – Molitve i pobožnosti. I. Naslov. II.

Naslov: Četrdeset dana. III. Naslov: Molitve i pobožnosti u cilju oživljavanja vašeg iskustva sa Bogom.

BV4501.3.S646 2010

242'.2-dc22

2010017798

ISBN 978-08280-2550-8

Sadržaj

BELEŠKA AUTORA ~ 5

UVOD ~ 7

Odeljak I: ***Narod sa neverovatnim iskustvima*** ~ 13

1. dan- Neverovatno iskustvo ponovnog rođenja ~ 13
2. dan- Neverovatno iskustvo krštenja Duhom ~ 16
3. dan -Neverovatno iskustvo Naše pravednosti u Hristosu
(1. Korinćanima 1,30, prim. prev) ~ 18
4. dan- Neverovatno iskustvo buđenja: Prvi deo ~ 20
5. dan- Neverovatno iskustvo buđenja: Drugi deo ~ 22
6. dan- Neverovatno iskustvo buđenja: Treći deo ~ 24
7. dan- Neverovatno iskustvo buđenja: Četvrti deo ~ 26

Odeljak II: ***Narod koji čeka na Boga*** ~ 29

8. dan- Ilustracija prirode ~ 29
9. dan- Čekanje na Boga da nam obezbedi stvari ~ 31
10. dan- Čovek stvoren da čeka na Boga ~ 33
11. dan- Istinski izraz naše vere ~ 35
12. dan- Čekanje Hristosovog ispoljavanja ~ 37
13. dan- Slušanje Božije reči u cilju dobijanja saveta ~ 39
14. dan- Otkrivenje u odnosu na ljudsku logiku vezanu za
dobijanje saveta ~ 41
15. dan- Odluke u duhu ili u telu ~ 43
16. dan- Čekanje na Boga u molitvi ~ 45

Odeljak III: ***Naš vrhovni Bog*** ~ 47

- 17. dan- Božija vrhovna vlast nad svim stvarima ~ 49
- 18. dan- Božija vrhovna vlast nad prirodom ~ 47
- 19. dan- Božija vrhovna vlast nad čovekom ~ 51
- 20. dan- Primeri vrhovne Božije vlasti ~ 54
- 21. dan- Lekcije iz Biblije koje se odnose na vrhovnu Božiju vlast ~ 57
- 22. dan- Događaji iskušavanja i vrhovna Božija vlast ~ 59

Odeljak IV: ***Teška, ali neophodna iskustva*** ~ 61

- 23. dan- Važnost poznavanja Boga ~ 61
- 24. dan- Teška iskušenja i poznavanje Boga ~ 63
- 25. dan- Svrha svih iskušenja ~ 65
- 26. dan- Zbog čega je skrušenost neophodna ~ 68
- 27. dan- Skrušenost i ljubav ~ 71
- 28. dan- Pobeđivanje iskušenja i teškoća ~ 73
- 29. dan- Naš Bog na četvrtoj straži: Prvi deo ~ 76
- 30. dan- Naš Bog na četvrtoj straži: Drugi deo ~ 79
- 31. dan- Životne oluje ~ 82
- 32. dan- Zbog čega su životne oluje neophodne ~ 85
- 33. dan- Ne bojte se ~ 88

Odeljak V: ***Narod koji je spreman da upozna Isusa*** ~ 91

- 34. dan- Pravednost verom i samo verom ~ 91
- 35. dan- Hvala Ti za trnje ~ 95
- 36. dan- Pravednost verom i poruka trećeg anđela ~ 97
- 37. dan- Pravednost verom i poslednja generacija ~ 100
- 38. dan- Narod koji je blagosloven jesenjom i prolećnom kišom Svetog Duha ~ 103
- 39. dan- Narod molitve i posta ~ 106
- 40. dan- Narod od Božije reči ~ 109

40 dana molitve i studija pobožnosti ~ 112

BELEŠKA AUTORA

Ova druga knjiga o 40 dana (1. Knjiga, *40 dana: Molitve i pobožnosti u cilju pripreme za Drugi dolazak*, objavljena 2009), usmerena je na odnos sa Bogom koji Njegov narod mora da ima, kako bi bio spreman za Hristosov drugi dolazak. Ovde se objašnjavaju razlozi zbog kojih Božija deca proživljavaju iskušenja i teška vremena. Predstavljena je važnost razumevanja Božije vrhovne vlasti, zajedno sa drugim važnim biblijskim učenjima, koja Božija poslednja generacija treba da razume.

Mi smo upravo započeli sa drugim delom od 40 dana u našoj crkvi u Nju Hejvenu u Konektiketu, i već sada mogu da vidim koliko je važno da učesnici učestvuju i u ovom drugom

delu aktivnosti koje su posvećene pobožnosti. Ovih drugih 40 dana pobožnosti, biće važan izvor za drugi deo od 40 dana koji naglašavaju duhovnost u vašoj crkvi. Videćete da se to nadovezuje na lekcije u prvoj knjizi o 40 dana pobožnosti.

UVOD

Ovih 40 dana proučavanja i molitve koji su posvećeni pobožnosti, predstavljaju drugi deo u serijalu o 40 dana pobožnosti. Kao i u prvoj knjizi: 40 dana: Molitve i pobožnosti u cilju pripreme za Drugi dolazak, i ove aktivnosti posvećene odanosti Bogu, treba da pripreme Božiju crkvu za Hristosov Drugi dolazak, kao i da dopru i do drugih, u cilju priprema za taj veličanstveni događaj. Ova priprema počinje od članova crkve koji su voljni da se posvete periodu od 40 dana molitve i predanog proučavanja, kako bi razvili bliži odnos sa Isusom Hristosom i kako bi doprli do 5 pojedinaca za koje im je Gospod usadio u srce da se mole svaki dan.

Isus je rekao; „Ako se dva od vas slože na zemlji u čemu mu drago, zašto se uzmore, daće im Otac moj koji je na nebesima“ (Jevanđelje po Mateju 18,19). Velika je snaga u zajedničkoj molitvi, a u hrišćanskom zajedništvu se nalazi ohrabrenje i duhovna snaga. Kao prvo, svi koji uz molitvu uđu u 40 dana ličnog proučavanja pobožnosti i molitve, ojačaću svoj odnos sa Bogom. Oni će rasti u iskustvu ispunjenom Duhom i njihov molitveni život će postati dosledniji i delotvorniji. Kao drugo, molitva za one koji se nalaze na molitvenoj listi, omogućiću Svetom Duhu da deluje u životima onih za koje se molimo, tako što ćemo ih dovesti bliže Hristosu. Članovi će biti ohrabreni kada budu videli da Duh odgovara na

njihove molitve. Kako biste imali najveću korist od ove knjige pobožnosti, predlažemo vam da nađete partnera za molitvu, sa kojim ćete se družiti i zajedno se moliti, bilo telefonom, bilo lično i to svakog dana u toku 40 dana molitve i učenja. Pored toga, preporučuje vam se da pronadete nekoliko pojedinaca koji će takođe biti uključeni u program, kako bi se oformila mala grupa, koja može da se sastaje jednom nedeljno, radi učenja i molitve. Studije o pobožnosti podeljene su u pet odeljaka. Svaki odeljak opisuje iskustva koja Božiji narod ima, kada je spreman za Hristosov Drugi dolazak. Svako proučavanje pobožnosti, praćeno je ličnim razmišljanjem i pitanjima za diskusiju. Ako želite da razvijete bliži odnos sa Isusom i da doprete do onih koje vam je Bog stavio na srce, koji su, ili ranije znali istinu Božije Reči, ali su zastranili, ili nikada nisu saznali za poruku upozorenja koju nam Bog daje da bi pripremio svet za Hristosov skori povratak, ova knjiga je za vas.

Početak

Dok se pripremate da krenete na ovo putovanje, potrebno je da sledite nekoliko koraka:

1. Nađite partnera za molitvu. Svakodnevno ćete biti u kontaktu sa vašim partnerom za molitvu, da biste radili sledeće:

1. Delili uvide u ono što ste toga dana pročitali.
2. Razgovarali o ličnom razmišljanju i o pitanjima za diskusiju.
3. Molili se jedno za drugog.

4. Ohrabrivali jedno drugog da se molite za petoro ljudi koje svaki od vas ima na spisku.
5. Podsećali jedno drugog da treba da pokažete tim ljudima na spisku (njih petoro), da vam je stalo do njih.

2. Molite se da vam Bog pokaže za koga treba da se molite.

Tokom 40 dana, molićete se za petoro ljudi. Zamolite Boga da vam pomogne da odaberete te pojedince.

3. Odaberite petoro ljudi za koje ćete se moliti.

Ti ljudi na vašem spisku za molitvu mogu da budu članovi vaše porodice, prijatelji, ili vaše kolege. To mogu biti pojedinci koji su, ili napustili crkvu, ili nikada nisu bili članovi crkve. (To bi trebalo da budu pojedinci koji žive u vašem kraju, kako biste ih pozvali u crkvu u nekom trenutku u narednih 40 dana).

4. Ostvarite kontakt sa svakom od tih pet osoba koje ste izabrali.

Sa tim pojedincima možete da ostvarite lični kontakt, kontakt putem telefona, putem e-maila, ili poštom. Sledi primer teksta koji možete da koristite kada kontaktirate pojedince koje ste odabrali:

Još od _____ moja crkva stavlja poseban naglasak na molitvu i traži da izaberemo pet pojedinaca za koje ćemo se moliti tokom narednih 40 dana.

Pošto ste vi _____ (primeri: moj prijatelj, moj komšija, moj kolega), izgledalo mi je sasvim prirodno da poželim da se molim za vas. Bila bi mi čast ako biste mi rekli koji su vaši specifični molitveni zahtevi, kako bih znao/znala, kako da se molim za vas u narednih 40 dana.

Nadam se da ćete mi uskoro odgovoriti. Ostaću u kontaktu. Hvala vam i Bog vas blagoslovio!

5. Napravite molitvenu karticu za svakog pojedinca, kako biste bili u toku.

Sledi primer kartice:

Ime: _____

Broj telefona: _____

E-mail: _____

Adresa: _____

Molitveni zahtevi: _____

40 dana molitve: _____

Aktivnosti brige: _____

6. Molite se svakodnevno za ove osobe.

Dok se molite, pozovite se u njihovo ime na dole navedene delove iz Svetog pisma. Oni su uzeti iz knjige „Crkveni izvori za molitvu“, str. 128, 129.

1. „... Ako ga ne dovuče Otac koji me posla...“ (Jevanđelje po Jovanu 6,44).
2. „... Da traže Gospoda...“ (Dela apostolska 17,27).
3. „... Primiste ne kao riječ čovječiju, nego (kao što zaista jest), riječ Božiju...“ (1. Poslanica Solunjanima 2,13).
4. „U kojima bog svijeta ovoga oslijepi razume nevjernika, da im ne zasvijetli vidjelo jevanđelja slave Hristove, koji je obličje Boga, koji se ne vidi“ (2. Poslanica Korinćanima 4,4; 10,4. 5).
5. Da Sveti Duh deluje u njima. „A kad dođe on, Duh istine, uputiće vas na svaku istinu...“ (Jevanđelje po Jovanu 16,8-13).
6. Da se pokaju. „Pokajte se, dakle...“ (Dela apostolska 3,19).
7. Da veruju u Hristosa Spasitelja (Jevanđelje po Jovanu 1,12).
8. Da se pokoravaju Hristosu Gospodu (Jevanđelje po Mateju 7,12).
9. Da prime Hristosa i da žive u njemu (Poslanica Kološanima 2,6.7).

7. Uz molitvu razmislite koje aktivnosti možete da preduzmete da biste pokazali da vam je stalo.

Spisak koji sledi sadrži predloge onih stvari koje možete da uradite za osobe koje su na vašem spisku za molitvu, kako biste im pokazali da vam je stalo do njih. Dodajte stvari na spisak onako kako vas Gospod vodi.

1. Recite im šta je to što cenite kod njih.
2. Pošaljite im neku ohrabrujuću literaturu.
3. Pošaljite im poziv i molite se sa njima.
4. Pozovite ih na večeru u svoj dom.
5. Pozovite ih da izađete zajedno na ručak.
6. Pošaljite im rođendansku čestitku.
7. Pošaljite im kartu koja izražava ohrabrenje, ili ono što Gospod stavlja u vaše srce.
8. Odnosite im nešto što ste sami skuvali.
9. Pozovite ih u kupovinu, ili u muzej, itd.
10. Pošaljite im kartu sa željama za ozdravljenje, ili kao izraz saosećanja, kada je to potrebno.
11. Pošaljite njihovom detetu rođendansku čestitku i poklon, kada je to prikladno.
12. Pozovite ih da zajedno sa vama pođu u crkvu.
13. Pitajte ih u prikladno vreme, da li bi voleli da proučavaju Bibliju.

Snaga molitve

Molitva je najjača sila na svetu. Ona je od suštinskog značaja za lični duhovni razvoj pojedinca i najefikasnije je sredstvo da se dopre do drugih, radi Hristosa. U vezi sa molitvom i duhovnim razvitkom svakog hrišćanina, Elen Vajt je napisala:

„Molitva je dah duše. Ona je tajna duhovne moći. Nijedan drugi način milosrđa nju ne može zameniti, niti se na drugi način zdravlje duše može očuvati. Molitva dovodi srce u neposredni kontakt sa Izvorom života i jača tetive i mišiće religioznog iskustva“ („Radnici Jevanđelja“, str. 254, 255).

Gospođa Vajt je takođe prepoznala i neophodnost molitve u procesu privođenja drugih Hristosu:

„Učestalim molitvama morate se boriti za duše, jer to je jedini način na koji možete da doprete u srca. To nije vaše delo, već delo Hristosa koji je uz vas, koje će ganuti srca“. („Evangelizam“, str. 342).

Dok uz molitvu radite na tome da druge privedete bliže k Hristosu i Njegovoj crkvi, Bog će blagosloviti vaše napore. Kada se molite i radite za one koji se nalaze na vašem molitvenom spisku, Bog, ne samo da će vas iskoristiti da druge privuče k Hristosu; On će i vas privući bliže k sebi.

Elan Vajt je razumela ovaj dvostruki blagoslov kada je napisala:

„Dok radite na tome da se odazovete na vaše sopstvene molitve, videćete da će vam se Bog otkriti... Počnite sada da dosežete sve više i više. Cenite nebeske stvari više od zemaljskih zabava i uzbuđenja... Naučite kako da se molite; naučite kako da nosite jasno i razumljivo svedočanstvo, i Bog će se u vama veličati“ („Pogled na gore“, str. 256).

„Njihove istrajne molitve, primeće duše ka krstu. U saradnji sa njihovim samopožrtvovanim naporima, Isus će se

približiti srcima, čineći čuda u preobraćenju duša“ („Svedočanstva za crkvu“, 7. tom, str. 27).

Da bi se olakšao naglasak na molitvu u ovom programu, postoji odeljak o „Molitvenim aktivnostima“ na kraju svakog dana posvećenog pobožnosti, koji nudi predlog na koju se molitvu treba fokusirati tog dana.

Moć Svetog Duha

Posle svog vaskrsenja, Isus je rekao svojim učenicima da treba da sačekaju da bi primili krštenje Svetoga Duha, pre nego što počnu da svetu propovedaju Jevanđelje (Dela apostolska 1,4-8). Iako su proveli u poslednje tri i po godine svaki dan sa Hristosom i videli i učestvovali u svim čudima koje je On činio, još uvek nisu bili spremni da svedoče za Njega. Trebalo je da sačekaju da bi primili moć Svetoga Duha. Nakon što su primili krštenje Svetoga Duha, koje se dogodilo na Duhove, postali su kao nikada do tada osposobljeni da svedoče za Hristosa:

„I kad se navrší pedeset dana, bijahu zajedno svi apostoli jednodušno. I ujedanput postade huka s neba kao duhanje silnoga vjetra, i napuni svu kuću gdje sjedahu; I pokazaše im se razdijeljeni jezici kao ognjeni; i sjede po jedan na svakoga od njih. I napuniše se svi Duha svetoga i stadoše govoriti drugim jezicima, kao što im Duh davaše te govorahu“ (Dela apostolska 2,1-4).

Zbog toga što je krštenje Svetim Duhom (što se takođe naziva i ispunjenje Duhom), od vitalnog značaja za lični duhovni razvoj i za naše svedočenje drugima, ovih 40 lekcija o

pobožnosti, biće zasnovane na ovom važnom učenju u Božijoj Reči.

Vaše 40-todnevno putovanje

Ovih 40 studija o pobožnosti zasnivaju se na praktičnim biblijskim tehnikama koje je važno da svaki hrišćanin razume, da bi mogao da verno služi Hristosu. Predstavljene su teme, kao što su važnost doživljavanja svakodnevnog krštenja Svetim Duhom i pravednost verom u Hristosa. Takođe ćete učiti o tome šta znači „čekati“ sa verom u Boga, čak i u najtežim situacijama. Saznaćete zbog čega je važno za hrišćane da razumeju istine o Božijoj vrhovnoj vlasti. Ako se ovo ne razume, biće mnogo lakše obeshrabriti se kada iskušenja i teškoće nasrnu na nečiji život. Ove i mnoge druge suštinske istine, predstavljene su u ovoj knjizi, kako bi se ojačao Božiji narod da se pripremi za konačnu krizu i za Hristosov Drugi dolazak.

Izborom da učestvujete u 40 dana proučavanja i molitve, ući ćete u jednu neverovatnu i blagoslovenu avanturu sa Gospodom. Doživjećete jedan dublji odnos sa Hristosom i videćete kako vas Gospod koristi da druge privuče bliže k sebi u pripremi za Njegov skori povratak. Dok se družite sa vašim partnerom za molitvu i sa ostalima koji učestvuju u ovom programu, doživjećete dublju hrišćansku ljubav i jedinstvo sa svojim suvernicima. Ovo će takođe igrati i važnu ulogu u vašem ličnom duhovnom razvoju.

Kako biste imali maksimalnu korist od ovog iskustva, preporučuje se da ovo bude prva stvar koju ćete ujutru raditi.

Možda će to zahtevati da malo ranije ustanete, ali trud će vam se bogato nagraditi. Ako zamolite Gospoda da vas probudi da biste imali kvalitetno vreme provedeno sa Njim, On će čuti i uslišiti vašu molitvu. U vezi sa Hristosovim posvećenim životom, Elen Vajt je napisala:

„On je svakodnevno primao novo krštenje Svetoga Duha. U ranim časovima novog dana, Gospod Ga je budio iz Njegovog dremeža i Njegova duša i Njegove usne bile su pomazane milošću, da bi mogao da je prenese drugima. Njegove reči su Mu bile prenošene pravo sa nebeskih dvorova, da bi mogao da ih, kada za to dođe vreme, prenosi slabima i potlačenima“ („Hristosove lekcije o predmetu“, str. 139).

Hristos će učiniti isto i za vas ukoliko Ga zamolite. On veoma želi da vas pomaže svojim Duhom u pripremi za svaki novi dan. Ova knjiga je osmišljena da vam olakša upravo to – svakodnevno pomazanje Božijim Duhom u cilju ličnog duhovnog razvoja i svedočenja za Hristosa.

Ostale koristi i upotrebe

Gospod može i hoće da upotrebi ove 40-todnevne studije o pobožnosti, da bi to koristilo Njegovom delu. Preporučuje se da se ovo bogoslužjenje koristi zajedno sa evangelističkim radom. Pedeset dana pre nego što počnu okupljanja, članovi crkve bi trebalo da se pozovu da učestvuju u 40 dana studija o pobožnosti i molitvi. Kao deo njihovog svakodnevnog molitvenog fokusa, trebalo bi da uključe Subotu za posetioce i/ili evangelističke sastanke. Subota za posetioce treba da se

održava na kraju 40 dana, a evangelistički sastanci treba da počnu ubrzo posle toga. Posetiocima se daje knjižica evangelističkih sastanaka Subotom za posetioce, uz poziv da prisustvuju uvodnoj večeri. Zamislite kolika je snaga velikog broja članova crkve koji se sistematski mole za Subotu za posetioce i za evangelističke sastanke, svakodnevno u toku 40 dana. Pored toga, petoro pojedinaca koji se nalaze na pojedinačnim spiskovima za molitvu, treba da se pozovu da prisustvuju Suboti za posetioce i uvodnoj večeri evangelističkih sastanaka. Članovi crkve će videti da će doći mnogo prijatelja, članova porodice i bivših Adventista, kao odgovor na njihov lični poziv, koji je praćen svakodnevnom molitvama za te pojedince. Ovih 40 dana usredsređenosti na studije o pobožnosti i molitvi, biće blagoslov za svako isticanje duhovnosti u vašoj lokalnoj crkvi, bilo da je reč o duhovnom razvoju članova, ili o pokušajima zajednice da se dopre i do drugih. Na crkvenoj konferenciji takođe mogu da se naglase 40-todnevne studije, koje prethode naglasku na duhovnosti ili evangelističkom radu na glavnoj konferenciji. Pastori i članovi crkve na konferenciji mogu da se udruže u zajedničkoj studiji i molitvi za taj događaj. Još jedno efikasno korišćenje Knjige o 40 dana je da se ona pročita sa novim članovima crkve. Važno je da svaki hrišćanin razume učenja koja se nalaze u njoj i da ta učenja primenjuje u svom životu. Zbog toga, 40-todnevna pobožnost takođe može da se koristi nakon evangelističkih sastanaka sa novim preobraćenicima. Oni će na taj način biti izloženi važnim biblijskim učenjima, kako bi ojačali svoj hod sa Gospodom, ojačali svoju vezu sa crkvom i dali pastoru, ili drugim laičkim crkvenim liderima, mogućnost da ostanu

povezani sa njima i nakon zajedničkih okupljanja. Novi članovi mogu da se okupljaju kao jedna mala grupa, jednom nedeljno ili češće, da bi ponovo prošli kroz studije. Takođe, onaj član crkve koji je već ranije prošao kroz 40 dana studija o pobožnosti, može biti određen kao nečiji partner za molitvu. To bi bio dobar način da se duhovno ojačaju novi članovi i da se oni povežu sa crkvom i sa bar još jednim članom crkve.

Napomena: Knjiga 40 dana je takođe koncipirana da se radi zajedno sa „Lakom američkom misijom“, jednim programom ličnog duhovnog razvoja kroz proučavanje Božije Reči, molitvu, trening i širenje zajednice, kako bi se delile poruke tri anđela.

Informacije o tome kako se vodi program od 40 dana pobožnosti i molitve u vašoj crkvi dostupna je na www.40daydevotional.com. Priručnik za preuzimanje nalazi se na veb stranici.

„Molitva je dah duše. Ona je tajna
duhovne moći. Nijedan drugi način
milosrđa nju ne može zameniti,
niti se na drugi način zdravlje duše može očuvati.
Molitva dovodi srce u neposredni kontakt
sa Izvorom života...“ („Radnici Jevanđelja“, str. 254, 255).

Prvi odeljak

Narod sa neverovatnim iskustvima

1. Dan

Neverovatno iskustvo ponovnog rođenja

U iskustvu svakog hrišćanina postoje sličnosti i razlike. Međutim, verujem da postoje tri iskustva u Hristosu koja imaju najdublji uticaj i koja su ista za svakog hrišćanina. Takođe, sva ta tri iskustva su neophodna da bismo bili spremni za Hristosov povratak. Ta tri iskustva su iskustvo ponovnog rođenja, krštenje Duhom, i iskustvo pravednosti verom u Hristosa. Buđenje će takođe biti predstavljeno u ovom odeljku o pobožnosti, a ono je neophodno za Božiji narod, da bi on izašao iz svog laodikejskog stanja.

Prvo neverovatno iskustvo koje svaki hrišćanin ima, je ponovno rođenje pod snagom Svetog Duha. Jovan se osvrnuo na ovo iskustvo ponovnog rođenja u svom Jevanđelju:

„A koji ga primiše, dade im vlast da budu sinovi Božiji, koji vjeruju u ime njegovo: koji se ne rodiše od krvi, ni od volje tjelesne, ni od volje muževlje, nego od Boga“ (Jevanđelje po Jovanu 1,12.13).

„Odgovori Isus i reče mu: 'Zaista, zaista ti kažem: ako se ko nanovo ne rodi, ne može vidjeti carstva Božijega... Što je rođeno od tijela, tijelo je; a što je rođeno od Duha, duh je'“ (Jevanđelje po Jovanu 3,3.6).

Iskustvo ponovnog rođenja dolazi u različitim trenucima u životu jednog hrišćanina. Moj susret sa Hristosom dogodio se kada sam bio apsolvent na mašinskom fakultetu. Njegov uticaj u mom životu bio je toliko potpun, da je u potpunosti promenio moju životnu filozofiju, tako da sam se sa ovozemaljskih vrednosti okrenuo duhovnim vrednostima. Vremenom, ovo iskustvo me je dovelo do toga da napustim profesiju inženjera i okrenem se sveštenečkim studijama.

Svaki hrišćanin ima slično iskustvo koje ga navodi da promeni svoje vrednosti i životnu filozofiju – život mu se promenio od potrage za uspesima na ovom svetu, do želje da služi Hristosu i da Ga prati svuda gde ga On vodi. Iskustvo koje opisuje apostol Jovan, odvija se verom, u srcu:

„Ne ljubite svijeta ni što je na svijetu. Ako ko ljubi svijet, nema ljubavi očine u njemu. Jer sve što je na svijetu, tjelesna želja, i želja očiju, i ponos života, nije od oca, nego je od ovoga svijeta. I svijet prolazi i želja njegova; a koji tvori volju Božiju ostaje dovijeka“ (1. Jovanova poslanica 2,15-17).

Hrišćani više ne vole ovaj svet, niti stvari ovoga sveta.

Hrišćani više ne vole ovaj svet, niti stvari ovoga sveta. Oni su od Boga primili novo srce:

„I pokropiću vas vodom čistom, i bićete čisti; ja ću vas očistiti od svih nečistota vaših i od svih gadnijih bogova vaših. I daću vam novo srce i nov ću duh metnuti u vas i izvadiću kameno srce iz tijela vašega i daću vam srce mesno. I duh svoj

metnuću u vas i učiniću da hodite po mojim uredbama zakone moje da držite i izvršujete“ (Knjiga proroka Jezekilja 36,25-27).

Kada neko prihvati Hristosa, biva mu oprošteno i on biva očišćen od svih grehova:

„Ako priznajemo grijehe svoje, vjeran je i pravedan da nam oprost grijehe naše i očisti nas od svake nepravde“ (1. Jovanova poslanica 1,9).

Novom verniku, ne samo da su oprošteni svi grehovi, već on prima i obećanje večnog života:

„I ovo je svjedočanstvo da nam je Bog dao život vječni; i ovaj život vječni u sinu je njegovom. Ko ima sina Božijega ima život; ko nema sina Božijega nema života. Ovo pisah vama koji vjerujete u ime sina Božijega, da znate da imate život vječni i da vjerujete u ime sina Božijega“ (1. Jovanova poslanica 5,11-13).

Ako niste prihvatili Hristosa kao vašeg Spasitelja, pozivam vas da to sada uradite. Možete da molite ovu jednostavnu molitvu:

„Oče, prihvatam Isusa Hristosa kao svog ličnog Spasitelja. Molim Te da mi oprostiš sve moje grehe i da me očistiš od sve nepravедности. Prihvatam Tvoje obećanje večnog života. Hvala Ti što mi daješ oprost i što mi daješ život večni, kroz Isusa. U Isusovo ime, amin“.

Ili, ako ste odlutali od Hristosa, pozivam vas da obnovite vaš odnos sa Njim. Pozivam vas da molite ovu molitvu:

„Oče, ponovo prihvatam Isusa Hristosa kao svog Spasitelja. Molim Te da mi oprostiš sve moje grehe i da me očistiš od sve nepravедности. Prihvatam Tvoje obećanje da ćeš mi dati život večni. Hvala Ti što mi daješ oprost i što mi jamčiš da ću sa Tobom provesti večnost. U Isusovo ime, amin“.

Lična razmišljanja i diskusije

1. Kako neka osoba postaje ponovo роđена?

2. Kada ste osetili da ste ponovo роđени? Kako ste se osećali после tog iskustva?

3. Šta se dešava u životu neke osobe kada ona doživi ponovno рођење Duhom?

4. Kako je iskustvo ponovnog рођења promenilo vaš život?

Molitvena aktivnost

. Pozovite vašeg partnera za molitvu i razgovarajte o ovom bogoslužnju sa njim/njom

. Molite sa zajedno sa svojim partnerom:

- 1. Da Bog svakodnevno obnavlja vaš ponovo rođeni odnos sa Njim.**
- 2. Da vam Bog dâ razumevanje dok svakodnevno proučavate svoje bogoslužnje.**
- 3. Da Bog blagoslovi prijateljstvo vas i vašeg partnera za molitvu.**
- 4. Za osobe koje se nalaze na vašem molitvenom spisku.**

2. Dan

Neverovatno iskustvo krštenja Duhom

Drugo neverovatno iskustvo koje Bog želi da svaki hrišćanin ima, je krštenje Svetim Duhom. Biti ponovo rođen je jedna stvar; biti kršten Svetim Duhom je druga.

Učenici su se preobratile ka Isusu, ali su bili bez moći sve do Duhova. Zato im je Isus zapovedio da čekaju u molitvi dok ne prime krštenje Svetim Duhom. „Čekajte obećanje očino, koje“, rekao je, „čujete od mene; jer je Jovan krstio vodom, a vi ćete se krstiti Duhom svetijem ne dugo posle ovijeh dana... Nego ćete primiti silu kada siđe Duh Sveti na vas; i bićete mi svjedoci u Jerusalemu i po svoj Judeji i Samariji i tja do kraja zemlje“ (Dela apostolska 1,4-8).

„I kada se navrší pedeset dana bijahu zajedno svi apostoli jednodušno. I ujedanput postade huka sa neba kao duhanje silnoga vjetra, i napuni svu kuću gdje sjedahu; I pokazaše im se razdijeljeni jezici kao ognjeni; i sjede po jedan na svakoga od njih. I napuniše se svi Duha svetoga i stadoše govoriti drugim jezicima, kao što im Duh davaše te govorahu“ (Dela apostolska 2.1-4).

Iskustvo krštenja Svetim Duhom dalo je veliku moć učenju i propovedanju učenika. Njih tri hiljade prihvatili su Isusa i bili su kršteni u vodi nakon Petrove propovedi na dan Duhova.

Kada hrišćanin primi krštenje Svetim Duhom, on/ona će biti osnažen da efikasnije služi Bogu i da dublje otkriva Hristosa u svom životu. Elen Vajt je o ovome napisala:

„Ukažite na svu neophodnost krštenja budućeg, rastućeg, plodonosnog drveća koje je Gospod zasadio“ (Svedočanstva za crkvu, 6. tom, str. 86).

Da bi hrišćani rasli u duhovnom smislu, oni moraju svakodnevno da imaju iskustvo krštenja Svetim Duhom. Elen Vajt je pisala o Isusovom prepoznavanju ove važne istine:

„On je svakodnevno primao novo krštenje Svetoga Duha. U ranim časovima novog dana, Gospod Ga je budio iz Njegovog dremeža i Njegova duša i Njegove usne bile su pomazane mилоšću, da bi mogao da je prenese drugima. Njegove reči su Mu bile prenošene pravo sa nebeskih dvorova, da bi mogao da ih, kada za to dođe vreme, prenosi slabima i potlačenima“ („Hristosove lekcije o predmetu“, str. 139).

Apostol Pavle je zapravo zapovedao hrišćanima da „nastave“ da budu ispunjeni Svetim Duhom, što mora da im bude svakodnevno iskustvo:

„I ne opijajte se vinom, u kome je kurvarstvo, nego se još ispunjavajte duhom“ (Poslanica Efežanima 5,18).

Grčki glagolski oblik za reč „ispuniti“, je „neka nastavi da se ispunjava“, to je glagol sa trajnom radnjom. Krštenje Duhom nije jednokratno iskustvo. To treba da bude svakodnevno iskustvo u životu jednog hrišćanina.

Ukoliko nikada niste zatražili od Boga da vas krsti svojim Duhom, pozivam vas da to sada uradite, tako što ćete moliti ovu molitvu: „Oče, hvala Ti što si me naveo da prihvatim Isusa Hristosa kao svog Spasitelja i molim Te da mi oprostiš sve moje grehe. Želim da u potpunosti svoj život posvetim Isusu. Tražim upravo sada obećanje krštenja Svetim Duhom u svom životu. Oče, ispuni me svojim Duhom i predstavi u meni svaki plod Tvoga Duha. Molim se da me toliko ispuniš Isusovim prisustvom, da će se njegove osobine u potpunosti ispoljiti kroz mene. Tražim da mi obećaš da ćeš me osnažiti svojim Duhom, da bih Ti služio dok me vodiš ka službi za Isusa. U Isusovo ime, amin“.

Lična razmišljanja i diskusije

1. Šta je Isus tražio od učenika da čekaju pre nego što počnu da svedoče za njega?

2. Šta je krštenje Svetim Duhom učinilo u životima učenika?

3. Zašto je Elen Vajt rekla da nam je potrebno krštenje Svetim Duhom?

4. Koliko često je Isus tražio krštenje Svetim Duhom i zašto?

5. Koliko često bi jedan hrišćanin trebalo da traži krštenje Svetim Duhom? Zbog čega je to važno?

Molitvena aktivnost

. Pozovite vašeg partnera za molitvu i razgovarajte o ovom bogoslužanju sa njim/njom

. Molite se zajedno sa vašim partnerom za molitvu:

- 1. Da vas Bog krsti svojim Svetim Duhom.**
- 2. Da Bog ispolji plodove Duha u vašem životu.**
- 3. Da Bog ispolji darove Duha u vašem životu, koje je On za vas odabrao.**
- 4. Za osobe koje se nalaze na vašem molitvenom spisku.**

3. Dan

Neverovatno iskustvo Hristosa naše pravednosti

Treće najneverovatnije iskustvo u životu jednog hrišćanina, je otkriće aspekta opravdanja i posvećenja pravednosti verom. Ovo iskustvo se najčešće ne otkriva odmah, ali nakon potrage za Bogom i nakon bezuspešnih pokušaja da se izborimo sa svojim grehovima, shvatićemo taj koncept.

Opravdanje znači da Bog oslobađa vernika krivice i kazne zbog greha i pokriva grešnika koji se pokajao pravednošću (savršenom poslušnošću) Hristosa.

„Ako priznajemo grijehe svoje, vjeran je i pravedan da nam oprost i grijehe naše i očisti nas od svake nepravde“ (1. Jovanova poslanica 1,9).

Božiji oprost je do te mere potpun, da On kaže:

„I grijeha njihovijeh i bezakonja njihovijeh neću više spominjati“ (Poslanica Jevrejima 10,17).

„Koliko je istok daleko od zapada, toliko udaljuje od nas bezakonja naša“ (Psalmi 103,12).

Posvećenje se odnosi na biblijsku istinu da Isus, ne samo da vam pripisuje svoju pravednost kroz opravdanje, već vam takođe daje svoju pravednost za vaš svakodnevni život. Hristos nije samo Spasitelj koji vam daje oprost od grehova, već je takođe i Spasitelj koji vas oslobađa od grehova. Ovo se dešava

kada hrišćani puste Isusa da svoj pokorni život živi u njima i kroz njih.

Hristos živi u verniku kroz krštenje Svetim Duhom:

„I ja ću umoliti Oca i daće vam drugoga utješitelja da bude sa vama vavijek, Duha istine, kojega svijet ne može primiti, jer ga ne vidi niti ga poznaje; a vi ga poznajete, jer u vama stoji i u vama će biti. Neću vas ostaviti, sirotne; **Doći ću k vama**“ (Jevanđelje po Jovanu 14,16-18, naglasak autora).

Isus želi da živi svoj život pokornosti u svakom hrišćaninu. Kada se nalazimo u nekom iskušenju, On želi da se okrenemo Njemu i da tražimo od Njega da ispolji svoju pokornost u toj oblasti našeg života. To je način na koji hrišćanin doživljava Hristosovu posvećenu pravednost.

„Jer što zakonu bješe nemoguće, jer bješe oslabljen tijelom, posla Bog sina svojega u obličju tijela grjehovnoga i za grijeh osudi grijeh u tijelu. Da se pravda zakona ispuni u nama koji ne živimo po tijelu nego po duhu“ (Poslanica Rimljanima 8,3.4).

Obratite pažnju da se u ovom delu Svetog pisma kaže da se „pravda zakona ispuni u nama“, a ne od strane nas. Dok učimo kako da pustimo Isusa da živi svoj pravedni život u, i kroz naš svakodnevni život, doživljavaćemo neverovatnu radost. Hristosova opravdavajuća pravednost i pravednost posvećenja je naša jedina nada da budemo pravedni, naša jedina nada da slavimo Boga.

„Kojima Bog naumi pokazati kako je bogata slava tajne ove među neznabošcima, koje je Hristos u vama, nad slave“ (Poslanica Kološanima 1,27).

Kada se nalazi u iskušenju, hrišćanin treba da traži samo Isusa, radi spasenja:

„Zato, dakle, i mi imajući oko sebe toliku gomilu svjedoka, da odbacimo svako breme i grijeh koji je za nas prionuo, i s trpljenjem da trčimo u bitku koja nam je određena, gledajući na načelnike vjere i svršitelja Isusa, koji mjesto određene sebi radosti pretrplje krst, ne mareći za sramotu, i sjede s desne strane prijestola Božijeg“ (Poslanica Jevrejima 12,1.2).

Ova tri iskustva, opisana u prva tri dana ove studije o pobožnosti, su iskustva koja su najneverovatnija i menjaju život više nego išta drugo u životu. To su neophodna iskustva za one koji su spremni da se sretnu sa Isusom kada se On bude vratio. Neka sva ta tri iskustva u potpunosti doživite u vašem životu.

Lična razmišljanja i diskusije

1. Šta Hristosova opravdavajuća pravednost čini za vernika?

2. Kada hrišćanin obično doživljava treće neverovatno iskustvo Hristosove posvećene pravednosti?

3. Kako Isus živi u hrišćanima? Kako On živi u vama?

4. Šta hrišćanin treba da uradi u odnosu na Hristosa, da bi prevazišao iskušenje?

5. Koja su tri neverovatna iskustva koja su opisana u prva tri bogoslužjenja?

Molitvena aktivnost

. Pozovite svog partnera za molitvu i razgovarajte o ovom bogoslužjenju sa njim/njom

. Molite se zajedno sa vašim partnerom za molitvu:

- 1. Da vas Bog krsti svojim Svetim Duhom.**
- 2. Da Isus svakodnevno živi svoj pravedni život u vama.**
- 3. Da vas Bog podseti da tražite Isusa kada ste u iskušenju.**
- 4. Za osobe koje se nalaze na vašem molitvenom spisku.**

4. Dan

Neverovatno iskustvo buđenja:

I deo

Mnogo puta se desi da hrišćani izgube osećanje prve ljubavi koje zadobiju sa iskustvom ponovnog rođenja. Prema Božijem upozorenju iz Otkrivenja, to se dogodilo Njegovoj Laodikejskoj crkvi poslednjeg dana. Zbog toga je buđenje današnja najveća potreba Božijeg naroda.

„I tako, budući mlak, i nijesi ni studen ni vruć, izbljuvaću te iz usta svojijeh. Jer govoriš: bogat sam, i obogatio sam se, i ništa ne potrebujem; a ne znaš da si ti nesrećan, i nevoljan, i siromah, i slijep i go“ (Otkrivenje 3,16-17).

Isto tako, najveća potreba današnjeg sveta je buđenje (preporod). Svet je dostigao stepen toliko bezvrednog nemorala, da je postao zreo za Božije kazne. Istorija nam otkriva da je svaki narod koji je sledio ovakav put, završio uništenjem. Daniloovo proročanstvo iz poglavlja br. 2 ove knjige, otkriva da će se svi narodi na kraju vremena, udružiti protiv Boga. Zbog toga je Bog oslikao „kamen“ koji baca proročansku sliku sebi na noge:

„A u vrijeme tih careva Bog će nebeski podignuti carstvo koje se dovijeka neće rasuti; i to se carstvo neće ostaviti drugom narodu; ono će satrti i ukinuti sva ta carstva, a samo će stajati dovijeka. Kako si vidio gdje se od gore odvali kamen bez ruku i satr gvožđe, mjed, kao, srebro i zlato“ (Knjiga proroka Danila 2,44.45).

Događaji koji se danas odigravaju u svetu, zahtevaju božanski upliv:

„Vrijeme je da Gospod radi; oboriše zakon Tvoj“ (Psalmi 119, 126).

U to nikada nemojte da sumnjate; Bog će raditi na tome da okonča greh na ovom svetu, a to će se desiti kada se Hristos bude vratio. Međutim, pre nego što nastupi to vreme, mora da dođe do velikog buđenja, koje će pripremiti Božiji narod za konačne događaje na zemlji i koje će dovesti druge sa ovoga sveta do spasonosnog odnosa sa Hristosom. To je naša velika današnja potreba. Elen Vajt je napisala:

„Buđenje istinske pobožnosti među nama je najveća i najhitnija od svih potreba. Naš prvi zadatak treba da bude potraga za ovim“ (Odabrane poruke, 1. knjiga, str. 121).

Na dan Duhova, dogodilo se veliko buđenje u crkvi. Radost je ispunila svako srce i dobre vesti o Hristosu su se brzo raširile, donoseći spas mnogim narodima.

„I kad se navrší pedeset dana, bijahu zajedno svi apostoli jednodušno. I ujedanput postade huka s neba kao duhanje silnoga vjetra i napuni svu kuću gdje sjedahu; I pokazaše im se razdijeljeni jezici kao ognjeni; i sjede po jedan na svakoga od njih. I napuniše se svi Duha Svetog i stadoše govoriti drugim jezicima, kao što im Duh davaše te govorahu. A u Jerusalmu stajahu Jevreji ljudi pobožni iz svakoga naroda koji je pod nebom. A kad postade ovaj glas, skupi se narod i smete se: jer svaki od njih slušaše gdje oni govore njegovijem jezikom. I divljahu se i čuđahu se govoreći jedan drugome: nijesu li ovo sve Galilejci što govore?... 'Pa kako mi čujemo svaki svoj jezik u kome smo se rodili?'

„Koji rado primiše riječ njegovu krstiše se; i pristade u taj dan oko tri hiljade duša... I svaki dan bijahu jednako jednodušno u crkvi i lomljahu hleb po kućama, i primahu hranu

s radosti i u prostoti srca, hvaleći Boga i imajući milost u sviju ljudi. A Gospod svaki dan umnožavaše društvo onijeh koji se spasavahu“ (Dela apostolska 2,1-11, 41-47).

Ovde vidimo da, kada se dogodilo buđenje, crkva je bila ispunjena radošću. Voleli su jedno drugoga i čeznuli su da budu zajedno svakoga dana. Imali su jednu svrhu u životu: da dele Isusa sa drugima. Kao rezultat toga, na hiljade njih se pridružilo crkvi; „A Gospod svaki dan umnožavaše društvo onijeh koji se spasavahu“.

Mi, kao i David, treba da zavapimo Gospodu, da danas među nas donese veliko buđenje:

„Zar se nećeš povratiti i oživeti nas, da bi se narod tvoj radovao o tebi?“ (Psalmi 85,6).

Lična razmišljanja i diskusije

1. Šta je najveća potreba današnje crkve? Da li i vi imate istu takvu potrebu?

2. Zbog čega je crkvi potrebno da doživi buđenje (preporod)?

3. Kakve se promene dešavaju u crkvi kada se dogodi buđenje?

4. Kakav uticaj crkva ima na zajednicu kada se dogodi buđenje?

Molitvena aktivnost

- . Pozovite vašeg partnera za molitvu i razgovarajte o ovom bogoslužnju sa njim/njom**
- . Molite se zajedno sa vašim partnerom za molitvu:**
 - 1. Da vas Bog krsti svojim Svetim Duhom.**
 - 2. Da Bog probudi vas i svoju crkvu.**
 - 3. Da Bog povede mnoge da prihvate Isusa.**
 - 4. Za osobe koje se nalaze na vašem molitvenom spisku.**

5. Dan

Neverovatno iskustvo buđenja:

Il deo

Buđenje se ne događa zbog toga što smo uradili nešto kao hrišćani. Buđenje se događa kao rezultat toga što Bog radi među nama. Međutim, ima nekih stvari koje hrišćani moraju

da rade, da bi se buđenje dogodilo. Postoji neraskidiva veza između buđenja i krštenja Svetim Duhom. Elen Vajt je napisala:

„Krštenje Svetim Duhom na dan Duhova, dovešće do buđenja istinske religije i do izvođenja mnogih velikih dela“ (Odabrane poruke, 2. knjiga, stranica 57).

Krštenje Svetim Duhom duhovno oživljava laodikejskog hrišćanina i daje mu/joj, snagu da svedoči za Hristosa. Isus je svakako znao za značaj onoga što bi se desilo kada bi se Sveti Duh izlio u vreme „jesenje kiše“, na dan Duhova. Govoreći o ovome, On je rekao:

„Ja sam došao da bacim oganj na zemlju; i kako bi mi se htjelo da se već zapalio!“ (Jevanđelje po Luki 12,49, Nova međunarodna verzija).

O kojem je to ognju Isus govorio? On je, naravno, govorio o ognju Svetog Duha.

„Odgovaraše Jovan svima govoreći: 'Ja vas krstim vodom; ali ide za mnom jači od mene, kome ja nijesam dostojan odriješiti remena na obući njegovoj; On će vas krstiti Duhom svetijem i ognjem'" (Jevanđelje po Luki 3,16).

Kako laodikejski hrišćani primaju krštenje Svetim Duhom i kako doživljavaju buđenje? Na isti način na koji vernici to uvek rade – tako što uz molitvu traže Božije obećanje. Krštenje Svetim Duhom je rana crkva primila na dan Duhova, kao rezultat zajedničke molitve u toku 10 dana, traživši Hristosovo obećanje:

„Ovi svi jednodušno bijahu jednako na molitvi i u moljenju sa ženama i s Marijom materom Isusovom i braćom njegovom“ (Dela apostolska 1,14).

Elen Vajt je potvrdila da je, da bi se desilo buđenje, potrebna molitva, kada je napisala: „Buđenje se može očekivati samo kao rezultat molitve“ (Odabrane poruke, 1. knjiga, str. 121).

Svaki današnji hrišćanin treba da moli Davidovu molitvu, koju sam pomenuo na završetku jučerašnjeg bogoslužjenja: „Zar se nećeš povratiti i oživiti nas, da bi se narod tvoj radovao o tebi?“ (Psalmi 85,6).

Buđenje nije bilo rezervisano za ranu hrišćansku crkvu. U 2. Knjizi dnevnika, čitamo veoma jasan opis toga kako se buđenje odvija među Božijim narodom.

„I ponizi se narod moj, na koji je prizvano ime moje i pomole se i potraže lice moje i povrati se od zlijev putova svojih i ja ću tada uslišiti s neba i oprostiću im grijeh njihov i isceliću zemlju njihovu“ (2. Knjiga dnevnika 7,14).

Bog je spreman i voljan da izlije svoj Duh, ali buđenje zahteva stopostotnu predaju Bogu sa naše strane. Zato Bog savetuje u svojoj poruci Laodikejcima, da „kupe“ od Njega:

„Svjetujem te da kupiš u mene zlata žeženoga u ognju, da se obogatiš; i bjele haljine, da se obučeš i da se ne pokaže sramota golotinje tvoje; i masti očinjom pomaži oči svoje da vidiš“ (Otkrivenje 3,18).

Mi „kupujemo“ tako što sebe bezrezervno dajemo Bogu. Možda postoje finansijske greške koje treba ispraviti, što nas može koštati novca. Možda se treba izviniti, što će nas koštati ponosa. Međutim, ako hoćete da đavo zadrhti, počnite iskreno da od Boga tražite buđenje:

„Ne postoji ništa čega se sotona toliko plaši, nego da Božiji narod očisti put tako što će ukloniti svaku prepreku, tako da Gospod može da izlije svoj Duh na posustalu crkvu i na svoju nepokajanu zajednicu“ (Odabrane poruke, 1. knjiga, str. 124).

Da li ste spremni da sve predate Bogu i da se „otkupite“ od Njega tako što ćete Mu dati celog sebe? To je ono što je potrebno da bi se iskusilo buđenje u vašem životu i da bi se postalo deo velikog buđenja koje će se uskoro dogoditi među Božijim narodom.

Lična razmišljanja i diskusije

1. Kakav stav hrišćani moraju da imaju prema Bogu, da bi se u njihovom životu dogodilo buđenje?

2. Koje dve stvari moraju hrišćani da urade da bi se dogodilo buđenje? Da li ste vi uradili te dve stvari?

3. Za šta se David molio?

4. Šta će krštenje Svetim Duhom uraditi za hrišćane i za crkvu? Zbog čega je to važno?

Molitvena aktivnost

. Pozovite vašeg partnera za molitvu i razgovarajte o ovom bogoslužanju sa njim/njom

. Molite se zajedno sa vašim partnerom za molitvu:

- 1. Da vas Bog krsti svojim Svetim Duhom.**
- 2. Da vam Bog dâ želju da mu se u potpunosti predate.**
- 3. Da Bog probudi vas i svoju crkvu.**
- 4. Za osobe koje se nalaze na vašem molitvenom spisku.**

6. Dan

Neverovatno iskustvo buđenja:

III deo

Buđenje je vreme kada se život hrišćanina budi u Hristosu. Radost spasenja ispunjava srce i iznutra gori teret osvajanja duša. Probuđeni hrišćanin žudi da i drugi prihvate Hristosa.

Kada dođe do buđenja, oni koji su iskusili buđenje, žele da se okupljaju i da pevaju hvalospeve Bogu, da se mole, da proučavaju Božiju Reč. Kada se crkva probudi, novi život i živost se ulivaju u nju – to je sâm život Isusov.

Kada se crkva probudi, efekti toga se prelivaju u zajednicu u kojoj se buđenje desilo. Grešnici počinju da dobijaju duboku svest o krivici. Ti osuđeni grešnici počinju da dolaze u crkvu, da bi saznali više o Isusu. Uz to, probuđeni hrišćani će svakodnevno, uz molitvu, posezati za onima koji još uvek nisu spaseni, i lično će deliti sa njima svoje utiske o Isusu.

Iskustvo svakodnevnog krštenja Svetim Duhom i život u aktivnoj molitvi, jedini su putevi ka buđenju (preporodu). Ali, ovo će se dogoditi samo nakon što hrišćani u potpunosti predaju svoj život Bogu – svaka oblast i aspekt njihovog života pripada Njemu.

Veliki propovednik buđenja, Ruben Tori, iz kasnih 1800-tih do ranih 1900-tih, dao je sledeći recept za buđenje, koji uključuje tri osnovna zahteva:

Neka se nekolicina hrišćana u potpunosti uskladi sa Bogom. Ukoliko se ovo ne učini, i ostalo će biti bezuspešno.

Neka se oni povežu da bi se molili za buđenje, sve dok Bog ne otvori prozore nebesa i dok ne siđe dole.

Neka se oni stave Bogu na raspolaganje, da budu Njemu za upotrebu onako kako je On to zamislio, da bi se ostali privoleli k Hristosu.

Jasno možemo da vidimo, kako iz Božije reči, tako i kod hrišćanskih pisaca iz prošlosti, da totalno predavanje Bogu,

molitva, krštenje Svetim duhom, buđenje i širenje Jevanđelja, svi zajedno idu ruku pod ruku. Ukoliko bilo koja od ovih komponenata nedostaje u našem hrišćanskom iskustvu, onda mi nismo tamo gde Bog želi da budemo u našem hodu zajedno sa Njim. Ove i samo ove komponente, dovešće današnjeg hrišćanina iz stanja laodikejskog „mlakog“, do stanja u kome se daje život svima sa kojima se stupa u kontakt. Kada se to dogodi u životima vernika, oni će početi da uviđaju da ih Bog koristi kao nikada ranije, da dovede muškarce i žene u carstvo Božije.

Putem primanja krštenja Svetim Duhom, Isus u potpunosti obitava u nama.

„I ja ću umoliti oca i daće vam drugoga utješitelja da bude sa vama vavijek, Duha istine, kojega svijet ne može primiti, jer ga ne vidi niti ga poznaje; a vi ga poznajete, jer u vama stoji i u vama će biti. Neću vas ostaviti, sirotne; Doći ću k vama“ (Jevanđelje po Jovanu 14,16-18).

Kada Isus živi u nama kroz krštenje Svetim Duhom, On će početi da svoj život proživljava u nama. On će početi da obavlja svoju službu drugima, kroz nas. I tako, kao što je Isus doneo život onima koje je sretao i kojima je držao službu, tako ćemo i mi doneti život kroz službu, kao što je to Isus činio.

Isus je ovo opisao kada je rekao: „Koji me vjeruje, kao što pismo reče, iz njegova tijela poteći će rijeke žive vode“ (Jevanđelje po Jovanu 7,38). A u nadahnutom komentaru o ovome napred, kaže se: „A ovo reče za Duha kojega poslije primiše oni koji vjeruju u ime njegovo: jer Duh sveti još ne bješe na njima, jer Isus još ne bješe proslavljen“ (Jevanđelje po

Jovanu 7,39). Biblija u ovim stihovima jasno ukazuje da će vernik koji je ispunjen Duhom, doneti život svom svetu, jer će iz njega teći „reke žive vode“.

Zbog ovoga je Isus rekao učenicima da „sačekaju“ na krštenje Svetim Duhom. On zna da bismo bez ovog Duha koji ispunjava crkvu, bili nemoćni i da ne bismo donosili život onima sa kojima dolazimo u kontakt. Ali, kada je crkva ispunjena Duhom, onda će vernici iskusiti buđenje i „primiće silu“ da svedoče za svog Gospoda: „Nego ćete primiti silu kad siđe Duh sveti na vas; i bićete mi svjedoci u Jerusalimu i po svoj Judeji i Samariji i tja do kraja zemlje“ (Dela apostolska 1,8).

Lična razmišljanja i diskusije

1. Opišite šta se dešava kada hrišćanin i crkva dožive buđenje.

2. Šta je po receptu Rubena Torija bilo potrebno, da bi se dogodilo buđenje?

3. Zašto je Isus rekao učenicima da „sačekaju“ pre nego što počnu da svedoče za Njega?

4. Šta će Isus raditi kada bude obitavao u hrišćaninu kroz krštenje Svetim Duhom?

Molitvena aktivnost

- . Pozovite vašeg partnera za molitvu i razgovarajte o ovom bogoslužanju sa njim/njom**
- . Molite se zajedno sa vašim partnerom za molitvu:**
 - 1. Da vas Bog krsti svojim Svetim Duhom.**
 - 2. Da vam Bog dâ želju da iskusite buđenje.**
 - 3. Da Bog probudi vas i svoju crkvu.**
 - 4. Za osobe koje se nalaze na vašem molitvenom spisku.**

7. Dan

Neverovatno iskustvo buđenja:

IV deo

Vidimo da se snažno, duhom ispunjeno svedočenje, dešavalo u ranoj crkvi. Čitamo o tome da su na hiljade njih prihvatili Isusa i postajali deo Božije crkve:

„Koji dakle rado primiše riječ njegovu krstiše se; i pristade u taj dan oko tri hiljade duša... A od onijeh koji slušahu riječ

mnogi vjerovali, i postade broj ljudi oko pet hiljada“ (Dela apostolska 2,41; 4,4).

Čitamo takođe i o tome koliko mnogo je crkva davala život onima koji su joj se priključili:

„A rukama apostolskima učiniše se mnogi znaci i čudesa među ljudima; i bijahu svi jednodušno u trijemu Solomunovu... A sve više pristajahu oni koji vjerovahu Gospoda, mnoštvo ljudi i žena, tako da i po ulicama iznošahu bolesnike i metahu na posteljama i na nosilima, da bi kad prođe Petar barem sjenka njegova osjenila koga od njih. A dolažahu mnogi i iz okolnijih gradova u Jerusolim, i donošahu bolesnike i koje mučahu nečisti duhovi; i svi ozdravljahu“ (Dela apostolska 5,12.14-16).

Zbog čega je crkva imala toliko moćan uticaj u svetu? To je bio direktan rezultat toga što je Isus živio u njoj kroz krštenje Svetim Duhom. On je vršio službu isto kao što je to činio kada je bio na zemlji. Crkva je istinski postala „telo Hristosovo“ na zemlji, kao rezultat ispunjenja Duhom na dan Duhova.

Problem sa laodikejskim hrišćanima poslednjeg dana je u tome što mi ne shvatamo naše pravo stanje. Mi mislimo da je sve u redu: „Jer govoriš: bogat sam i obogatio sam se i ništa ne potrebujem; a ne znaš da si ti nesrećan i nevoljan i siromah i slep i go“ (Otkrivenje 3,17).

Postoji samo jedan način da se razbije ova samoobmana. Moramo da dozvolimo Isusu da u potpunosti uđe u naše živote kroz krštenje Svetim Duhom:

„Evo stojim na vratima i kucam. Ako ko čuje glas moj i otvori vrata, ući ću k njemu i večeraću s njime, i on sa mnom“ (Otkrivenje 3,20).

Kada tražimo i primimo ispunjenje Svetim Duhom, naše oči će se otvoriti i počecemo da uviđamo naše pravo stanje pred Bogom:

„Savetujem te da kupiš u mene zlata žeženoga u ognju, da se obogatiš; i bijele haljine, da se obučeš i da se ne pokaže sramota golotinje tvoje; i masti očinjom pomaži oči svoje da vidiš“ (Otkrivenje 3,18).

Ovaj stih daje rešenje problema laodikejske crkve – Isus nas savetuje da kupimo Njegovo zlato. Ovaj zadatak ćemo izvršiti tako što ćemo se u potpunosti predati Bogu. Zlato se odnosi na osobine vere i ljubavi Isusove pravednosti, koje treba da postanu sastavni deo svakodnevnog života hrišćanina. To može da se dogodi jedino kada je hrišćanin ispunjen Svetim Duhom i kada nauči kako da Isusa pusti da proživljava svoj život u njemu/njoj. Hristos želi da živi svoj pravedni život ljubavi i vere u svakom verniku. Stoga, u svom savetu Laodikejcima, Bog poziva svoju crkvu da iskusi posvećujući aspekt pravednosti verom; da iskusi Isusa kao Spasitelja koji oslobađa od greha.

Bog takođe savetuje hrišćane Laodikejce da kupe „bijele haljine“ što se odnosi na pokrivajuću pravednost Hristosovu, koja može da se iskusi kada hrišćanin uđe u opravdavajuće iskustvo koje Hristos nudi. Samo će pravedni pojedinci biti spaseni. Hrišćani mogu da postanu pravedni pred Bogom samo

ako prihvate Isusa Hristosa kao svog Spasitelja i ako budu pokriveni Njegovom pravednom pokornošću pred Bogom. Na taj način, grešnik je kroz Hristosa „pokriven“ Hristosovim „bijelim haljinama“ savršene pravednosti. Jedina pravednost na ovoj zemlji je Hristosova pravednost.

U Božijem savetu Laodikejcima, vidimo da samo kroz razumevanje i iskustvo krštenja Svetim Duhom i kroz pravednost verom (opravdavajuća i posvećujuća pravednost), možemo da izađemo iz našeg laodikejskog stanja i da iskusimo buđenje.

Otkrivenje opisuje vreme kada će zemlja biti osvetljena Božijom slavom: „I poslije ovoga vidjeh drugoga anđela gdje silazi s neba, koji imaše oblast veliku; i zemlja se zasvijetli od slave njegove“ (Otkrivenje 18,1). Ovo će se dogoditi neposredno pre nego što će Isus doći i tu je opisano vreme kada će se Hristosove osobine savršeno odražavati kroz Njegov narod na celu zemlju. Vernici ispunjeni Duhom odražavaće Božiju slavu (Božije osobine), onima oko njih. Baš kao što su Isusove osobine privlačile muškarce i žene ka Njemu kada je On hodao zemljom, isto tako će Isus privlačiti muškarce i žene ka sebi tako što će živeti i vršiti službu kroz Duhom ispunjene vernike. To će biti veličanstveni rezultat crkve koja doživljava poslednje veliko buđenje. Bog nas danas poziva da doživimo to iskustvo buđenja.

Lična razmišljanja i diskusije

1. Kako je probuđena crkva, opisana u prvih nekoliko poglavlja Dela apostolskih, uticala na svoju zajednicu?

2. Koji je današnji problem laodikejskih hrišćana, prema Božijim tvrdnjama?

3. Kakvo rešenje ima Bog za nazadne laodikejske hrišćane?

4. Na šta se ovo što sledi odnosi, što Bog savetuje laodikejskim hrišćanima da od Njega kupe?

Zlato

Bele haljine

Mast očinja

Molitvena aktivnost

. Pozovite vašeg partnera za molitvu i razgovarajte o ovom bogoslužanju sa njim/njom

. Molite se zajedno sa vašim partnerom za molitvu:

1. Da vas Bog krsti svojim Svetim Duhom.

2. Da vam Bog dâ želju da Mu se u potpunosti posvetite.

- 3. Da vam Bog dâ zlato, bele haljine i mast očinju.**
- 4. Da Bog probudi vas i svoju crkvu**
- 5. Za osobe koje se nalaze na vašem molitvenom spisku.**

Drugi odeljak

Narod koji čeka na Boga

8. Dan

Ilustracija prirode

Važna lekcija koju hrišćani treba da nauče je da čekaju na Boga, što znači oslanjanje na potpunu zavisnost od Njega u svim stvarima. Možemo da naučimo kako da čekamo na Boga posmatrajući prirodu. Bog obezbeđuje stvari za životinje, a one moraju da čekaju na Njega da ih On obezbedi.

„Sve (životinje) tebe čeka, da im daješ picu na vrijeme. Daješ im, primaju; otvoriš ruku svoju, site se dobra“ (Psalmi 104,27.28).

Stvaranje je Božije delo i Božije je delo održavanje toga što je stvoreno. Biblija nam kaže da Bog „nosi sve u reči sile svoje“ (Poslanica Jevrejima 1,3). Tako je On uspostavio sve stvari i tako On hoće da Ga mi vidimo – kao nekoga ko nas održava i obezbeđuje stvari za nas. Bog u dubini duše želi da bude povezan sa onim što je stvorio – sa vama i sa mnom.

Isus je koristio prirodu kao ilustraciju naše potrebe da čekamo da nas Bog obezbedi. On nam obećava da ne treba da brinemo, jer, On je tu.

„Zato vam kažem: ne brinite se za život svoj, šta ćete jesti, ili šta ćete piti; ni za tijelo svoje, u šta ćete se obući. Nije li život pretežniji od hrane, i tijelo od odela? Pogledajte na ptice nebeske kako ne siju, niti žnju, ni sabiraju u žitnice; pa otac vaš nebeski hrani ih. Niste li vi mnogo pretežniji od njih? A ko od vas brinući se može primaknuti rastu svojem lakat jedan? I za odijelo što se brinete? Pogledajte na ljiljane u polju kako rastu; ne trude se niti predu. Ali ja vam kažem da ni Solomun u svojoj slavi ne obuče se kao jedan od njih. A kad travu u polju, koja danas jest, a sutra se u peć baca, Bog tako odijeva, a komoli vas, malovjerni? Ne brinite se dakle govoreći: Šta ćemo jesti, ili, šta ćemo piti, ili, čim ćemo se odjenuti? Jer sve ovo neznabošci ištu; a zna i otac vaš nebeski da vama treba sve ovo. Nego ištite najpre carstvo Božije, i pravde njegove, i ovo će vam se sve dodati. Ne brinite se dakle za sutra; jer sutra brinuće se za se. Dosta je svakom danu zla svoga“ (Jevanđelje po Mateju 6,25-34).

Dakle, kakav je naš posao; šta mi treba da radimo? Mi treba da razvijemo prisni odnos sa Bogom, tražeći Njegovo carstvo i pravednost. Ako to budemo radili, nećemo imati potrebu da o bilo čemu brinemo. On je obećao da će nam obezbediti sve što nam je potrebno. Treba da živimo dan za danom i ne treba da brinemo o sutrašnjici. Treba da „čekamo na Boga“, oslanjajući se na potpunu zavisnost od Njega.

Takođe, obratite pažnju šta je Isus rekao u stihu pre ovog odeljka koji smo sada citirali, o Službi na Gori:

„Niko ne može dva gospodara služiti: jer ili će na jednoga mrziti, a drugoga ljubiti; ili jednome voljeti, a za drugog ne mariti. Ne možete Bogu služiti i mamoni“ (Jevanđelje po Mateju 6,24).

Sledeći stih (stih 25), počinje rečju „zato“. Reč „zato“ ukazuje na to da je sledeća izjava povezana sa prethodnom izjavom. Prema tome, Isus kaže da mi služimo „mamoni“, odnosno bogu novca, ukoliko brinemo o potrepštinama svakodnevnog života. Kada brinemo o potrepštinama svakodnevnog života, mi se u stvari fokusiramo na novac i na materijalne stvari, umesto na Boga. Zbog toga Isus kaže da, kada to radimo, mi „služimo mamoni“, odnosno da poštujemo mamonu. Zato je učiti da čekamo na boga da nam obezbedi stvari koje su nam potrebne, u stvari stvar pobožnosti.

Lična razmišljanja i diskusije

1. Šta znači fraza „čekanje na Boga?

2. Šta nam je Bog dao da bi ilustrovao šta znači čekanje na boga?

3. Kako nam priroda otkriva istinu o čekanju na boga?

4. Kakav stav hrišćani treba da zauzmu u vezi sa zadovoljavanjem njihovih potreba?

5. Ako mi brinemo da li će nam potrebe biti zadovoljene, šta mi onda zapravo radimo vezano za naš odnos sa Bogom?

Molitvena aktivnost

. Pozovite vašeg partnera za molitvu i razgovarajte o ovom bogoslužanju sa njim/njom

. Molite se zajedno sa vašim partnerom za molitvu:

- 1. Da vas Bog krsti svojim Svetim Duhom.**
- 2. Da Bog probudi vas i svoju crkvu.**
- 3. Da vam Bog dâ veru da verujete da će On zadovoljiti sve vaše potrebe.**
- 4. Da vam Bog pomogne da ni oko čega ne brinete.**
- 5. Za osobe koje se nalaze na vašem molitvenom spisku.**

9. Dan

Čekanje na Boga da nam obezbedi stvari

Naš odnos sa Bogom je zasnovan na našoj sposobnosti da Ga Čekamo, da budemo u potpunosti zavisni od Njega u svim stvarima. Ukoliko nam nedostaje vera da čekamo na Boga, onda Ga mi istinski ne poznajemo, ili ne razumemo kako se ova oblast uklapa u naše živote kao hrišćana.

U vezi sa prvim razlogom – nedostatak poznavanja Boga – da smo bolje poznavali Boga, ne bismo bili zabrinuti ni zbog čega: zbog ličnih problema, poslovnih problema, životnih potreština, problema u crkvi, problema u svetu, itd.

David je napisao: „Ta, u Boga je mir duši mojoj, od njega je spasenje moje!“ (Psalmi 62,1).

Jevrejska reč koja je prevedena kao „spasenje“ u ovom stihu, odnosi se na oslobođenje od pretnji. Spasenje znači da će vam Bog zadovoljiti sve vaše potrebe: lične, fizičke, emotivne i duhovne. Postoje mnoga obećanja koja nam govore o Božijem providenju: „Ispitajte i vidite kako je dobar Gospod; blago čovjeku koji se uzda u nj. Bojte se Gospoda, sveti njegovi; jer koji se njega boje, njima nema oskudice“ (Psalmi 34,8.9).

„A Bog moj da ispuni svaku potrebu vašu po bogatstvu svom u slavi, u Hristu Isusu“ (Poslanica Filipljanima 4,19).

Božije zavetno obećanje Njegovom narodu sadrži tri stvari koje On obećava da će obezbediti Njegovoj deci. O ovome čitamo u Trećoj Jovanovoj poslanici.

„Ljubazni! Molim se Bogu da ti u svemu bude dobro, i da budeš zdrav, kao što je tvojoj duši dobro“ (3. Jovanova poslanica 1,2).

Bog obećava duhovni napredak (večni život), zdravlje (fizičko i emocionalno) i materijalno blagostanje. Naravno, za to treba ispuniti neke uslove. Materijalno blagostanje koje se ovde pominje, ne znači da će nas Bog načiniti bogatima. Zapravo, opominje nas da ne tražimo materijalno bogatstvo: „A koji hoće da se obogate oni upadaju u napasti i zamke, i u mnoge lude škodljive želje, koje potapaju čovjeka u propast i pogibao“ (1. poslanica Timoteju 6,9). Umesto toga, Bog će nam obezbediti naše materijalne potrebe. Ne bi trebalo da brinemo o tom aspektu našeg života. U stvarnosti Bog želi da nam obezbedi više nego što nam je potrebno u materijalnom smislu, da bismo mogli da budemo blagoslov drugima, tako što ćemo deliti sa njima obilje koje je nama Bog dao.

Kada brinemo o tome da li će Gospod zadovoljiti naše potrebe, mi se ponašamo kao deca koja ometaju svoje roditelje da im obezbede ono što je potrebno. Kako biste se vi osećali kada bi vas vaša mala ćerka pitala, „Tata, da li ćeš me sutra nahraniti?“

Kako biste na to odgovorili? Siguran sam da biste rekli, „Volim te. Naravno da ću te sutra nahraniti“.

Ali, šta bi bilo kada bi vas ponovo sledećeg dana pitala, „Tata, da li ćeš me sutra nahraniti?“ Kako biste se

osećali? Kako biste se osećali kada bi vas to pitala svakog dana?

Na isti takav način se i mi ponašamo prema Bogu kada brinemo o životnim potrepštinama. Takva zabrinutost ukazuje na to da Mu mi istinski ne verujemo i da ne verujemo da nas On voli i da će nam obezbediti ono što nam je obećao.

Ja verujem da Treća Jovanova poslanica 1,2 takođe ukazuje na to da naše materijalno i zdravstveno blagostanje zavisi od naše „duše“, odn. od duhovnog blagostanja. Naše duhovno blagostanje zavisi od našeg odnosa sa Bogom. Dakle, što dublje poznajemo Boga i razumemo Njegovu volju, utoliko će se više Njegova obećanja ispuniti u našim životima i utoliko više ćemo strpljivo čekati u veri da će nam On obezbediti stvari. Veza između našeg duhovnog blagostanja i materijalnog blagostanja se takođe iskazuje kada Isus kaže: „Nego ištite najprije carstva Božijega, i pravde njegove, i ovo će vam se sve dodati“ (Jevanđelje po Mateju 6,33).

Lična razmišljanja i diskusije

1. Da li vam je teško da čekate na Boga? Zašto, ili zašto ne?

2. Navedite dva obećanja iz Biblije u kojima Bog obećava da će se pobrinuti za vaše potrebe.

3. U Božijem zavetu, koje tri stvari On obećava svom narodu? Kako se osećate kada znate da On želi da vam dâ te dobre stvari?

4. Kada brinemo da li će nam potrebe biti zadovoljene, šta mi zapravo govorimo o Bogu?

5. U kojim oblastima svog života najviše brinete? Šta možete da uradite da ove brige prepustite Bogu?

Molitvena aktivnost

- . Pozovite vašeg partnera za molitvu i razgovarajte o ovom bogoslužanju sa njim/njom**
- . Molite se zajedno sa vašim partnerom za molitvu:**
 - 1. Da vas Bog krsti svojim Svetim Duhom.**
 - 2. Da Bog probudi vas i svoju crkvu.**

- 3. Da vam Bog oprostí što Mu niste verovali.**
- 4. Da vam Bog dâ veru da verujete da će vam On obezbediti sve što vam je potrebno.**
- 5. Za osobe koje se nalaze na vašem molitvenom spisku.**

10. Dan

Čovek stvoren da čeka na Boga

Čovek je stvoren da bude posuda koju Bog koristi. Kroz čoveka, Bog može da pokaže svoju snagu i dobrotu na ovoj zemlji. Čovek nema sâm po sebi snagu, niti dobrotu – on je u potpunosti zavistan od svog nebeskog Oca.

Mi smo stvoreni da budemo zavisni od Boga u svim stvarima. Međutim, zbog toga što ne shvatamo našu potpunu nemoć, ne uviđamo u većoj meri Božiju snagu u svojim životima. Mi nemamo osećaj za našu potrebu za potpunom i neprestanom zavisnošću od Boga *u svim stvarima*. Bog je ukazao na ovaj problem nezavisnosti u svojoj poruci poslednjoj crkvi koja živi na zemlji - Laodikejskoj crkvi:

„Jer govoriš: bogat sam, i obogatio sam se, i ništa ne potrebujem; a ne znaš da si ti nesrećan, i nevoljan, i siromah, i slijep, i go“ (Otkrivenje 3,17).

Bog želi da nam dâ sve što nam je potrebno:

„Iz kojega ste vi u Hristu Isusu, koji nam posta premudrost od Boga i pravda i osvećenje i izbavljenje. Da (kao što se piše) ko se hvali, Gospodom da se hvali“ (1. Poslanica Korinćanima 1,30.31).

On hoće da nam dâ svoju prirodu, osobine, život, snagu i mudrost. Međutim, da bi se to dogodilo, potrebno je svakodnevno krštenje Svetim Duhom. Zašto? Zato što Isus živi u nama kroz krštenje Svetim Duhom i mi kroz Isusa dobijamo sve te stvari koje Bog želi da nam obezbedi.

Mi Boga ograničavamo kroz našu nezainteresovanost, nestrpljenje, i lični napor. Donoseći životne odluke, mi često nepromišljeno donosimo odluke, a da pre toga ne tražimo, ili ne čekamo da nam Bog otkrije svoju volju. Ne samo da sami donosimo životne odluke, već takođe i odlučujemo gde želimo da služimo Bogu i kako to želimo da radimo, umesto da tražimo od Boga da nam otkrije gde može da nas najefikasnije iskoristi za svoju slavu.

Kada smo blizu Bogu i kada naučimo da čekamo na Njega, On će nas uputiti kako da Mu služimo. Ako ne naučimo kako da čekamo na Boga, otkrićemo da je većina onoga što smo uradili, bilo motivisano našim sopstvenim mislima i planovima, a ne Božijim. Ako ovako radimo, onda ćemo na kraju prekasno otkriti da je većina onoga što smo uradili, beskorisno:

„Ako li ko zida na ovome temelju zlato, srebro, drago kamenje, drva, sijeno, slamu, svakoga će djelo izići na vidjelo; jer će dan pokazati, jer će se ognjem otkriti, i svako djelo pokazaće oganj kao što jest. I ako ostane čije djelo što je nazidao, primiće platu. A čije djelo izgori, otići će u štetu; a sam

će se spasti tako kao kroz oganj“ (1. Poslanica Korinćanima 3,12-15).

Čekanje na Boga ne dolazi prirodno. Mi još od detinjstva pa nadalje, učimo da moramo da „radimo“ za sebe ukoliko želimo da ostvarimo svoje ciljeve. Bar u Zapadnom svetu, uče nas da treba da budemo nezavisni i samodovoljni.

Sa Bogom je stvar potpuno suprotna. Treba da tražimo Boga za sve stvari. To ne znači da tu nije uključen napor. Kada jednom saznamo koja je Božija volja, biće potreban napor i požrtvovanje da bi se sprovela misija koju nam je On poverio. Ali, čak i u tome treba da budemo zavisni od Božije mudrosti, vođstva i snage.

Da bi hrišćanin imao ovakav odnos sa Bogom, on mora svakodnevno da provodi vreme sa Bogom kroz molitvu i proučavanje Biblije. On mora da održava komunikaciju iz trenutka u trenutak:

„Radujte se svagda“ (1. Poslanica Solunjanima 5,17).

Lična razmišljanja i diskusije

1. Zašto hrišćani ne vide u većoj meri Božiju snagu u svojim životima?

2. Koliko onoga što nam je potrebno Bog želi da nam dodeli?

3. Na koje načine mi ograničavamo Boga u svom životu i u službi Njemu?

4. Ako služimo Bogu u skladu sa našim sopstvenim planovima i metodama, kakav će biti ishod tih napora? Jeste li ranije iskusili ovakav ishod?

Molitvena aktivnost

- . Pozovite vašeg partnera za molitvu i razgovarajte o ovom bogoslužanju sa njim/njom**
- . Molite se zajedno sa vašim partnerom za molitvu:**
 - 1. Da vas Bog krsti svojim Svetim Duhom.**
 - 2. Da Bog probudi vas i svoju crkvu.**
 - 3. Da vam Bog oprostí što niste bili zavisni od Njega onako kako je On to želeo.**

4. Da vas Bog povede da Ga tražite za sve stvari u životu i službi.

5. Za osobe koje se nalaze na vašem molitvenom spisku.

11. Dan

Istinski izraz naše vere

Isti princip čekanja na Boga primenjuje se i na naše borbe sa iskušenjima i sa grehom. Mi smo, radi pobeđe u ovim oblastima našeg života, u potpunosti zavisni od Isusa. Čekanje na Boga je glavni faktor u poredama koje imamo nad sotonom.

Isus živi u hrišćaninu kroz krštenje Svetim Duhom. Zbog toga, mi imamo u sebi sve vrline koje ima Isus – Njegovu ljubav, radost, mir, veru, strpljenje, čiste misli itd, jer Isus živi u nama. Dakle, kada se nalazimo u iskušenju, treba jednostavno da tražimo Isusa, da nas On spasi od iskušenja. Treba da čekamo na Isusa, da bismo pobedili.

„Zato, dakle, i mi imajući oko sebe toliku gomilu svjedoka, da odbacimo svako breme i grijeh koji je za nas prionuo, i s trpljenjem da trčimo u bitku koja nam je određena, gledajući na načelnike vjere i svršitelja Isusa, koji mjesto određene sebi radosti pretrpe krst, ne mareći za sramotu, i sjede s desne strane prijestola Božijeg“ (Poslanica Jevrejima 12,1.2).

Misleći na one koji smatraju život hrišćanina obeshrabrujućim, Endriu Mari, poznati hrišćanski autor prošle generacije je napisao: „Draga dušo! Koliko malo oni znaju da je obitavanje u Hristosu namenjeno samo slabima i da je tako prigodno za njihovu slabost. To nije delanje neke uzvišene stvari i to ne zahteva da prethodno vodimo neki veoma sveti i posvećeni život. Ne, to je jednostavno slabost, koja sebe poverava Svemogućem – nevernik koji sebe baca pred Onoga koji je u potpunosti iskren i istinit. Obitavanje u Njemu nije neki posao koji treba da uradimo kao uslov da uživamo u tome da nas On spasi, već je to davanje dozvole da On uradi sve za nas, i u nama, i kroz nas. To je posao koji On radi za nas – plod i snaga Njegove iskupljujuće ljubavi. Na nama je da se jednostavno predamo, da verujemo i da čekamo na ono što On treba da uradi“ (Obitavanje u Hristosu, str. 23).

Biblijsko čekanje na Boga je jedini istiniti izraz naše vere u Boga. To je pravo otkrovenje našeg odnosa sa Bogom. Ako istinski čekamo na Boga, nikada nećemo biti zabrinuti, niti nervozni zbog bilo čega i nikada nećemo doneti nepromišljenu odluku, imaćemo duboki mir u srcu i miran i pouzdan stav, i stalno ćemo tražiti Isusa, radi pobede nad iskušenjima.

Kako to može da bude naše iskustvo? Moramo da verujemo u Božije obećanje da će uvek obezbeđivati stvari za nas u svim stvarima i da verujemo da nas On nikada neće razočarati.

„Da, u Bogu se smiri, dušo moja; jer je u njemu nad moj. On je grad moj i spasenje moje, utočište moje, neću posrnuti. U Bogu je spasenje moje i slava moja, tvrdi grad i pristanište

meni je u Bogu. Narode! Uzdaj se u njega u svako doba; izlivajte pred njim srce svoje; Bog je naše utočište“ (Psalmi 62,5-8).

Oni koji su spremni da se sretnu sa Isusom, biće naučeni kako da čekaju na Boga. Molim se da će Gospod iskoristiti ove studije o pobožnosti da pripremi poslednju generaciju za „čekanje“ koje će biti potrebno da bi se bilo spremno za Hristosov povratak, jer, neposredno pre nego što Isus bude došao, Božiji narod će biti bačen u najteža vremena sa kojima se ikada suočio – vremena nevolje, ili stradanja. U to vreme u zemljinoj istoriji, on će moći da se osloni samo na Boga, da mu obezbedi svakodnevne potrepštine i zaštitu. Ako bude naučio da čeka na Boga, onda će biti spreman za ova izazovna vremena.

Naravno, naša pobeda je sigurna. Kada se Hristos bude vratio, „Uništiće smrt zauvek, i utrće Gospod Gospod suze sa svakog lica, i sramotu naroda svog ukinuće sa sve zemlje; jer Gospod reče“ (Knjiga proroka Isaije 25,8).

Lična razmišljanja i diskusije

1. Kada Isus živi u nama, koje Njegove osobine mi imamo?

2. Kako se princip „čekanja na Boga“ primenjuje na prevazilaženje iskušenja i greha?

3. Kako naše čekanje na Boga predstavlja istinsko otkrovenje naše vere u Boga?

4. Kako „čekanje na Boga“ može da postane naše svakodnevno iskustvo?

5. Zašto je čekanje na Boga važno dok se približavamo poslednjim danima zemljine istorije? Da li ste vi lično spremni za vreme nevolja?

Molitvena aktivnost

- . Pozovite vašeg partnera za molitvu i razgovarajte o ovom bogoslužanju sa njim/njom**
- . Molite se zajedno sa vašim partnerom za molitvu:**
 - 1. Da vas Bog krsti svojim Svetim Duhom.**
 - 2. Da Bog probudi vas i svoju crkvu.**
 - 3. Da vas Bog nauči kako da čekate na Njega za sve stvari.**
 - 4. Za osobe koje se nalaze na vašem molitvenom spisku.**

12. Dan

Čekanje na Hristosovo pojavljivanje

Pre dve hiljade godina, Izrael je čekao na Hristosovo pojavljivanje. Rečeno nam je da su Simeon, pravedni i pobožni čovek i Ana, proročica, oboje čekali da se Hristos pojavi u Izraelu. Iako su Simeon i Ana oboje čeznuli za time da se Hristos pojavi u Izraelu, nisu mogli da učine ništa da bi se to dogodilo. Morali su da čekaju u veri i da se pouzdaju u Boga da će se obećanje obistiniti.

Anđeo je došao kod Marije i rekao joj je da će se Isus pojaviti kroz nju: „I evo zatrudnjećeš i rodićeš sina, i nadjeni mu ime Isus“ (Jevanđelje po Luki 1,31). To se nije dogodilo njenom voljom, već Božijom voljom. Njena uloga je bila da prihvati reč Božiju kroz reči anđela i da čeka u veri, da se pojavi obećano – rođenje Hristosovo. Ona ništa drugo nije mogla da uradi da bi se to dogodilo, osim da čeka i da veruje.

Tako je i sa nama. Hristos se danas manifestuje u nama tako što mi čekamo na Boga u veri da On radi u nama i kroz nas. Bog nije poslao svoga Sina na ovu zemlju da umre za naše grehe i da nas spasi, da bi nas onda ostavio da sami zaključujemo i da sami sebi donesemo spasenje.

„Jer ste blagodaću spaseni kroz veru; i to nije od vas, dar je Božiji, ne od dela, da se niko ne pohvali. **Jer smo Njegov posao**, sazdati u Hristu Isusu za dela dobra, koja Bog unapred pripravi da u njima hodimo“ (Poslanica Efežanima 2,8-10, naglasak autora).

Hrist se pojavio na ovom svetu putem moći Svetog Duha:

„I odgovarajući anđeo reče joj: Duh sveti doći će na tebe, i sila najvišega osjeniće te; za to i ono što će se roditi biće sveto, i nazvaće se sin Božiji“ (Jevanđelje po Luki 1,35).

Dakle, isto tako, Hristos treba da se manifestuje u nama i kroz nas, putem moći Svetog Duha. Anđeo je Mariji dao priliku da se Hristos pojavi na svetu kroz nju. Njena uloga je bila da dozvoli da se to dogodi i da čeka da se ostvari to pojavljivanje – u njenom slučaju čekala je devet meseci.

Ista stvar važi i za nas. Novi zavet nas uči da Hristos živi u verniku kroz Sveti Duh. Isus živi, ili obitava u nama kroz svakodnevno primanje krštenja Svetim Duhom. On vrši svoju službu u nama i kroz nas kroz krštenje Duhom, i manifestuje svoju pravednost kroz nas.

Novi zavet je veoma jasan po pitanju neophodnosti da Hristos živi u nama, kako bismo mi ostvarili pobedu nad iskušenjem i grehom – Njegova pravednost se manifestuje u našim životima. Isus se poslužio slikama loze i čokota, kako bi ilustrovaov ovu istinu:

„Budite u meni i ja ću u vama. Kao što loza ne može roda roditi sama od sebe, ako ne bude na čokotu, tako i vi ako na meni ne budete. Ja sam čokot a vi loze; i koji bude u meni i ja u njemu on će roditi mnogi rod; jer bez mene ne možete činiti ništa“ (Jevanđelje po Jovanu 15,4.5).

I Pavle je učio ovu istinu u svojim spisima:

„Tako i vi, dakle, držite sebe da ste mrtvi grijehu a živi Bogu u Hristu Isusu Gospodu našem“ (Poslanica Rimljanima 6,11).

„Jer ko pozna um Gospodnji da ga pouči? A mi um Hristov imamo“ (1. Poslanica Korinćanima 2,16).

Ako odaberemo da primimo krštenje Svetim Duhom i da čekamo u veri da nas Hristos ispuni, onda će On u nama manifestovati svoju mudrost, svoju pravednost, svoje posvećenje i svoje izbavljenje: „Iz kojega ste vi u Hristu Isusu, koji nam posta premudrost od Boga i pravde i osvećenje i izbavljenje“ (1. Poslanica Korinćanima 1,30).

Čekanje na Boga da se Hristos manifestuje u nama i na pobedu nad iskušenjem, je isto kao čekanje na Boga za svaku drugu stvar u životu. Bog hoće da gledamo u Njega, zarad pobeđe. Elen Vajt je o ovome napisala:

„Kada su Njegova uputstva bila primljena i kada su nas zaposela, Isus je počeo da stalno obitava u nama, kontrolišući naše misli i ideje i delovanja... To više nismo mi što živimo, već je to Hristos koji živi u nama, i On predstavlja nadu u slavu. Naše jastvo je mrtvo, Hristos je živi Spasitelj“ (*Svedočanstva sveštenstvu i radnicima Jevanđelja*, str. 389).

Da li uviđate lepotu ove istine? Naša uloga je da čekamo u veri, verujući u Božije obećanje da će manifestovati Hristosa i Njegovu pravednost u nama. Naša jedina uloga je da dozvolimo da se ovo dogodi i da verujemo da će se to dogoditi, kao što je to radila i Marija. Kada se pojave nepravedne želje i iskušenja, ne treba da se borimo protiv njih. Treba da se

okrenemo Hristosu koji živi u nama i da Ga zamolimo da pokaže svoju sopstvenu pravednost: „Gledajući na načelnika vjere i svršitelja Isusa, koji mjesto određene sebi radosti pretrplje krst, ne mareći za sramotu, i sjede s desne strane prijestola Božijega“ (Poslanica Jevrejima 12,2). Onda treba da čekamo u veri, verujući da će On to uraditi.

Lična razmišljanja i diskusije

1. Da li su Simeon, Ana ili Marija, mogli išta da urade da bi se Hristosovo pojavljivanje dogodilo?

2. Opišite svojim rečima kako Hristos danas treba da se manifestuje u vama.

3. Kada se nalazite u iskušenju, kako ćete pobediti to iskušenje?

Molitvena aktivnost

- . Pozovite vašeg partnera za molitvu i razgovarajte o ovom bogoslužnju sa njim/njom**
- . Molite se zajedno sa vašim partnerom za molitvu:**
 - 1. Da vas Bog krsti svojim Svetim Duhom.**
 - 2. Da Bog probudi vas i svoju crkvu.**
 - 3. Da Bog manifestuje Hristosa u vašem današnjem životu.**
 - 4. Da vam Isus dâ svoju pobedu kada ste u iskušenju da zgrešite.**
 - 5. Za osobe koje se nalaze na vašem molitvenom spisku.**

13. Dan

Slušanje Božije reči u cilju dobijanja saveta

Nama je data Božija Reč kao jedan skup uputstava koja će nas voditi kroz život. David je bio veoma mnogo svestan Božije Reči i često joj se okretao u psalmima koje je napisao. A u dvadeset petom psalmu je molio:

„Pokaži mi, Gospode, putove svoje, nauči me hoditi stazama tvojim. Uputi me istini svojoj, i nauči me; jer si ti Bog spasenja mogega, tebi se nadam svaki dan“ (Psalmi 25,4.5).

Iako je David imao Reč Božiju, znao je da su mu potrebna Božija uputstva koja se tiču njene primene u Njegovom životu

i u službi koju ga je Bog pozvao da obavi. Zbog toga je tražio od Boga da mu to otkrije.

Otkriće i informacije su dve različite stvari. Božija Reč sadrži obilje informacija; međutim, sâmo poznavanje tih informacija nije dovoljno. Mi moramo da „čujemo“ Božiju primenu Njegove Reči u našem životu. Kada „čujemo“ Božije uputstvo, to onda postaje otkriće Njegove volje i tada se naša vera povećava, što nas ojačava da sprovedemo Njegovu volju. Zbog toga je Pavle napisao:

„Tako, dakle, vjera biva od **propovijedanja**, a **propovijedanje** riječju Božijom“ (Poslanica Rimljanima 10,17, autorov naglasak).

Podeliću jedno iskustvo iz početaka moje službe, kako bih ovo ilustrovaao. Radio sam u svojoj prvoj crkvi oko šest meseci nakon što sam diplomirao u internatu za sveštenike, kada sam odlučio da održim jednu seriju predavanja vezanih za širenje Jevanđelja. Napravio sam planove i sve je bilo na svom mestu. Ali jednog jutra, dok sam sedeo u crkvenoj kancelariji, počeo sam da osećam mali strah. Ovo je bilo prvo predavanje takve vrste koje sam vodio i činilo mi se da je to previše za mene. Nisam znao šta će se događati. Da li će iko doći? Da li će sve proteći kako treba? Da li će biti nekih odluka za Hristosa? Dok su me obuzimala ova osećanja zabrinutosti, kleknuo sam da razgovaram sa Gospodom o toj situaciji. U toku molitve čitao sam Bibliju, pa sam je otvorio na Jevanđelju po Jovanu 15,16:

„Vi mene ne izbraste, nego ja vas izabrah, i postavih vas da vi idete i rod rodite; i da vaš rod ostane, da šta god zaištete u oca u ime moje da vam da“.

Dok sam u tišini čitao ovaj stih, počeo je da odzvanja u mojim ušima. Izgledalo je kao da mi se Bog obratio. Čuo sam Božiju Reč, upućenu meni. Moja vera se ojačala i dobio sam ohrabrenje da će moji sastanci dobro proći, što se i dogodilo.

To je bilo prvo iskustvo koga se sećam, u kome sam čekao na Boga da bih saslušao Njegovo uputstvo upućeno meni, za konkretnu situaciju. Naravno, On mi je već davao smernice mnogo puta pre toga. Ali, tada sam bio mlad i tek sam počinjao da učim o tome kako Gospod vodi svoju decu.

Bog želi da uputi svu svoju decu na put kojim treba da idu i ka odlukama koje treba da donesu. Na nama je da ponizno tražimo Njegovo vođstvo i da čekamo sve dok nam Njegova volja ne postane jasna. On će uvek saslušati i odgovoriti na takve molitve:

„Urazumiću te, i pokazaću ti put kojim da ideš; svjetovaću te, oko je moje na tebi“ (Psalmi 32,8).

Lična razmišljanja i diskusije

1. Kakva je razlika između primanja informacija i primanja otkrovenja iz Božije reči?

2. Šta moramo da uradimo da bismo primili Božija uputstva?

3. Nabrojte jedan ili više stihova iz Biblije u kojima Bog obećava da će dati uputstva svojoj deci.

4. Dajte jedan ili više primera trenutaka kada ste vi primili otkrovenje iz Božije Reči, koje vas je vodilo kroz život.

Molitvena aktivnost

. Pozovite vašeg partnera za molitvu i razgovarajte o ovom bogoslužanju sa njim/njom

. Molite se zajedno sa vašim partnerom za molitvu:

- 1. Da vas Bog krsti svojim Svetim Duhom.**
- 2. Da Bog probudi vas i svoju crkvu.**
- 3. Da vas Bog vodi u svakom trenutku vašeg života.**
- 4. Za osobe koje se nalaze na vašem molitvenom spisku.**

14. Dan

Otkrivenje u odnosu na ljudsku logiku vezanu za dobijanje saveta

Postoje dve stvari koje moramo da znamo, da bismo dobili Božija uputstva. Prvo, moramo da shvatimo da su nam ona apsolutno potrebna. Drugo, moramo da čekamo da nam Bog dâ svoja uputstva. Nikada ne smemo da donosimo odluke zasnovane na sopstvenom rezonovanju i logici. Na primer, kada je Isus dao učenicima veliko jevanđeosko naređenje, On im je rekao: „Idite dakle i naučite sve narode krsteći ih va ime oca i sina i svetoga Duha, učeći ih da sve drže što sam vam zapovijedao; i evo ja sam s vama u sve dane do svršetka vijeka. Amin“ (Jevanđelje po Mateju 28,19.20).

Uobičajenom ljudskom logikom, ili „logikom od krvi i mesa“, bi se zaključilo da Jevanđelje treba da se propoveda u svakom selu kroz koje učenici prođu. Međutim, to nije bio slučaj. Učenicima je trebalo Božije uputstvo, da bi znali kada i gde je On hteo da oni propovedaju. Trebalo je da Ga čekaju, dok im ne dâ uputstvo. Nisu smeli da nastave da propovedaju Jevanđelje, sve dok nisu imali jasno otkrovenje od Boga u vezi sa tim gde treba da idu.

To vidimo ilustrovano u Pavlovom misionarskom putovanju, koje je opisano u Delima apostolskim:

„A kad prođoše Frigiju i Galatijsku zemlju, zabrani im Duh Sveti govoriti reč u Aziji. A kad dođoše u Misiju škadijahu da idu u Vitiniju, i Duh ne dade. A kad prođoše Misiju, siđoše u Troadu. I Pavlu se javi utvara noću: bješe jedan čovjek iz Maćedonije, i stajaše moleći ga i govoreći: Dođi u Maćedoniju i pomози nam. A kad vidje utvaru, odmah gledasmo da iziđemo u Maćedoniju, doznavši da nas Gospod pozva da im propovijedamo jevanđelje“ (Dela apostolska 16,6-10).

Oni su hteli da idu u Aziju, ali im je Duh rekao da ne idu. Onda su hteli da propovedaju Jevanđelje u Miziji i Vitiniji, ali im je Duh ponovo rekao da ne idu. Onda je Duh kroz viziju rekao Pavlu da treba da idu u Makedoniju. Oni su odmah otišli u tom pravcu koji im je Duh pokazao i tamo su propovedali Jevanđelje.

Kao što su to radili učenici, i mi takođe moramo da naučimo da čekamo da nam Bog pokaže pravac i da nam dâ uputstva za naš privatni život i za službu Njemu. Ja sam pastor već mnogo godina i meni je lako da mislim da znam šta mi je Gospod namenio. Međutim, za mene je opasno da zauzmem takav stav. Ja sam samo šegrt pastira, koji radi za Hristosa, velikog Pastira. Ja treba da sledim Njegova uputstva kao pastor, a ne da jednostavno radim ono što mislim da treba da se radi. A to zahteva da znamo kako da čekamo Gospodova uputstva. To je i David radio:

„Uputi me istini svojoj, i nauči me; jer si ti Bog spasenja mojega, tebi se nadam svaki dan“ (Psalmi 25,5).

Jedna poznata Poslovice podržava ovo biblijsko učenje:

„Uzdaj se u Gospoda svijem srcem svojim, a na svoj razum ne oslanjaj se. Na svijem putovima svojim imaj ga na umu, i on će upravljati staze tvoje“ (Biblijske poslovice 3,5.6).

Ovaj tekst nas jasno uči da ne treba da se oslanjamo, ili da zavisimo od našeg vlastitog razumevanja. Umesto toga, treba da verujemo Božijim uputstvima tako što ćemo Ga „priznavati“, što znači da ćemo održavati stalnu prisnu vezu sa Njim. Stalno treba da čekamo na Boga i da tražimo da nas On

uputi na sve naše staze u životu, a ne samo na našu duhovnu stazu.

Ja sebe često podsećam na to da ja ne znam kako da radim posao pastora, iako sam već više od 30 godina u službi sa punim radnim vremenom i to uglavnom kao pastor. To mi pomaže da održavam svoj fokus na Gospodu. Moram stalno da tražim uputstva od Njega u svojoj službi, koju On hoće kroz mene da obavlja. Sve vođe u Božijoj crkvi su u opasnosti da zaborave za koga rade. Što više imamo iskustva i što se nalazimo na većem položaju u organizaciji, utoliko smo u većoj opasnosti da pratimo sopstvene misli i ideje u radu na Božijem delu. Naša molitva za vođstvom može da postane jedna formalna dužnost pre nego što započnemo naš dan, ili neki sastanak, umesto da bude iskrena potraga za Božijim vođstvom.

Lična razmišljanja i diskusije

1. Koje dve stvari moramo da znamo da bismo primili Božija uputstva?

2. Da li je bezbedno pratiti ljudsku logiku u potrazi za Božijim uputstvima? Zašto, ili zašto ne?

3. Dajte jednu biblijsku ilustraciju u kojoj bi ljudska logika dovela učenike do toga da pogrešno prate Božija uputstva.

4. Koja je jedna od naših velikih opasnosti kada dugo godina radimo posao za Boga? Kako da izbegnemo tu opasnost?

Molitvena aktivnost

. Pozovite vašeg partnera za molitvu i razgovarajte o ovom bogoslužjenju sa njim/njom

. Molite se zajedno sa vašim partnerom za molitvu:

- 1. Da vas Bog krsti svojim Svetim Duhom.**
- 2. Da Bog probudi vas i svoju crkvu.**
- 3. Da vas Bog nauči da čekate Njegova uputstva.**
- 4. Za osobe koje se nalaze na vašem molitvenom spisku.**

15. Dan

Odluke u duhu ili u telu

Kada počnemo da radimo ono što smatramo da treba da se radi u našem životu i u Božijem radu, a ne čekamo Božija uputstva, onda mi radimo u telu, koristeći vlastitu snagu i mudrost. Mi moramo da shvatimo da ne možemo da postignemo ništa što ima pravu vrednost, ukoliko Bog ne radi u nama i kroz nas. Zbog toga Pavle piše u Prvoj poslanici Korinćanima 1,30: „Iz kojega ste vi u Hristu Isusu, koji nam posta premudrost od Boga i pravda i osvećenje i izbavljenje“.

Zbog toga, kada se molimo, moramo Bogu da iskažemo našu potrebu i našu veru u Njegovu spremnost da nas upućuje i vodi. Ponos i samouverenost, biće nam prepreka u ovome. Samo će „krotki“ primiti ova uputstva od Gospoda. David ovo kaže na sledeći način: „Upućuje krotke istini, uči krotke hoditi putem njegovijem“ (Psalmi 25,9).

Vidite, da bismo čekali Boga da nam dâ uputstva, potrebni su krotkost, poniznost i poverenje, a ne žurba u onom pravcu u kome mi mislimo da treba da idemo. A kada krotko tražimo Njegova uputstva, moramo da stalno, svakodnevno, tražimo uputstva koja je On obećao. Zato treba stalno da čekamo da nam Gospod daje uputstva. Dok čekamo Njegova uputstva, priznajemo da je On jedini izvor mudrosti. Priznajemo našu potpunu zavisnost od Njega, da nam dâ uputstva za naš lični život i za službu Njemu. Ovakva vrsta čekanja nam daje osećaj mira i nade.

Naravno, čak i ako naučimo da ponizno čekamo na Gospoda, mi se nalazimo u stalnoj opasnosti, kao hrišćani, da se vratimo telu i da se oslanjamo sami na sebe. Ovo se mnogo

puta dogodilo u Bibliji. U Psalmu br. 106, pominje se istorija naroda Izrailja. Nažalost, zabeležene su ove tužne reči:

„Ali brzo zaboraviše djela njegova, i ne počekaše volje njegove“ (Psalmi 106,13).

Znamo tužnu priču o tome šta se dogodilo sa narodom Izrailja kada je prestao da čeka na Božija uputstva. Počeo je da sledi sopstvene puteve, što ga je odvelo od Gospoda, do uništenja. Stalno i stalno čitamo o tome kako je Božiji narod izabrao da sledi sopstvene staze i kako nije čekao na Božija uputstva. To je svaki put dovelo do ozbiljnih posledica. To vidimo kada je Isus Navin poveo narod Izrailja protiv Aja, kada su napravili zavet sa narodom Gavaona i kada narod Izrailja nije pratio Božija uputstva prilikom ulaska u Obećanu zemlju.

Svi smo mi u opasnosti da radimo isto to. Mi imamo Božiju Reč. Mislimo da znamo na koji način se to odnosi na nas i radimo stvari, a da pre toga ne sačekamo Gospodova uputstva. Kao Adventisti, vidimo kako se ovo stalno ponavlja kada delimo istinu o Suboti sa nekim ko misli da „poznaje“ Božiju Reč. Nakon što čuju istinu o Suboti, mnogi od tih pojedinaca nastavljaju da poštuju nedelju, umesto Subotu kao sedmi dan, jer svoju odluku donose na osnovu onoga što oni misle da Bog hoće da rade, umesto da čekaju da im On dâ uputstva u životu.

Moramo da budemo oprezni da se ne hvalisamo dok govorimo o ljudima koji nisu prihvatili istinu o Suboti. Koliko smo samo mi puta napravili neke lične odluke na isti taj način, a za koje se kasnije ispostavilo da su katastrofalne? Koliko smo samo puta doneli odluke o radu na Božijem poslu, a kasnije se ispostavilo da te odluke nisu nosile Božiji blagoslov? Mi se

nalazimo u stalnoj opasnosti kada prisustvujemo sastancima komiteta ili odbora, molitvama, ili službama, i u tim prilikama pretpostavljamo da znamo šta je Božija volja, zato što imamo Njegovu Reč, prethodno znanje i naše tradicije.

Mi verujemo da ćemo, zbog toga što imamo sve te stvari, doći do pravilnih zaključaka o Božijoj volji, vezano za lična i crkvena pitanja. Međutim, postoje neki uvidi u Božijoj Reči koje mi nemamo i neka iskustva koja nam nedostaju. Ukoliko ne čekamo na Boga i Njegovu mudrost i vođstvo, vodiće nas telo i naći ćemo se van domašaja Božije volje. Koliko je samo istinit ovaj tekst koji kaže: „Neki se put čini čovjeku prav, a kraj mu je put k smrti“ (Biblijske poslovice 16,25).

Zašto donosimo odluke, a da ne čekamo na Boga? Zapamtite: „Oholost dolazi pred pogibao, i ponosit duh pred propast“ (Biblijske poslovice 16,18).

Lična razmišljanja i diskusije

1. Šta znači služiti Bogu u telu? Da li se vi borite sa ovim?

2. Kako možemo da izbegnemo da služimo Boga u telu?

3. Koji su preduslovi da bi se primila Božija uputstva?

4. Zbog čega hrišćani često donose pogrešne odluke misleći da prate Gospodovu volju?

Molitvena aktivnost

- . Pozovite vašeg partnera za molitvu i razgovarajte o ovom bogoslužanju sa njim/njom**
- . Molite se zajedno sa vašim partnerom za molitvu:**
 - 1. Da vas Bog krsti svojim Svetim Duhom.**
 - 2. Da Bog probudi vas i svoju crkvu.**
 - 3. Da vam Bog pomogne da izbegnete da Ga služite u telu.**
 - 4. Za osobe koje se nalaze na vašem molitvenom spisku.**

16. Dan

Čekanje na Boga u molitvi

Kada se molimo, mi obično tražimo od Boga da nam zadovolji neku materijalnu, emocionalnu, duhovnu, ili fizičku potrebu. Sasvim je prirodna i laka stvar postati nespokojan i ne

čekati u miru da nam se usliše molitve. U takvim vremenima možemo da postanemo nestrpljivi. Međutim, moramo da naučimo da čekamo na Boga u molitvi.

Istinsko čekanje na Boga u molitvi nije ograničeno samo na istrajnost u molitvi, da bismo dobili ono što želimo, ili ono što je Bog obećao. Elemenat čekanja na Boga u mirnoj veri je svakako važan deo istrajne molitve. Međutim, istinsko čekanje u molitvi je nešto mnogo dublje od toga. To je nešto što je u vezi sa produbljivanjem odnosa sa Bogom, a ne jednostavno sa čekanjem na Njega da nam dâ ono za šta smo se molili.

Novi hrišćani uglavnom svoja srca posvećuju traženju blagoslova i darova koje Bog obećava da će nam dati, ako se za njih molimo. Bog koristi osnovne potrebe za kojima žudimo i za koje se molimo, da bi nas više približio k sebi. Njegova želja je da sebe dâ nama, kako bismo iskusili Njega i Njegovu dobrotu. On nam često ne daje ono što tražimo, da bi nas privukao bliže k sebi.

Kada se to dogodi, onda naše čekanje u molitvi postaje jedno iskustvo bogoslužjenja. Onda počinjemo da se sve više usredsređujemo na Njegovu dobrotu i da sve više imamo poverenja u Njegovu vernost. Kada počnemo da doživljavamo tako duboke susrete sa samim Bogom u toku našeg čekanja u molitvi, počecemo da priželjkujemo da provodimo sve više vremena u čekanju, svakodnevno. Naše vreme za molitvu će sve manje biti motivisano našim potrebama, a sve više ćemo biti motivisani da čekamo sa Bogom u molitvi, kako bismo Ga iskusili. Onda počinjemo da doživljavamo ideju neprestane

molitve, na koju misli Pavle u Poslanici Solunjanima 5,17: „Radujte se svagda“.

U tom procesu čekanja sa Bogom u molitvi, razvićemo stav da čekamo na Boga dok idemo za našim svakodnevnim aktivnostima. Navići ćemo se da budemo u potpunosti zavisni od Njega u svim stvarima i tražićemo da budemo prisno povezani sa Bogom na dnevnom nivou. Uz tu stalnu zavisnost, dolazi duboki mir u srcu i u umu. Nestaju sve brige i nespokojsstva i sadašnjost i budućnost više nas ne brinu i ne stvaraju nam napetost.

Potrebno je vreme da bi se razvila ovakva vrsta čekanja na Boga u molitvi. Mnoge stvari mogu da se nađu na putu našeg čekanja sa Bogom. Mi možemo da proučavamo i da čitamo učenja hrišćanskih autora, ali to može da nas dovede do toga da zapostavimo istinsko čekanje na Boga. Može da nam se desi i da nas naš posao, ili naša služba, odvoje od prisnog odnosa sa Njim, odnosa koji čekanje sa Njim donosi.

„Dobar je Gospod onima koji ga čekaju, duši, koja ga traži“ (Plač Jeremijin 3,25).

Kada na ovaj način čekamo na Boga, mi onda doživljavamo Njegovu dobrotu – doživljavamo Boga lično. Ovakva vrsta iskustva sa Bogom dolazi samo putem čekanja na Njega u molitvi. To je takođe i suštinski elemenat prisnog upoznavanja Boga, što se nalazi u srcu našeg spasonosnog odnosa sa Njim.

„A ovo je život vječni da poznaju tebe jedinoga istinoga Boga, i koga si poslao Isusa Hrista“ (Jevanđelje po Jovanu 17,3).

Što više razvijamo ovakvu vrstu odnosa sa Bogom, utoliko ćemo više postati nepokolebljivi u našoj veri i vernosti Bogu. Takođe ćemo iskusiti više tišine i dublji mir u našoj duši. Neće više biti uznemirenosti, brige i straha. Ovo iskustvo će nam doneti veliku snagu u Gospodu, koju je neophodno da imaju svi oni koji su spremni da se sretnu sa Isusom kada se On bude vratio.

Lična razmišljanja i diskusije

1. Šta znači čekati na Boga u molitvi?

2. Zbog čega Bog odlaže da odgovori na naše molitve?

3. Šta čekanje na Boga u molitvi znači za naš odnos sa Njim?

4. Zbog čega oni koji su spremni da se susretnu sa Isusom moraju da nauče da čekaju na Boga u molitvi?

Molitvena aktivnost

- . Pozovite vašeg partnera za molitvu i razgovarajte o ovom bogoslužanju sa njim/njom
- . Molite se zajedno sa vašim partnerom za molitvu:
 1. Da vas Bog krsti svojim Svetim Duhom.
 2. Da Bog probudi vas i svoju crkvu.
 3. Da vas Bog nauči kako da čekate na Njega u molitvi.
 4. Za osobe koje se nalaze na vašem molitvenom spisku.

Treći odeljak

Naš vrhovni Bog

17. Dan

Božija vrhovna vlast nad svim stvarima

Čekanje na Boga se odnosi na sposobnost hrišćanina da održi tiho, iščekujuće, optimistično, mirno poverenje u Boga, uvek i u svim stvarima. Da bi vernici čekali na Boga na ovaj način, oni moraju da razumeju Božiju vrhovnu vlast. Hrišćanin mora da veruje da je Bog vrhovni vladar i da je sposoban da

uradi ono što je obećao. Ako Bog nema vrhovnu vlast, onda sotona može da spreči Boga da održi svoja obećanja onima koji veruju u Njegovu Reč.

Božija vrhovna vlast se odnosi na Njegovo vlasništvo, odnosno na vladavinu, na ovom svetu. Biblija jasno kaže da je na krstu sotonina moć pobeđena i da je Hristos „Posvedočen silno za Sina Božijeg Duhom svetinje po vaskrsenju iz mrtvih, Isusu Hristu Gospodu našem“ (Poslanica Rimljanima 1,4). A Isus je rekao o sebi posle svog uskrsnuća: „I pristupivši Isus reče im govoreći: Dade mi se svaka vlast na nebu i na zemlji“ (Jevanđelje po Mateju 28,18).

Pavle je pisao o Hristosovom uzdizanju i vlasti u svojoj Poslanici Efežanima. On je napisao: „Koji učini u Hristu, kad ga podiže iz mrtvih i posadi sebi s desne strane na nebesima, nad svijem poglavarstvima, i vlastima, i silama, i gospodstvima, i nad svakijem imenom što se može nazvati, ne samo na ovome svijetu nego i na onome koji ide. I sve pokori pod noge njegove, i njega dade za glavu crkvi, nad svima, koja je tijelo njegovo, punina onoga koji sve ispunjava u svemu“ (Poslanica Efežanima 1,20-23).

Kada se pogledaju događaji na zemlji, lako je zapitati se ko je taj koji upravlja onime što se danas dešava – Bog ili sotona. Većina njih odriče Božiju vrhovnu vlast na zemlji. Mnogi odriču da je Bog stvorio zemlju. Malo je onih koji veruju u to da je Bogu stalo do onoga, ili da On upravlja onime što je stvorio. Mnogi se okreću „zakonima prirode“, ili „Majci Prirodi“, kao onoj koja upravlja svetom prirode. Većina ljudi okreće se psihologiji, bihejviorističkoj nauci i sociologiji, kako bi razumela

čovekovo ponašanje. Čovek je načinio čoveka samostalnim. Čovek je načinio čoveka gospodarem ljudskih poslova u svetu, a od Majke Prirode je načinio gospodara sveta prirode.

Kada pogledamo svet i ljudske poslove, da li izgleda kao da Bog ima kontrolu? Zar sve ne ukazuje na to da sotona ima više kontrole nego Bog? Zar prirodne katastrofe kao što su oluje, zemljotresi, tornada, cunamiji, glad, bolesti itd, ne ukazuju na to da sotona ima kontrolu? A šta je sa nečovečnim postupanjem čoveka prema čoveku? Zar ratovi, kriminal, terorizam itd, ne ukazuju na sotoninu vladavinu?

Ja lično verujem da većina hrišćana preveliku snagu priznaje sotoni i čoveku. Skoro kao da neki hrišćani smatraju Boga za nekoga ko gleda na dole sa nebesa kršeći ruke i govori, “voleo bih da ljudi ne rade ovo ili ono”, ili “voleo bih da sotona nije toliko efikasan u sprovođenju svojih planova”. Dragi hrišćanine, mi služimo vrhovnom Vladaocu svemira, koga ne kontrolišu Njegova stvorenja, niti zakoni prirode koje je On stvorio.

Naš odgovor na pitanje da li kontrolu nad stvarima ima Bog ili sotona, zavisi od toga da li mi hodamo u veri sa Božijom Reči, sa Biblijom, ili hodamo nasumice, gledajući u slučajnosti i stanja u svetu.

U pogledu toga ko ima kontrolu, postoje samo dve alternative. Bog mora, ili da vlada, ili da njime vladaju. Bog mora, ili da ostvari svoju volju, ili da bude zaustavljen od strane onoga što je sâm stvorio – od sila prirode i od čoveka.

Da pogledamo šta Biblija kaže o Božijoj vrhovnoj vlasti na zemlji. Pavle nam kaže da “Bog sve čini po savetu volje svoje” (Poslanica Efežanima 1,11).

Sve stvari podležu Božijoj neposrednoj kontroli. Sve stvari se dešavaju u skladu sa Njegovom večnom svrhom.

Mi možemo da razmišljamo na sledeći način: “Da sam ja Bog, ja ne bih dozvolio da se ovo ili ono dogodi!” U takvim trenucima, moramo da se setimo šta je Pavle rekao vernicima u Rimu: “O dubino bogatstva i premudrosti i razuma Božijega! Kako su neispitljivi njegovi sudovi i neistražljivi njegovi putovi!” (Poslanica Rimljanima 11,33).

Vrhovna vlast je karakteristika celokupnog Božijeg bića. On je suveren u pokazivanju svoje moći i On tu svoju moć pokazuje onako kako On hoće, kada On to hoće i gde On to hoće.

Lična razmišljanja i diskusije

1. Zašto je verovanje u Božiju vrhovnu vlast od suštinskog značaja da bi se čekalo na Njega?

2. Šta se dogodilo sa sotoninom vlašću i autoritetom pred Isusovim krstom? Zbog čega je to važno za razumevanje Božije vrhovne vlasti?

3. Kakvu je poziciju vlasti Hristos primio nakon svoje smrti i uskrsnuća?

4. Biblija kaže da Bog radi na svim stvarima po_____svoje_____. Šta to znači za vas?

Molitvena aktivnost

- . Pozovite vašeg partnera za molitvu i razgovarajte o ovom bogoslužanju sa njim/njom**
- . Molite se zajedno sa vašim partnerom za molitvu:**
 - 1. Da vas Bog krsti svojim Svetim Duhom.**
 - 2. Da Bog probudi vas i svoju crkvu.**
 - 3. Da vas Bog nauči da je On vrhovni vladar na nebu i na zemlji.**
 - 4. Za osobe koje se nalaze na vašem molitvenom spisku.**

18. Dan

Božija vrhovna vlast nad prirodom

Biblija nas jasno uči da Bog vlada prirodom. Ne postoji nijedan deo prirode koji nije pod Njegovom kontrolom. U Psalmima piše:

“Jer poznah da je velik Gospod i Gospod naš svrh svih bogova. Što god hoće, sve Gospod čini, na nebesima i na zemlji, u morima i u svima bezdanima. Izvodi oblake od kraja zemlje, munje čini usred dažda, izvodi vjetar iz staja njegovijeh” (Psalmi 135,5-7).

Neko može da pita, “zar nije sotona umešan u razarajuće sile prirode? Odgovor je, da. Međutim, sotona može da vlada prirodom samo onoliko koliko to Gospod dozvoljava. Sotona može da utiče na prirodu samo do onde dokle njegove aktivnosti ispunjavaju Božiju večnu svrhu. To mora da bude tako, inače Pavlova izjava u Poslanici Rimljanima ne bi bila istinita:

“A znamo da onima koji ljube Boga sve ide na dobro, koji su pozvani po namjerenju” (Poslanica Rimljanima 8,28).

Da Bog ne vlada kao suvereni Gospodar nad prirodom i čovekom, ovo obećanje ne bi uvek bilo istinito za vernika. Sotona bi se potrudio da mnoge stvari ne izađu na dobro. On bi se potrudio da upropasti sve stvari.

Mi jasno vidimo vrhovnu moć Boga nad sotoninim naporima da uništi Jova. Bog je dao sotoni dozvolu da stavi Jova na teške probe; međutim, Bog je ograničio stvari koje sotona sme da uradi:

“A Gospod reče Sotoni: evo, sve što ima neka je u tvojoj ruci; samo na njega ne diži ruke svoje. I otide Sotona od Gospoda” (Knjiga o Jovu 1,12).

U stihovima koji slede, čitamo da je sotoni bilo dozvoljeno da Jovu oduzme svu imovinu i decu. Ovde jasno vidimo da sotona može da ima kontrolu nad prirodom samo onoliko Koliko Bog to dozvoljava.

Mnogo puta u Starom zavetu vidimo da Bog kontroliše prirodu:

- . Postanje 6,17 – Poplava
- . Postanje 6,19.20 – životinje koje ulaze u arku
- . Izlazak (2. Knjiga Mojsijeva) 8-10 – pošasti koje su napale Egipat: žabe, muve, grom, grad, vatra, tama
- . Knjiga Isusa Navina 10,12.13 – kada su se zaustavili sunce i mesec
- . Knjiga proroka Isaije 38,1-8 – kada se sunce pomerilo natrag za 10 stepeni
- . 1. Knjiga o carevima 17,2-4 – gavranovi su nahranili Iliju
- . Knjiga proroka Jone 1,17 – velika riba spasila je Jonu
- . Knjiga proroka Danila 3,25-27 – tri Jevrejina spasena iz vatrene peći

. Knjiga proroka Danila 6,22 – sprečeni lavovi da ubiju Danila

Isus Hristos je bio Bog u telu: “U početku bješe riječ, i riječ bješe u Boga, i Bog bješe riječ. Ona bješe u početku u Boga... I riječ postade tijelo i useli se u nas puno blagodati i istine; I vidjesmo slavu njegovu, slavu, kao jedinorodnoga od oca” (Jevanđelje po Jovanu 1,1.14). Isto tako vidimo Božiju vrhovnu vlast nad prirodom i u Novom zavetu, koja se ispoljava kroz Isusa:

. Jevanđelje po Marku 4,36-41 – oluja se stižala

. Jevanđelje po Marku 6,35-44 – vekne hleba i ribe su se umnožile kako bi se nahranilo više od 5000 ljudi.

. Jevanđelje po Marku 6,45-51 – Isus i Petar su hodali po vodi

. Jevanđelje po Mateju 17,27 – riba je nosila sa sobom novčić kako bi Petar dao za porez

. Jevanđelje po Mateju 21,18-20 – smokva biva prokleta i nakon toga umire

Zbog Božije vrhovne vlasti nad zemljom, možemo da budemo sigurni da Bog može da uradi i da će uraditi ono što je obećao i da sotona ne može da ga spreči da ispuni sva svoja obećanja koja je dao onima koji veruju u Njega.

Lična razmišljanja i diskusije

1. Nad kolikim delom sveta prirode Bog vlada?

2. Zbog čega je hrišćanima važno da znaju da Bog ima vrhovnu vlast nad prirodom?

3. Dajte primere iz Starog zaveta Božije vrhovne vlasti nad prirodom.

4. Dajte primere iz Novog zaveta Hristosove vrhovne vlasti nad prirodom.

Molitvena aktivnost

- . Pozovite vašeg partnera za molitvu i razgovarajte o ovom bogoslužnju sa njim/njom**
- . Molite se zajedno sa vašim partnerom za molitvu:**
 - 1. Da vas Bog krsti svojim Svetim Duhom.**
 - 2. Da Bog probudi vas i svoju crkvu.**
 - 3. Da vam Bog pomogne da prihvatite Njegovu vrhovnu vlast nad svom prirodom.**
 - 4. Za osobe koje se nalaze na vašem molitvenom spisku.**

19. Dan

Božija vrhovna vlast nad čovekom

Neko bi mogao da kaže, “U redu, da, možda Bog ima vrhovnu vlast nad prirodom, ali čovek ima slobodnu volju”. Da, to je istina, ali to ne negira činjenicu da Bog takođe ima vrhovnu vlast nad čovekom. Priznajem da ovo može da bude teško za razumevanje. Ali, to je ono što Biblija uči. Sva delovanja Božijih podanika su pod Njegovom kontrolom. To se odnosi čak i na buntovne ljude. Oni to ne znaju, ali oni pronose tajnu naredbu našeg vrhovnog Boga.

Ovo je jasno opisano u slučaju faraona u Egiptu koji je odbio da pusti narod Izrailja da ide, za vreme Mojsija. Ponekad nalazimo u Bibliji ono što ja zovem “otkrivenom voljom” i Njegovom “tajnom voljom”. Ove dve stvari mogu da se čine da su suprotne jedna drugoj. Međutim, važno je da zapamtimo da ne treba da sudimo Bogu po našim standardima o poštenju, ili po onome što mi mislimo da je dobro ili loše. Mi često pravimo Boga po sopstvenoj slici. Setite se šta nam Pavle i Isaija kažu o ovoj temi: “O dubino bogatstva i razuma Božijega! Kako su neispitljivi njegovi sudovi i neistražljivi njegovi putovi!” (Poslanica Rimljanima 11,33).

“Jer misli moje nijesu vaše misli, niti su vaši putovi moji putovi, veli Gospod” (Knjiga proroka Isaije 55,8).

Jasno je da je Bog imao kontrolu u toku izlaska Naroda Izrailja iz Egipta. Bog je rekao Mojsiju da traži od faraona da ih pusti da idu. Onda je Bog takođe rekao da nije bila Njegova volja da faraon pusti narod Izrailja da ide. Zašto? Zato što je Bog hteo da otkrije svoju moć Egipćanima i Njegovom narodu. Bog je rekao:

“A ja ću učiniti da otvrdne srce Faraonu, te ću umnožiti znake svoje i čudesu svoja u zemlji Misirskoj. I neće vas ipak poslušati Faraon; a ja ću metnuti ruku svoju na Misir, i izvešću vojsku svoju, narod svoj, sinove Izrailjeve iz zemlje Misirske sudovima velikim. I poznaće Misirci da sam ja Gospod, kad dignem ruku svoju na Misir, i izvedem sinove Izrailjeve između njih” (Izlazak 7,3-5).

U ovom odeljku, vidimo da su iskazane Božija otkrivena volja i Božija tajna volja. Njegova otkrivena volja je bila da faraon pusti narod Izrailja da ide. Njegova tajna volja je bila da faraon ne pusti narod Izrailja da odmah ide.

Biblija nam ukazuje na to da je način na koji Bog postupa sa zlim ljudima, taj da će im On, ili dopustiti da nastave sa svojim zlim delima, ili će ih zaustaviti ili ograničiti, kako bi se ispunila Njegova večna svrha. U slučaju faraona, njemu je Bog dozvolio da se pobuni protiv Njegove otkrivene volje. Međutim, Bog je ograničio faraonov bes usmeren na Mojsija i na narod Izrailja. Poslovice nam kažu: “Srce čovečije izmišlja sebi put, ali Gospod upravlja korake njegove” (Biblijske poslovice 16,9).

Faraonovo zlo srce je napravilo planove da zaustavi Boga da izvede narod Izrailja iz Egipta i na kraju je on pokušao da

uništi narod Izrailja na Crvenom moru. Međutim, vrhovni Bog Izraelićana, odbacio je krajnji cilj faraonovih zlih planova, dozvolivši mu da ih sprovede samo do određene mere. Te zle planove koje je Bog dozvolio faraonu da ih sprovede, Bog je iskoristio da otkrije svoju snagu i veličinu pred Egiptom i pred narodom Izrailja. Bog je znao da je važno da Izraelićani osete Božiju moć i snagu i da bi to postigao, iskoristio je faraona.

“Mnogo ima misli u srcu čovečijem, ali što Gospod naumi ono će ostati” (Biblijske poslovice 19,21).

Od suštinske je važnosti znati ovo o Bogu kada čekamo u molitvi da nas Gospod izbavi iz neke teške situacije. Na primer, video sam mnogo slučajeva da je neki pojedinac odlučio da poštuje Subotu kao sedmi dan, ali šef mu je zapretio da će ga otpustiti ako ne radi na Božiji sveti dan. U takvim situacijama utešno je znati da Bog ne sedi na nebu i “krši ruke” od brige da će taj mladi hiršćanin izgubiti posao. Kakav je to Bog koji nije u stanju da izbavi svoju decu? Ne, Bog ima vrhovnu vlast i može da usmerava šefove odluke. Bog može, ili da dozvoli da se zli plan da se otpusti Božije verno dete sprovede, ili Bog može da ga odbaci i u šefovo srce usadi odluku da zadrži svog zaposlenog. Kako ja ovo znam? Poslovice nam kažu da “srce je carevo u ruci Gospodu kao potoci vođeni; kuda god hoće, savija ga” (Biblijske poslovice 21,1).

Iako mi mislimo da znamo šta je najbolje za nas u nekom trenutku, Bog ima širu sliku koju mi nemamo. Bog dozvoljava da se zatvore neka vrata, kada mu je to potrebno, ili kada želi da otvori neka druga vrata. U suprotnom, kako bi nam inače On pružio iskustvo koje će na kraju veličati Njegovo ime i delo,

a za naše dobro? Zbog toga Bog može da dozvoli da izgubimo posao zbog Subote. Ali, ako to uradi, to je zato što On ima nešto bolje što je isplanirao za nas. Takav je slučaj sa svim Njegovim obećanjima.

Lična razmišljanja i diskusije

1. U šta je za vas teže da verujete: da Bog ima suverenu vlast nad prirodom, ili da Bog ima suverenu vlast nad čovekom? Zašto?

2. Koje dokaze nam je Bog dao u Bibliji, da ima vrhovnu vlast na čovekom?

3. Zbog čega je važno da Bog ima vrhovnu vlast nad čovekom?

Molitvena aktivnost

. Pozovite vašeg partnera za molitvu i razgovarajte o ovom bogoslužnju sa njim/njom

. Molite se zajedno sa vašim partnerom za molitvu:

- 1. Da vas Bog krsti svojim Svetim Duhom.**
- 2. Da Bog probudi vas i svoju crkvu.**
- 3. Da vam Bog pomogne da verujete u Njegovu vrhovnu vlast nad čitavim čovečanstvom.**
- 4. Za osobe koje se nalaze na vašem molitvenom spisku.**

20. Dan

Primeri vrhovne Božije vlasti

Primer Božije vrhovne vlasti nad čovekom, možemo da vidimo u priči o Josifu, sinu Jakovljevom. Starija braća su mrzela Josifa i želela su da on umre. Jednoga dana, kada ih je Josif tražio daleko od kuće, ljutita braća su odlučila da iskoriste priliku da se konačno otarase očevog sina ljubimca. Prvo su hteli da ga ubiju. Međutim, Bog je odbacio njihove ubilačke planove i dozvolio je da ga prodaju kao roba, jednom karavanu koji je tuda prolazio. Josif je odveden u Egipat i tamo je bio prodat jednom dobrom gospodaru, po imenu Potifar: „A Josifa odvedoše u Misir; i Petefrije dvoranin Faraonov, zapovjednik stražarski, čovjek Misirac, kupi ga od Ismailjaca, koji ga odvedoše onamo“ (Postanje 39,1).

Bog je blagosiljao Josifa dok je ovaj izvršavao svoje upraviteljske dužnosti. Josif to tada još uvek nije znao, ali on se

zapravo obučavao za buduće vreme, kada će biti upravitelj nad mnogo većim stvarima u Egiptu. Bog uvek radi na taj način u našim životima. On dozvoljava da doživljavamo iskustva, koja nas pripremaju da Mu još efikasnije služimo u budućnosti. U mnogo slučajeva, to su događaji koji nisu po našem izboru. Međutim, naš suvereni Bog zna šta je najbolje za naš duhovni razvoj i kakva iskustva su nam potrebna, kako bismo doneli veći blagoslov drugima, a Njemu još veću slavu. Ovo saznanje nam omogućava da uz molitvu čekamo u mirnoj veri da će nas Bog voditi kroz ta teška vremena.

Dalje, Bog je dozvolio Potifarovoj ženi da pokuša da zavede Josifa. Srećom, Josif je odlučio da bude veran Bogu i da ne obeščasti svog gospodara. I tako je on odbio njena udvaranja i rekao joj, „kako bih učinio tako grdno zlo i Bogu zgriješio?“ (Postanje 39,9). Ljuta i besna zbog Josifovog odbijanja, ona ga je optužila da je pokušao na silu da je dobije. Kao rezultat toga, Josif je završio u zatvoru. Josif se ponovo našao u veoma teškoj situaciji, koju nije bio zaslužio. Ali on je ponovo odlučio da bude veran svom Bogu, iako je izgledalo da Bog nije bio veran njemu, zbog toga što je dozvolio da mu se to dogodi.

I u našem životu događaće se stvari koje će spolja izgledati kao da nam je Bog bio neveran u svojim obećanjima. Događaće se mnoge stvari koje mi jednostavno nećemo razumeti – Bog nam obično u početku ne otkriva svoje razloge, a mi možda u ovom životu nikada nećemo saznati zbog čega je On dozvolio da se nešto dogodi. Ovde ponovo shvatamo neophodnost

razumevanja Božije vrhovne vlasti, da bismo strpljivo čekali na Njega u ovakvim vremenima.

Sada ćemo ubrzano premotati do kraja Josifovu priču, do momenta kada je on uzdignut odmah do faraona u moći i vlasti. Prošlo je sedam godina izobilja, nakon kojih su usledile sedam godina gladi, kao što je to Bog i rekao Josifu. Kada je došla glad, pogodila je oblast u kojoj su živeli Josifov otac i braća. Oni su čuli da u Egiptu ima žita. I tako su otišli tamo, kako bi kupili nešto žita i odneli ga nazad svojim porodicama. Josif je prepoznao svoju braću, ali ona nisu prepoznala njega, koji je sada bio veliki čovek na vlasti u Egiptu. Nakon što ih je proverio da vidi da li su se promenili, Josif im se konačno otkrio. Uveravao ih je sa ljubavlju i oproštajem u glasu:

„A sada nemojte žaliti niti se kajati što me prodadoste ovamo, jer Bog mene posla pred vama radi života vašega... A Bog me posla pred vama, da vas sačuva na zemlji i da vam izbavi život izbavljenjem prevelikim. I tako nijeste me vi opravili ovamo nego sâm Bog, koji me postavi ocem Faraonu i gospodarem od svega doma njegova i starješinom nad svom zemljom Misirskom“ (Postanje 45,5-8).

Josif je dobio neverovatan uvid u Božiju vrhovnu vlast. On je razumeo da je Bog bio taj koji je dozvolio da Josifova braća sprovedu taj gnusni plan. Bog je bio taj koji je dozvolio da se dese svi ti događaji iz prethodnih godina – događaji koji su bili i dobri i loši, gledano iz ljudske perspektive. Mnogo toga se dogodilo Josifu što je svakako bilo protiv Božije otkrivene volje. Nije to bila Božija otkrivena volja da se Josifova braća ponašaju prema Josifu na takav način. Nije to bila Božija otkrivena volja

da Potifarova žena pokuša da zavede Josifa i da onda laže o onome što se dogodilo. Ne, Božija tajna volja je bila tâ koja je dozvolila da se te stvari dese i koja ih je iskoristila da sprovede Njegove planove za Josifov život.

Na isti način Bog radi u životu hrišćanina i danas. On ne sprečava da se loše stvari dogode. Umesto toga, on koristi te loše stvari za naše dobro i nama neće biti blagoslov ako On ne bude dozvoljavao da nam se loše stvari dešavaju. „I gnjev ljudski obraća se u slavu tebi, kad se jednom opašeš gnjevom“ (Psalmi 76,10).

Lična razmišljanja i diskusije

1. Da li Bog dozvoljava da se hrišćanima dešavaju samo dobre stvari?

2. Šta se desilo Josifu, što je moglo da ga navede da posumnja u Božiju ljubav i vođstvo u njegovom životu?

3. Kako razumevanje Božije vrhovne vlasti pomaže hrišćanima da ostanu verni Bogu kada im se dešavaju loše stvari?

4. Kakav je uvid o Bogu Josif otkrio, kada je razgovarao sa braćom, kada su ovi došli pred njega da traže žito za vreme gladi?

Molitvena aktivnost

- . Pozovite vašeg partnera za molitvu i razgovarajte o ovom bogoslužanju sa njim/njom**
- . Molite se zajedno sa vašim partnerom za molitvu:**
 - 1. Da vas Bog krsti svojim Svetim Duhom.**
 - 2. Da Bog probudi vas i svoju crkvu.**
 - 3. Da vam Bog oprostí kada sumnjate u Njegovu ljubav i brigu za vas, kada vam se nešto loše dogodi.**
 - 4. Da vam Bog pomogne da prigrлите obećanje da se sve stvari događaju za vaše dobro.**
 - 5. Za osobe koje se nalaze na vašem molitvenom spisku.**

21. Dan

Lekcije iz Biblije koje se odnose na vrhovnu Božiju vlast

Priča o Bogu koji izvodi narod Izrailja iz Egipta i priča o Josifu, otkrivaju nam kako se sve stvari dešavaju za dobro Božije dece: “A znamo da onima koji ljube Boga sve ide na dobro, koji su pozvani po namjerenju” (Poslanica Rimljanima 8,28). Bog ne dozvoljava lošim ljudima da u potpunosti sprovode svoje sadističke planove. Međutim, Bog ima suverenu moć da koristi planove loših ljudi, da bi sprovodio svoju večnu svrhu. Ali, Bog će sprečiti dela loših ljudi kada je to neophodno. Vidimo da je Bog jasno rekao istinu, kada je rekao narodu Izrailja:

“Jer ću izgnati narode ispred tebe, i međe tvoje raširiću, i niko neće poželjeti zemlje tvoje, kad staneš dolaziti da se pokažeš pred Gospodom Bogom svojim tri puta u godini” (Izlazak 34,24).

Bog je rekao da će intervenisati da spreči neprijatelje naroda Izrailja da ih napadnu, sve dok slede Božija uputstva oko učestvovanja u Njegovim godišnjim proslavama. To bi bilo dobro vreme za neprijatelje da ih napadnu, ali njihov vrhovni Bog ne bi dozvolio da se to dogodi – on bi odbio svaki neprijateljev plan.

U priči o Hristosovom rođenju, vidimo da je Bog upotrebio Hristosovog arhineprijatelja, Iroda, da uputi mudrace da dođu u Vitlejem. Irod je tražio vrhovne sveštenike Izrailja i saznao je da će se Hristos roditi u Vitlejemu. Zbog toga što ih je Irod “poslao u Vitlejem” (Jevanđelje po Mateju 2,8), mudraci su mogli da donesu darove koji su bili potrebni Josifu i Mariji da bi pobjegli u Egipat sa Isusom, kada je Irod naredio da se pobiju

sva deca od dve godine i mlađa od dve godine. Čovek koji je kovao plan da ubije Isusa, obezbedio mu je potrebne stvari.

Saznanje da Bog ima vrhovnu vlast, omogućava nam da strpljivo i sa nadom čekamo kada se nalazimo pod udarom sotone i loših ljudi. Možda oni imaju planove da nas unište, ali Bog će promeniti njihove planove i nagnaće ih da rade za naše dobro. Možda se nama neće dopadati ono što se dešava, ali možemo da budemo uvereni da naš vrhovni Bog ima kontrolu nad situacijom. Ovo razumevanje omogućiće vam da svakodnevno čekate na Boga u mirnoj veri.

Svi ljudi se nalaze pod Božijom vrhovnom kontrolom. Bog sa svrhom dozvoljava da se zle stvari dešavaju na zemlji. Bog će dozvoliti da sotona sprovede mnoge zle planove. Međutim, kroz sve te stvari, Božiji narod će biti iskušan i ojačan. Zbog toga je Jakov i mogao da napiše:

“Svaku radost imajte braćo moja, kad padate u različne napasti, znajući da kušanje vaše vjere gradi trpljenje; A trpljenje neka djelo dovršuje, da budete savršeni i cijeli bez ikake mane” (Poslanica Jakovljeva 1,2-4).

Dok učimo da čekamo strpljivo, sa verom i nadom, na našeg vrhovnog Boga, razvijaćemo one osobine koje moramo da imamo kako bismo bili spremni da se sretnemo sa Isusom, kada On bude došao.

Iskušenja kroz koja Bog dozvoljava da prođemo, su od suštinskog značaja za razvoj Hristosovih osobina u nama. Prema Jovanu, mi moramo da postanemo isti kao Isus pre nego što On bude došao, da bismo bili spremni za taj veliki događaj:

“Ljubazni! sad smo djeca Božija i još se ne pokaza šta ćemo biti; nego znamo da kad se pokaže, bićemo kao i on, jer ćemo ga vidjeti kao što jest” (1. Jovanova poslanica 3,2).

Elen Vajt je napisala sledeće, o razočaravajućim iskušenjima kroz koja prolazimo: “U budućem životu, misterije koje su nas ljutile i razočaravale, obelodaniće se. Videćemo da su naše molitve i izneverene nade, naizgled bez odgovora, bile među našim najvećim blagoslovima” (Služenje lečenjem, str. 474).

Lična razmišljanja i diskusije

- 1. Šta su biblijske priče o tome kako Bog izvodi narod Izrailja iz Egipta i o događajima iz Josifovog života, otkrile o Božijoj vrhovnoj vlasti nad ljudima?**

- 2. Šta priča o Hristosovom rođenju otkriva o Božijoj vladavini nad neprijateljima Njegovog naroda?**

- 3. Zbog čega Bog dozvoljava da teškoće i iskušenja postoje u životu hrišćanina?**

- 4. Šta je Elen Vajt rekla o najtežim trenucima u našim životima?**

Molitvena aktivnost

- . Pozovite vašeg partnera za molitvu i razgovarajte o ovom bogoslužanju sa njim/njom**
- . Molite se zajedno sa vašim partnerom za molitvu:**
 - 1. Da vas Bog krsti svojim Svetim Duhom.**
 - 2. Da Bog probudi vas i svoju crkvu.**
 - 3. Da vam Bog pomogne da verujete da će događaji koji se čine lošim, biti na kraju za vaše dobro.**
 - 4. Za osobe koje se nalaze na vašem molitvenom spisku.**

22. Dan

Događaji iskušavanja i vrhovna Božija vlast

Hrišćani ne treba da budu iznenađeni kada iskušenja i teškoće naiđu u njihovom životu. U vezi sa ovim, Petar je napisao:

„Ljubazni! ne čudite se vrućini koja vam se događa za kušanje vaše, kao da vam se što novo događa; Nego se radujte što stradate s Hristom, da biste, i kad se javi slava njegova, imali radost i veselje“ (1. Petrova poslanica 4,12.13).

Bog će dozvoliti da loši ljudi rade protiv nas. Ljudi će nas lagati, varati i nekorektno će postupati sa nama. Suočićemo se sa problemima na poslu u vezi sa Subotom i bićemo u iskušenju da Bogu ne dajemo desetak i darove. Naići ćemo na mnoge izazove, ali moramo da upamtimo da Bog dozvoljava ova iskušenja sa razlogom. On hoće da Mu ostanemo verni dok nestrpljivo čekamo na Njega da nas provede kroz teška vremena, pouzdano verujući u Njegov veliki plan.

Setite se učenika na Veliki petak, na dan Isusovog raspeća. Sva nada je bila nestala. Onaj u koga su polagali svoju veru kao u Mesiju, bio je mrtav. Budućnost je izgledala mračna i sumorna. Strah i obeshrabrenje su ispunjavali njihovo srce. Iz ljudske perspektive, to je bila najveća tragedija, ali iz Božije perspektive, to je bila najveća pobeda.

Kao hrišćani, i mi ćemo iskusiti slična vremena. Desiće se događaji koji će iskušavati našu veru. Ali, kada znamo da služimo vrhovnom Bogu, možemo da budemo uvereni da je Bog još uvek sa nama, da sprovodi svoju večnu svrhu u našem životu. Moći ćemo da strpljivo čekamo na Gospoda, da nas izbavi.

Bog takođe dozvoljava da se sprovedu sotonini zli planovi do određene mere, da bi opravdao Boga. Pavle je pisao o ovome u Poslanici Efežanima:

„Da se kroz crkvu sad obznani poglavarstvima i vlastima na nebu mnogorazlična premudrost Božija, po naredbi vijekova, koju učini u Hristu Isusu Gospodu našem, u kome imamo slobodu i pristup u nadu vjerom njegovom. Zato vas molim da se ne oslabite zbog nevolja mojijeh za vas, koje su slava vaša“ (Poslanica Efežanima 3,10-13).

Kroz sve događaje na zemlji, i dobre i loše iz čovečije perspektive, Bog će otkriti svoju mudrost univerzumu. Planovi sotone i loših ljudi će zapravo raditi zajedno u cilju odbrane Boga samoga. Na kraju „da se u ime Isusovo pokloni svako koljeno onijeh koji su na nebu i na zemlji i pod zemljom; I svaki jezik da prizna da je Gospod Isus Hristos na slavu Boga oca“ (Poslanica Filipljanima 2,10.11).

Divno je i ohrabrujuće znati da će se Božiji saveti i planovi ispuniti u našim životima, u crkvi i na ovom svetu. Mi ne služimo Bogu na nebesima koji „želi“ da se stvari poprave za Njegov narod, ili koji „želi“ da loši ljudi ne budu tako zli prema Njegovom narodu. Mi ne služimo nesposobnom Bogu. Mi služimo vrhovnom, svemoćnom Bogu, čije planove ne ometaju oni koje je On stvorio – sotona, čovek, ili priroda. Sledeće obećanje veoma jasno otkriva ovu istinu:

„Nema mudrosti ni razuma ni savjeta nasuprot Bogu“ (Biblijske poslovice 21,30).

„Jer je Gospod nad vojskama naumio, ko će razbiti? I njegovu ruku podignutu ko će odvratiti?“ (Knjiga proroka Isaije 14,27).

„Pamtite što je bilo od starine; jer sam ja Bog, i nema drugoga Boga, i niko nije kao ja, koji od početka javljam kraj i izdaleka što još nije bilo; koji kažem: namjera moja stoji i učiniću sve što mi je volja“ (Knjiga proroka Isaije 46,9.10).

Loši ljudi mogu da kuju zavere protiv vas. Sotona će pokušavati da vas obeshrabri i uništi. Bog će dozvoliti da prolazite kroz veoma iskušavajuća vremena.

Međutim, ako znate van svake sumnje da je Bog suveren i da će On dozvoliti da se sve u vašem životu dešava za vaše dobro, onda možete da čekate u strpljivom, punom vere i nade, poverenju u Božije božansko providenje.

Uvek pamтите ovo:

“Nek se vesele nebesa i zemlja se raduje; i neka govore po narodima: Gospod caruje” (1. Knjiga dnevnika 16,31).

Lična razmišljanja i diskusije

1. Zbog čega hrišćani ne treba da budu iznenađeni kada se teška iskušenja pojave u njihovim životima?

**2. Kako su se ponašali učenici kada je Isus bio razapet?
Kako biste se vi ponašali?**

3. Zbog čega je Isusov krst bio dobar događaj?

**4. Šta nam Bog otkriva kroz događaje koji se dešavaju
Njegovom narodu i crkvi?**

**5. Nabrojte dva stiha koja otkrivaju Božiju vrhovnu vlast
nad čovečanstvom.**

Molitvena aktivnost

- . Pozovite vašeg partnera za molitvu i razgovarajte o ovom bogoslužanju sa njim/njom**
- . Molite se zajedno sa vašim partnerom za molitvu:**
 - 1. Da vas Bog krsti svojim Svetim Duhom.**
 - 2. Da Bog probudi vas i svoju crkvu.**
 - 3. Da vam Bog pomogne da Mu ostanete verni u vremenima iskušenja.**
 - 4. Za osobe koje se nalaze na vašem molitvenom spisku.**

Četvrti odeljak

Teška, ali neophodna iskustva

23. Dan

Važnost poznavanja Boga

Isus je rekao: "A ovo je život vječni da poznaju tebe jedinoga istinoga Boga, i koga si poslao Isusa Hrista" (Jevanđelje po Jovanu 17,3).

Naše spasenje nije stvar toga šta mi znamo, već koga znamo. Hrišćani koji se ograničavaju samo na Bibliju i svoje poznavanje Svetog pisma, su u opasnosti da zavise od toga „šta“ znaju, da bi bili spremni za Hristosov drugi povratak. Kao Adventisti sedmog dana, mi smatramo da smo bezbedni jer znamo istinu o Suboti, o plaćanju desetka, o zdravstvenoj reformi, o smrti, o žigu zveri, o načinu na koji će se Hristos vratiti itd. Međutim, ne zaboravite, upravo su plaćanje desetka, poštovanje Subote, zdravstvene reforme, bili ti koji su razapeli Isusa. Ono što znamo je važno, ali bez ličnog odnosa sa Isusom, bićemo na kraju obmanuti i izgubljeni.

Grčka reč koja se prevodi sa „znati“, odnosi se na prisno poznavanje, a ne samo na prosto intelektualno znanje. Zbog toga ja postavljam pitanje, da li je Bog zaista stvaran za vas, ili je On samo jedan intelektualni koncept?

Mi možemo da znamo stvari o Bogu, ali da Ga istinski ne poznajemo. Osnovna znanja o Bogu nisu prava znanja u srcu – prisna poznavanja.

Mi nećemo upoznati Boga kroz doktrine i učenja o Njemu. Izraelićani su imali tekstove Starog zaveta i službu u svetilištu. Ali, nisu poznali svog sopstvenog Boga, kada je On došao kao čovek od krvi i mesa u ličnosti Isusa Hristosa. O tome kako ga nisu poznali, Isus je rekao: „Pregledajte pisma, jer vi mislite da imate u njima život vječni; i ona svjedoče za mene. I nećete da dođete k meni da imate život“ (Jevanđelje po Jovanu 5,39.40).

Mi možemo da znamo da Bog sve može (da je svemoguć), da sve zna (da je sveznajući), da je svuda prisutan (da je sveprisutni), a da Ga ne poznajemo. Možemo da čitamo o Postanju i o ostalim biblijskim pričama koje govore o Božijoj moći i prisustvu u ljudskim poslovima, a da Ga još uvek ne poznajemo. Takva znanja o Bogu ne znače da stvarno „poznajete“ Boga.

Mi možemo da budemo veoma aktivni u Božijoj službi kao sveštenici i čak da radimo čudesne stvari u ime Isusa, a da Ga ne poznajemo. Isus je upravo ovo naglasio u Jevanđelju po Mateju 7,21-23:

„Neće svaki koji mi govori: Gospode! Gospode! ući u carstvo nebesko; no koji čini po volji oca mogega koji je na nebesima. Mnogi će reći meni u onaj dan: Gospode! Gospode! nijesmo li u ime tvoje prorokovali, i tvojijem imenom đavole izgonili, i tvojijem imenom čudesa mnoga tvorili? I tada ću im ja kazati: nikad vas nijesam znao; idite od mene koji činite bezakonje“.

Aktivna i naizgled uspešna služba u Isusovo ime, nije dokaz da Ga stvarno poznajemo. I lakomislene device su takođe bile uhvaćene u samoobmani. One su verovalе u Isusa i da će On uskoro doći. Uživale su da se druže sa Božijim narodom. Verovalе su u doktrine i živele uzornim životom. Ali, Isus im je ipak rekao: „Ne poznajem vas“ (Jevanđelje po Mateju 25,12). Elen Vajt ih je ovako opisala:

„Oni koji su prikazani kao lakomislene device, nisu licemeri. Oni imaju obzira prema istini, oni su se zalagali za istinu, njih privlače oni koji govore istinu; ali oni **nisu dopustili da Sveti Duh radi u njima...** Oni koji su prikazani kao lakomislene device su bili zadovoljni površinskim poslom. **Oni ne poznaju Boga...** Njihova služba Bogu se izmetnula u puku formu“ (Hristosove Lekcije o predmetu, str. 411, naglasak autora).

„Naziv 'lakomislene device', predstavlja osobine onih koji **nemaju istinsko znanje u srcu koje je stvorio Božiji Duh.** Dolazak Hristosa neće lakomislene device pretvoriti u mudre... Stanje crkve koje je predstavljeno lakomislenim devicama, takođe se naziva i laodikejsko stanje“ (Pregled i glasnik, 19. avgust 1890, naglasak autora).

Obratite pažnju da lakomislene device ne poznaju Boga zbog toga što nisu svoje živote podredile delovanju Svetog Duha, što bi ih dovelo do toga da prisno upoznaju Boga i da dobiju Isusove osobine. Zbog toga je svakodnevno krštenje Svetim Duhom od suštinske važnosti za svakog vernika koji želi da prisno upozna Boga i da bude spreman za Hristosov povratak.

Lična razmišljanja i diskusije

1. Na šta Biblija misli kada kaže da moramo da „poznamo“ Boga?

2. Da li je poznavanje istina o Bogu isto što i poznavanje Boga? Kako se ove dve stvari razlikuju?

3. Da li je aktivna i naizgled uspešna služba, dokaz poznavanja Boga?

4. Zašto su lakomislene device bile izgubljene kada se Isus, mladoženja, vratio?

Molitvena aktivnost

- . Pozovite vašeg partnera za molitvu i razgovarajte o ovom bogoslužnju sa njim/njom
- . Molite se zajedno sa vašim partnerom za molitvu:
 1. Da vas Bog krsti svojim Svetim Duhom.
 2. Da Bog probudi vas i svoju crkvu.

3. Da vas Bog dovede do bliskog odnosa poznanstva sa Njim.

4. Za osobe koje se nalaze na vašem molitvenom spisku.

24. Dan

Teška iskušenja i poznavanje Boga

Postoje dva iskustva koja Bog koristi kako bi nas naveo da Ga prisno upoznamo i da razvijemo blizak, smisaoni odnos sa Njim. Prvo, On nam daje da svakodnevno iskusimo krštenje Svetim Duhom. Drugo, On nas vodi ka raznim životnim iskustvima. Ta iskustva su obično ono što bismo mi nazvali teškim vremenima u našem životu. Ali, ona su nam neophodna da bismo zaista upoznali Boga.

Narod Izrailja iz Starog zaveta je dobar primer toga kako Bog vodi svoj narod u situacije iskušenja, da bi Ga on lično upoznao. Narod Izrailja je proveo u Egiptu 430 godina. Imao je uopšteno znanje o Bogu. Znao je stvari koje se stiču Boga, ali Ga nije istinski prisno poznavao. Prvo, On je pokazao svoju moć kada se stavio na njegovu stranu protiv faraona. Narod je video da je Bog vrhovni vladar nad svom prirodom, uključujući i smrt, kao što se to videlo prilikom poslednje epidemije kuge.

Koliko god da su dramatična bila ta iskustva, narodu Izrailja je bilo potrebno prisnije iskustvo sa njegovim Bogom.

Zbog toga ga je Bog odveo na Crveno more, da se suoči sa situacijom koja je za čoveka bila nemoguća. Bio je zarobljen, sa faraonovom vojskom koja se nalazila iza njega i sa Crvenim morem koje se nalazilo pred njim.

„A ti digni štap svoj i pruži ruku svoju na more, i rascijepi ga, pa neka idu sinovi Izrailjevi posred mora suhim. I gle, ja ću učiniti da otvrdne srce Misircima, te će poći za njima; i proslaviću se na Faraonu i na svoj vojsci njegovoj, na kolima njegovijem i na konjicima njegovijem... I Mojsije pruži ruku svoju na more, i dođe opet more na silu svoju pred zoru, a Misirci nagoše bježati prema moru; i Gospod baci Misirce usred mora“ (Izlazak , 14,16.17.27).

Bog ih je doveo na mesto na kome su oni morali da u potpunosti zavise od Njega, da ih On spasi. Hteo je da nauče da čekaju na Njega u svim situacijama i da razviju potpunu zavisnost od Njega. On je napravio suvozemni put kroz more i kada je narod Izrailja bio na drugoj strani, na sigurnom, more se ponovo sastavilo i faraonova vojska se podavila.

Pomislili biste da su Izraelićani upoznali Boga i počeli da mu veruju nakon što su videli da On lično radi za njihovo dobro da bi ih izbavio iz Egipta, da je razmakao Crveno more i onda uništio faraonovu vojsku. Nažalost, to nije bio slučaj. Bog je znao da im je bilo potrebno da ih On vodi u još teže situacije, da bi ga upoznali.

I tako ih je On posle toga odveo na mesto na kome voda nije bila za piće. To je u pustinji ozbiljna situacija. Svi su mogli da umru od žeđi. Bog je hteo da ga Izraelićani lično i putem iskustva upoznaju kao nekoga ko im obezbeđuje stvari, ko

dolazi da ih izbavi i spasi. Hteo je da nauče da čekaju sa poverenjem, u mirnoj veri u Njega u teškim situacijama, znajući da će ih On izbaviti.

„Odande dođoše u Meru, ali ne mogoše piti vode u Meri, jer bješe gorka; otuda se prozva mjesto Mera. Tada stade narod vikati na Mojsija govoreći: šta ćemo piti? I Mojsije zavapi ka Gospodu, a Gospod mu pokaza drvo, te ga metnu u vodu, i voda posta slatka. Ondje mu dade uredbu i zakon, i ondje ga okuša“ (Izlazak 15,23-25).

Ovo je svrha svih iskušenja Božijeg naroda – svih iskušenja u *vašem* životu. Bog vodi svoju decu u situacije u kojima ona imaju mogućnost da nauče da upoznaju i da Mu veruju.

Lična razmišljanja i diskusije

1. Zašto je Bog odveo narod Izrailja na Crveno more, gde mu je pretila faraonova vojska?

2. Zašto je Bog odveo narod Izrailja do vode u pustinji koja nije za piće, gde je mogao da umre od žeđi?

3. Zašto je narod Izrailja morao da prođe kroz ta iskustva?

4. Kroz koja iskustva ste vi prošli u vašem životu, ili sada kroz njih prolazite, kroz koja vidite da vas Božija ruka vodi ka dubljem odnosu sa Njim?

Molitvena aktivnost

- . Pozovite vašeg partnera za molitvu i razgovarajte o ovom bogoslužnju sa njim/njom**
- . Molite se zajedno sa vašim partnerom za molitvu:**
 - 1. Da vas Bog krsti svojim Svetim Duhom.**
 - 2. Da Bog probudi vas i svoju crkvu.**
 - 3. Da vam Bog pomogne da mu verujete kada ste dovedeni u teške situacije.**
 - 4. Za osobe koje se nalaze na vašem molitvenom spisku.**

25. Dan

Svrha svih iskušenja

Bog dozvoljava da hrišćanin doživi iskušenja samo zbog jednog razloga: da bismo naučili da mu u potpunosti poverimo naš život. Nikada nećemo naučiti da mu verujemo ukoliko

nikada ne budemo dobili priliku za to. Čovekove teške situacije su Božija prilika. Zbog toga možemo da zahvalimo Bogu na svim stvarima i zbog toga sve stvari, čak i teške situacije, rade za naše dobro i za Božiju slavu.

“Molite se Bogu bez prestanka. Na svačemu zahvaljujte; jer ovo je volja Božija u Hristu Isusu od vas” (1. Poslanica Solunjanima 5,18).

“A znamo da onima koji ljube Boga sve ide na dobro, koji su pozvani po namjerenju” (Poslanica Rimljanima 8,28).

U svakom iskušenju kroz koje prolazimo, Bog hoće da naučimo nešto o Njemu. To vidimo u priči o bolesti i smrti Isusovog prijatelja Lazara. Lazarove sestre, Marta i Marija, poslale su po Isusa da dođe da isceli njihovog brata. Isus je odlagao svoj dolazak. Marta i Marija su mogle da zaključe da Isusu nije bilo stalo do krizne situacije u kojoj su se nalazile, u kojoj je njihov brat gledao smrti u oči. Ali, postojala je svrha Isusovog nedolaska. On je hteo da im otkrije nešto o sebi – da je On, ne samo veliki iscelitelj bolesti, već da je takođe i vaskrsenje i život:

“A Isus joj reče: ja sam vaskrsenje i život; koji vjeruje mene ako i umre živjeće” (Jevanđelje po Jovanu 11,25).

On je takođe hteo da Marta i Marija nauče lekciju čekanja na Boga u mirnoj veri, uverene da će On sve stvari uraditi kako treba. Istu tu lekciju On hoće da i mi naučimo, prilikom svakog iskušenja. Što brže naučimo tu lekciju, utoliko brže ćemo iskusiti mir koji prevazilazi svako razumevanje, u svakom iskušenju u našem životu – mnogo puta izgleda kao da On ne

čuje, ili ne odgovara na naše molitve, zbog toga što mi nismo naučili da mu verujemo. Poverenje u Boga dolazi samo onda kada Ga prisno poznajemo.

Bog često koristi finansijske i materijalne potrebe da bi nas doveo do bližeg odnosa sa Njim. Mi možemo da mislimo da poznajemo Boga i da mu verujemo, ali kada se suočimo sa nekom većom finansijskom krizom, onda otkrijemo da naša vera nije toliko jaka koliko smo mislili.

Na primer, u Knjizi proroka Malahije, Bog obećava da će nas blagosloviti ako mu vratimo desetak i darove. To je jedini stih u Bibliji u kome On traži od nas “da ga iskušamo”, ili da ga “stavimo na probu” u vezi sa nečim. Bog zna da je novac oblast u kojoj vera može da se pokoleba, ukoliko mislimo da nemamo dovoljno, da bismo dali Bogu desetak. Zato nas Bog dovodi do situacije u kojoj imamo priliku da Njega stavimo na probu, da On dokaže svoju vernost. U takvim vremenima, On hoće da se mi oslonimo na Njegova obećanja kao što su:

“Nego išтите najpre carstva Božijega, i pravde njegove, i ovo će vam se sve dodati” (Jevanđelje po Mateju 6,33).

“Poštuj Gospoda imanjem svojim i prvinama od svega dohotka svojega; I biće pune žitnice tvoje obilja, i presipaće se vino iz kaca tvojih” (Biblijske poslovice 3,9.10).

Obratite pažnju da nam je rečeno da prvo treba da poštujemo Boga. Onda možemo u veri da tražimo Njegovo obećanje da će nam obezbeđivati stvari. To je upravo ono što je Isus rekao: “Nego išтите najpre carstva Božijega...” i sve što nam je potrebno biće nam dato. Mogu iz iskustva da kažem da

nam mnogo puta Bog neće doneti izbavljenje sve dok ne istupimo u veri da bismo pratili Njegove savete i naređenja. On će dozvoliti da dođemo u situacije iskušenja, da bismo naučili važnu lekciju da treba da mu verujemo da bi nas On izbavio.

Da li zaista verujete u ono što Bog kaže? Da li poznajete Boga dovoljno prisno da mu istinski verujete u svim situacijama, čak i u onim najtežim, gde su iskušenja najveća? To je suština onoga zbog čega On dozvoljava da prolazimo kroz teška vremena. On hoće da naučimo da možemo da čekamo na Njega sa poverenjem i u mirnoj veri, znajući bez sumnje da će nas On izbaviti na svoj način i kada za to dođe vreme. Oni koji su spremni da se sretnu sa Isusom kada On bude došao, biće narod koji iz iskustva zna da može sa poverenjem da veruje svom Bogu, znajući da će ga On izbaviti čak i kada se čini da je sve protiv njega i čak i kada njegovi neprijatelji kažu da ga je njegov Bog napustio.

Lična razmišljanja i diskusije

1. Zbog čega je Isus odlagao da odgovori na molbu Marte i Marije u vezi sa njihovim bratom Lazarom?

2. Zbog čega Bog dovodi svoju decu u teške situacije?

3. Kakvu vrstu teških situacija Bog obično koristi da bi naučio svoju decu da mu veruju?

4. Kakav stav treba hrišćanin da ima u svim situacijama? Kakav je vaš stav u svim situacijama?

5. Kada se suočite sa teškom finansijskom situacijom, šta treba da uradite u vezi sa vraćanjem desetka i darova Bogu?

6. Pročitajte Knjigu brojeva 23,19. Da li Bog ikada laže? Da li vam ovaj tekst daje sigurnost i jača vašu veru?

Molitvena aktivnost

. Pozovite vašeg partnera za molitvu i razgovarajte o ovom bogoslužanju sa njim/njom

. Molite se zajedno sa vašim partnerom za molitvu:

1. Da vas Bog krsti svojim Svetim Duhom.

2. Da Bog probudi vas i svoju crkvu.

- 3. Da vam Bog pomogne da mu verujete u svim situacijama.**
- 4. Da Bog nastavi da vam pomaže kroz životna iskušenja, uz zahvalnost Njemu što vam je pokazivao put u prošlosti.**
- 5. Za osobe koje se nalaze na vašem molitvenom spisku.**

26. Dan

Zbog čega je skrušenost neophodna

Današnje bogoslužje predstavlja jednu od najvažnijih lekcija koju hrišćani treba da razumeju, da bi mogli da čekaju na Boga u veri i nadi, tokom najmračnijih časova njihovog hoda sa Gospodom. To je nešto što svi hrišćani moraju u određenoj meri da iskuse. Koje je to iskustvo? To je skrušenost: proces kada Bog slama našu oholost (ponos) i naš sebični duh.

Biblija nas upozorava na opasnosti od oholosti.

„Oholost dolazi pred pogibao, i ponosit duh pred propast“ (Biblijske poslovice 16,18).

Veoma je opasno da Bog koristi nekog muškarca, ili ženu donoseći im veliku moć. To može da ih uništi u duhovnom smislu. Grešna ljudska priroda je podložna tome da dozvoli da ovladaju ponos i samoljublje, što može da dovede do ozbiljnih grehova. Videli smo primere nekih poznatih ličnosti hrišćana,

koji su primili ljudska priznanja i nagrade. Oni su, što je i bilo očekivano, potpali pod uticaj greha zbog oholosti, preteranog samopouzdanja, moći i bogatstva.

Što veći slom neko doživi u svom životu, utoliko je veća korist za Boga:

„Žrtva je Bogu duh skrušen, srca skrušena i poništena ne odbacuješ, Bože“ (Psalmi 51,17).

„Ponizite se dakle pod silnu ruku Božiju, da vas povisi kad dođe vrijeme“ (1. Petrova poslanica 5,6).

Put ka istinskoj veličini u Božijem delu je pre svega poniznost kroz skrušenost, pa onda uzdizanje. Istinski ponizni ljudi nikada neće tražiti najveće pozicije, postavljati lične ciljeve svog napredovanja, ili tražiti priznanja za svoja dostignuća. Oni su zadovoljni što služe Bogu na bilo koji način na koji On to traži, bilo da to ljudi smatraju višom ili nižom pozicijom.

Bog želi da sve Njegove sluge teže ka ovakvom stavu o poniznosti. Zbog toga ih On dovodi u razne situacije da bi oni to doživeli u svojim životima:

„Jer koga ljubi Gospod onoga i kara; a bježe svakoga sina kojega prima. Ako trpite karanje, kao sinovima pokazuje vam se Bog; jer koji je sin kojega otac ne kara?... Jer svako karanje kad biva ne čini se da je radost, nego žalost; ali poslije daće miran rod pravde onima koji su naučeni njime“ (Poslanica Jevrejima 12,6.7.11).

Iskustvo skrušenosti dolazi od Boga. To je Božije vaspitavanje i ono nikada nije prijatno. Takva vremena

skrušenosti su mračna vremena u čovečijem iskustvu. To su vremena kada se čini da se naše molitve ne čuju i čini nam se da je Bog daleko i da mu nije stalo do nas. To su često vremena kada nam se čini da smo beskorisni u služenju Bogu. Iskustva skrušenosti su često vremena ozbiljnih iskušenja, pa čak i velikog pada. Međutim, na kraju, ona će proizvesti velike rezultate kod Božije dece. O ovome je Pavle napisao: „Utvrdjući duše učenika i svjetujući ih da ostanu u vjeri, i da nam kroz mnoge nevolje valja ući u carstvo Božije“ (Dela apostolska 14,22). Iskušenja su sredstvo koje Bog koristi da bi razvio našu izdržljivost, veru i poniznost – a to su Hristosove osobine.

Ponos je znak da nismo skrušeni. Ponos obmanjuje. Mi možemo da mislimo da smo ponizni i da ne mislimo samo na sebe, a da ponos ipak bude veliki deo našeg života. Biblija nam kaže da je „srce prijevarno više od svega i opako; ko će ga poznati?“ (Knjiga proroka Jeremije 17,9).

Važno je da budemo svesni dokaza o tome da li smo mi ponosni ili skrušeni. Ponizni ljudi ne smatraju da su veliki; oni su mali u sopstvenim očima. Oni uvek priznaju Bogu ili drugima zasluge za svaki uspeh koji iskuse. Ponizni neće dozvoliti da ih neka moguća slabost ili nesposobnost spreče da služe Bogu.

Ponos sprečava Boga da nas iskoristi na najbolji mogući način. Ona je takođe prepreka i našoj sreći. Elen Vajt je napisala:

„Naša ljubav prema sebi samima uništava naš mir. Sve dok je naša okrenutost sebi živa, mi ćemo je stalno čuvati od smrtnosti i od uvreda; ali kada smo mrtvi i kada je naš život

sakriven sa Hristosom u Bogu, nećemo uzimati k srcu zapostavljanja ili sitne uvrede. Bićemo gluvi za prekore i slepi za omalovažavanja i uvrede“ (Razmišljanja sa Gore blagoslova, str. 16).

Kakve neverovatne izjave. Kada smo skrušeni i kada savladamo ponos, nećemo uzeti k srcu kada nas neko omalovažava ili nas vređa. Bićemo u stanju da to odmah zaboravimo. Zašto? Zato što, ako smo ponizni kroz skrušenost, nećemo stalno tražiti da sebe uzdižemo i da se branimo od uvreda.

Lična razmišljanja i diskusije

1. Šta je velika prepreka u tome da nas Bog koristi na neki značajan način?

2. Kako Bog slama našu oholost?

3. Koje su karakteristike iskustva skrušenosti?

4. Ako se lako vređam, šta to govori o meni?

5. Koje su karakteristike poniznosti?

Molitvena aktivnost

- . Pozovite vašeg partnera za molitvu i razgovarajte o ovom bogoslužanju sa njim/njom
- . Molite se zajedno sa vašim partnerom za molitvu:
 1. Da vas Bog krsti svojim Svetim Duhom.
 2. Da Bog probudi vas i svoju crkvu.
 3. Da vas Bog vodi ka tome da prevaziđete svu oholost u vašem životu.
 4. Za osobe koje se nalaze na vašem molitvenom spisku.

27. Dan

Skrušenost i ljubav

Oholost je suprotna poniznosti. Tamo gde ima poniznosti, biće i ljubavi. Pavle je opisao ono što predstavlja suprotnost oholosti kada je nabrojao osobine istinske hrišćanske ljubavi:

„Ljubav dugo trpi, milokrvna je; ljubav ne zavidi; ljubav se ne veliča, ne nadima se, ne čini što ne valja, ne traži svoje, ne srdi se, ne misli o zlu, ne raduje se nepravdi, a raduje se istini, sve snosi, sve vjeruje, svemu se nada, sve trpi“ (1. Poslanica Korinćanima 13,4-7).

Ima mnogo primera u Bibliji o tome kako Bog vodi svoju decu ka iskustvima koja lome njihovu oholost, strah i samodovoljnost. Avram, otac pravovernih, nije oduvek bio takav. Bio je plašljiv i jako se brinuo za sebe. Dva puta je lagao da mu je žena sestra, da bi sebe zaštitio. Bog je Avrama doveo u sistuacije koje su bile predviđene da slome njegov ponos i sebičnost. Konačna i najveća proba bila je da ponudi svog jedinog sina, koga je veoma voleo, Bogu kao žrtvu. Avram je napokon postao skrušen i Bog je mogao da napravi od njega veliki blagoslov za druge.

„I anđeo Gospodnji opet viknu s neba Avrama. I reče: sobom se zakleh, veli Gospod: kad si tako učinio, i nijesi požalio sina svojega, jedinca svojega, zaista ću te blagosloviti i sjeme tvoje veoma umnožiti, da ga bude kao zvijezda na nebu i kao pijeska na brijegu morskom; i naslijediće sjeme tvoje vrata neprijatelja svojih. I blagosloviće se u sjemenu tvojem svi narodi na zemlji, kad si poslušao glas moj“ (Postanje 22,15-18).

Ovaj proces u kome je Avram postao skrušen nije bio prijatno iskustvo za Avrama. Takvi ispiti skrušenosti nikada nisu prijatni. Ali, kroz njega moraju da prođu svi hrišćani.

Mojsije je jasan primer jednog oholog čoveka koga je Bog načinio skrušenim, da bi on učinio jedan veliki posao za Njega. Kada je bio mlad, Mojsije je bio spreman da izbavi narod

Izrailja. Ubiviši Egipćane, mislio je da će se narod Izrailja okupiti oko njega kao vođe i da će se boriti protiv svojih gospodara. Ali, to se nije dogodilo. I tako je on, plašeći se za svoj život, pobjegao iz Egipta. On je prvih 40 godina skrušenosti proveo čuvajući ovce u pustinji. Kada ga je Bog pozvao da se vrati u Egipat i da izbavi narod Izrailja, Mojsije je osećao da nije sposoban za to i rekao je Bogu: „Ko sam ja da idem k Faraonu i da izvedem sinove Izrailjeve iz Misira?“ (Izlazak 3,11).

On je bio skrušen i bio je ponizan zbog iskustva koje je doživeo u poslednjih 40 godina. Sada je bio spreman da ga Bog sa snagom iskoristi da izbavi narod Izrailja. Mojsijeva skrušenost se nastavila i tokom sledećih 40 godina lutanja po pustinji.

Mi vidimo kroz celu Bibliju isti taj proces, koji se stalno ponavlja u životima Božije dece. Hristosovi učenici bili su oholi ljudi, čak su se i svađali oko toga ko treba da ima najvišu poziciju u Njegovom kraljevstvu, dok su se spremali za prvu službu u Zajednici. Kada je Isus bio zarobljen, svi su se oni u strahu razbežali. Bili su slomljeni, obeshrabreni ljudi. Ta slomljenost (skrušenost) je za njih bila neophodna da bi postali moćni propovednici Jevanđelja i apostoli osnivači Hrišćanske crkve.

Svaki hrišćanin mora da iskusi skrušenost. Mi smo po prirodi oholi i skoncentrisani sami na sebe. Po prirodi volimo i tražimo pohvale i visoke pozicije. Sve to mora da se promeni da bi Bog mogao da nas koristi na bilo koji značajniji način.

Lična razmišljanja i diskusije

1. Oholost je suprotnost _____

2. Poniznost u životu hrišćanina ima iste osobine kao _____

3. Nabrojte osobine ljubavi koje Pavle daje u 1. Poslanici Korinćanima, 13.

4. Zbog čega je skrušenost neophodna u životu hršćanina?

5. Da li ste vi iskusili skrušenost u Hristosu?

Molitvena aktivnost

. Pozovite vašeg partnera za molitvu i razgovarajte o ovom bogoslužnju sa njim/njom

. Molite se zajedno sa vašim partnerom za molitvu:

- 1. Da vas Bog krsti svojim Svetim Duhom.**
- 2. Da Bog probudi vas i svoju crkvu.**
- 3. Da vas Bog načini skrušenima i da vaš život oslobodi od svake oholosti koja bi vam se isprečila na putu ka Njemu.**
- 4. Za osobe koje se nalaze na vašem molitvenom spisku.**

28. Dan

Pobeđivanje iskušenja i teškoća

Skrušenost, iskušenja i teška vremena, veoma su bolna iskustva. To su mračna vremena u kojima ne razumemo šta to Bog radi. Postoje periodi tuge, zbunjenosti, čak i očajanja. Postoje periodi kada su naše strpljenje i naša sposobnost da verujemo i da čekamo na Boga, na probi. Međutim, postoje vremena kada saznajemo da *možemo* da čekamo na Boga na ovakav način, znajući da će nas On provesti kroz teškoće i da će nas dovesti do slavnog kraja:

„Gle, oko je Gospodnje na onima koji ga se boje, i na onima koji čekaju milost njegovu. On će dušu njihovu izbaviti od smrti, i prehraniti ih u gladne godine. Duša se naša uzda u Gospoda; on je pomoć naša i štit naš. O njemu se veseli srce naše; jer se u sveto ime njegovo uzdamo. Da bude milost tvoja, Gospode, na nama, kao što se uzdamo u tebe“ (Pslami 33,18-22).

Ova vremena skrušenosti će nas promeniti, kao što su promenila i Petra i ostale učenike. Proces skrušenosti slama naša ohola srca, otklanja želju za samouzdizanjem, čini poniznim naša naduvana ega i vodi nas ka jedinom cilju u životu: da verno služimo Bogu.

Kao rezultat toga, iskusićemo dubinu odnosa sa Bogom kao nikada do sada. Videćemo da Bog radi kroz nas kao nikada do sada. Videćemo Božiju moć kao nikada do sada i videćemo da je Hristos i samo Hristos jedino ono što je uzdignuto u našem životu.

Važno je razumeti proces u kome se postaje skrušen. Ukoliko ga ne razumemo, možemo da postanemo obeshrabreni ili ogorčeni, u veri da Bogu nije stalo do nas i da nas On ne voli.

Takođe, moramo da shvatimo da je proces u kome se postaje skrušen, kontinuirani proces. Postoji mogućnost da iskusite jedan veliki period skrušenosti u životu, ali proces u kome se postaje skrušen nastavlja se kroz čitav život. Pavle je prvi put doživeo skrušenost prilikom svog preobraćenja:

„A Savle još dišući prijetnjom i smrću na učenike Gospodnje pristupi k poglavaru sveštениčkomu, i izmoli u njega poslanice u Damask na zbornice, ako koga nađe od ovoga puta, i ljude i žene svezane da dovede u Jerusalim. A kad bješe na putu i dođe blizu Damaska, ujedanput obasja ga svetlost s neba, i padnuvši na zemlju ču glas gdje mu govori: Savle! Savle! Zašto me goniš? A on reče: ko si ti, Gospode?“ (Dela apostolska 9,1-5).

To je bio Savlov prvi doživljaj skrušenosti. Ali, Bog mu je dozvolio da iskusi dalja iskušenja i teškoće, kako bi ostao ponizan:

„I da se ne bih ponio za premnoga otkrivenja, dade mi se žalac u meso, anđeo sotonin, da me ćuša da se ne ponosim. Zato triput Gospoda molih da odstupi od mene. I reče mi: dosta ti je moja blagodat; jer se moja sila u slabosti pokazuje sasvijem. Daklem će se najslađe hvaliti svojijem slabostima, da se useli u mene sila Hristova. Zato sam dobre volje u slabostima, u ruženju, u nevoljama, u progonjenjima, u tugama za Hrista; jer kad sam slab onda sam silan“ (2. Poslanica Korinćanima 12,7-10).

Pre mnogo godina, pastor koji me je krstio rekao je da je njegova ćerka napisala na početnoj stranici jedne od njenih knjiga, nešto otprilike ovako: „Proba istinskog hrišćanstva je kada zahvalimo Bogu zbog toga što je neko drugi uspeo u nečemu u čemu mi nismo“. Ovo je takođe dokaz skrušenosti.

Kada razumemo da je skrušenost cilj iskušenja kroz koja prolazimo, onda smo više u stanju da čekamo na Boga sa poverenjem, u nadajućoj veri, znajući da će On biti sa nama u tom iskušenju i da će ispuniti svoje obećanje da će sve to biti za naše dobro, a za Njegovu slavu.

Bog podseća sve one koji prolaze kroz teška vremena da se „Uzdaju u Gospoda. Budi slobodan; neka bude srce tvoje krjepko, uzdaj se u Gospoda“ (Psalmi 27,14). „Jer Gospod ne odbacuje za svagda. Jer ako i ucvijeli, opet će se i smilovati radi mnoštva milosti svoje“ (Plač Jeremijin 3,31.32).

*„Uzdaj se u Gospoda, budi slobodan;
neka bude srce tvoje krjepko,
uzdaj se u Gospoda“
(Psalmi 27,149).*

Lična razmišljanja i diskusije

1. Opišite kako se hrišćanin oseća kada prolazi kroz iskustvo skrušenosti.

2. Kakav cilj ima Bog za vas kada vas vodi kroz iskustvo skrušenosti?

3. Ukoliko hrišćani ne razumeju iskustvo skrušenosti, šta može da se dogodi sa njihovim odnosom sa Bogom?

4. Da li je iskustvo skrušenosti jednokratni proces, ili je ono kontinuirani proces?

Molitvena aktivnost

- . Pozovite vašeg partnera za molitvu i razgovarajte o ovom bogoslužnju sa njim/njom**
- . Molite se zajedno sa vašim partnerom za molitvu:**
 - 1. Da vas Bog krsti svojim Svetim Duhom.**
 - 2. Da Bog probudi vas i svoju crkvu.**
 - 3. Da vam Bog pomogne da razumete i da prihvatite ono što se dešava kada prolazite kroz iskustva skrušenosti u svom životu.**
 - 4. Za osobe koje se nalaze na vašem molitvenom spisku.**

29. Dan

Naš Bog na četvrtoj straži: Prvi deo

U Jevanđelju po Mateju, čitamo kako je Isus nahranio 5000 ljudi. To je bio jedan divan dan u kome se propovedalo Jevanđelje i u kome se desilo čudo u kome je nahranjeno više od 5000 ljudi uz pomoć samo pet vekni hleba i dve ribe. Nakon toga, On je rekao gomili da ide i uputio je svoje učenike da odu na drugu stranu jezera. Onda je Isus otišao na goru da se moli.

Učenici su prelazili jezero, kada se podigla oluja, i vetar i talasi su počeli da bacaju čamac tamo-vamo, dovodeći u opasnost živote učenika. Dok su se mučili da održe čamac da ne potone, videli su figuru jednog čoveka koji je hodao po vodi. Uplašili su se i povikali, misleći da je to duh:

„A lađa bješe nasred mora u nevolji od valova, jer bijaše protivan vjetar. A u četvrtu stražu noći otide k njima Isus idući po moru. I vidjevši ga učenici po moru gdje ide, poplašišu se govoreći: to je utvara; i od straha povikaše. A Isus odmah reče im govoreći: ne bojte se; ja sam, ne plašite se“ (Jevanđelje po Mateju 14,24-27).

Učenici su bili u opasnosti da im čamac potone u oluji; mogli su da izgube živote. Borili su se čitave noći. Ali u četvrtoj straži, Isus se pojavio da ih izbavi i rekao im je: „Ne bojte se; ja sam, ne plašite se“.

Učenici su se našli u oluji zbog toga što su pratili Isusova uputstva. Oni se nisu namerno našli u opasnosti. To je za nas važna lekcija. Ni mi sebe namerno ne želimo da dovedemo u opasnu situaciju, ali se ponekad u njoj nađemo zbog toga što pratimo Božiju volju.

Iako postoji mogućnost da ćemo se suočiti sa izazovnim situacijama, možemo da budemo sigurni da će nas Bog voditi ako svakodnevno budemo u potrazi za krštenjem Svetim Duhom, ako tražimo od Boga da nas vodi u svemu, ako tražimo od Boga mudrost da donesemo dobre odluke i ako verujemo da će Gospod uslišiti naše molitve. Bog obećava: „Urazumiću te, i pokazaću ti put kojim da ideš; svjetovaću te, oko je moje

na tebi“ (Psalmi 32,8). Moramo da čekamo na Gospoda da nam dâ uputstva u svim stvarima i u svim odlukama.

Lekcija koju smo naučili iz ove priče o učenicima, je da pratiti Isusa nije uvek najlakši put. Pratiti Isusova uputstva ne znači da ćemo izbeći probleme u životu. Međutim, možemo da budemo sigurni da se u svakom problemu koji nam uz Božiju dozvolu naiđe, nalazi svrha. Ta svrha koju nam Bog namenjuje kada dopušta da doživljavamo probleme i teškoće, postoji da bismo Ga bolje upoznali kao brižnog nebeskog Oca, punog ljubavi.

Još jedna lekcija koju možemo da naučimo iz ove priče, je vreme kada je Isus došao da učenike izbavi iz oluje. To je bilo za vreme četvrte straže (Jevanđelje po Mateju 14,25). U jevrejskoj kulturi, postojale su četiri straže noću: prva straža od 6:00 do 9:00 uveče; druga straža od 9:00 uveče pa do ponoći; treća straža od ponoći do 3:00 ujutru, i četvrta straža od 3:00 do 6:00 ujutru. Četvrta straža je bila poslednja straža pre svitanja, a to je najtamnije doba noći. U mnogo slučajeva, Bog dolazi da nas spasi u toku četvrte straže, u najmračnije doba, kada sve izgleda beznadežno i izgubljeno. Naš Bog je često Bog iz četvrte straže.

Bog ovo radi zbog toga što hoće da naučimo da čekamo na Njega strpljivo i sa poverenjem. Umesto da brinemo zbog određene situacije, možemo da se sa mirnim poverenjem oslonimo na Njegovo obećanje da će nas spasiti i da će nam obezbediti stvari.

Možemo da vidimo da Bog radi „na četvrtoj straži“ u životima mnogih likova iz Biblije. Kroz celu Bibliju, čitamo o

situacijama koje je Bog dozvolio da se dogode, koje su zahtevale strpljivo čekanje na Boga, čak i u okolnostima najvećeg iskušenja. To vidimo u pričama o Avramu, Agari, Ismailu i Isaku. Bog je čekao sve dok Avram i njegova žena više nisu bili u godinama da bi mogli da imaju decu, da bi ispunio svoje obećanje da će dobiti sina. Bog je do poslednje sekunde čekao da zaustavi Avramovu ruku kada je ovaj hteo da zabije nož u Isakove grudi. I Bog je čekao sve dok Agara nije izgubila i poslednju nadu da će ona i njen sin preživeti u pustinji, da im otkrije gde se nalazi izvor vode.

Kada naučimo lekciju čekanja na Boga u strpljivoj i mirnoj veri za vreme naših najtežih trenutaka, imaćemo mir koji „prevazilazi razumevanje“ i donećemo slavu Bogu (Poslanica Filipljanima 4,6.7). Bog hoće da naučimo da ne brinemo i da ne postanemo zabrinuti ni zbog jedne situacije u kojoj se nađemo. Bog je obećao da će nas spasiti. Međutim, On često čeka da bi nas spasio, sve do vremena četvrte straže.

Lična razmišljanja i diskusije

1. Zašto su se učenici našli u čamcu u toku oluje?

2. Kada se Isus pojavio da ih izbavi od oluje?

3. Koju duhovnu lekciju možemo da naučimo iz priče o Isusu koji spasava učenike u toku „četvrte straže“?

4. Nabrojte ostale likove u Bibliji koji su spaseni u toku „četvrte straže“.

5. Zašto Bog često čeka do „četvrte straže“ u našoj krizi, da bi nas spasio?

Molitvena aktivnost

- . Pozovite vašeg partnera za molitvu i razgovarajte o ovom bogoslužjenju sa njim/njom**
- . Molite se zajedno sa vašim partnerom za molitvu:**
 - 1. Da vas Bog krsti svojim Svetim Duhom.**
 - 2. Da Bog probudi vas i svoju crkvu.**
 - 3. Da vas Bog povede da Mu verujete, čak i u vreme „četvrte straže“, u svakoj krizi u vašem životu.**
 - 4. Za osobe koje se nalaze na vašem molitvenom spisku.**

30. Dan

Naš Bog na četvrtoj straži: Drugi deo

Ponekad nas Bog spasi i u toku prve straže. Kada molimo za oprostaj, On nam odmah oprašta:

„Ako priznajemo grijehe svoje, vjeran je i pravedan da nam oprosti grijehe naše, i očisti nas od svake nepravde“ (1. Jovanova poslanica 1,9).

Ja sam takođe otkrio da nam On brzo donosi emocionalni spas, s obzirom da je ovaj aspekt važan za razvijanje prisnog odnosa koji On želi da imamo sa Njim. Božiji Duh želi da napuni naša srca ljubavlju, radošću, mirom i verom. On ne želi da budemo opterećeni prevelikim negativnim emocijama.

Kao što smo videli u jučerašnjem bogoslužanju, Bog nas mnogo puta spasava za vreme četvrte straže, kada stvari izgledaju najbeznadežnije i izgubljeno. U takvim vremenima, od suštinskog je značaja da zapamtimo da nas Bog uvek spasava i da udovoljava našim potrebama: u duhovnom smislu, emocionalnom, fizičkom i materijalnom. David je znao za ovu istinu kada je napisao:

„Anđeli Gospodnji stanom stoje oko onih koji se njega boje, i izbavljaju ih. Ispitajte i vidite kako je dobar Gospod; blago čovjeku koji se uzda u nj. Bojte se Gospoda, sveti njegovi; jer koji se njega boje, njima nema oskudice... Oči su Gospodnje obraćene na pravednike, i uši njegove na jauk njihov... Viču

pravedni i Gospod ih čuje, i izbavlja ih od svih nevolja njihovijeh. Gospod je blizu onijeh koji su skrušena srca, i pomaže onima koji su smjerna duha. Mnogo nevolje ima pravednik, ali ga od svih izbavlja Gospod... Gospod iskupljuje dušu sluga svojih, i koji se god u njega uzdaju, neće se prevariti“ (Psalmi 34,7-22).

Ključ za spasenje je takođe naveden i u sledećim stihovima:

„A bez vjere nije moguće ugoditi Bogu; Jer onaj koji hoće da dođe k Bogu, valja da vjeruje da ima Bog i da plaća onima koji ga traže“ (Poslanica Jevrejima 11,6).

„Dobar je Gospod onima koji ga čekaju, duši, koja ga traži. Dobro je mirno čekati spasenje Gospodnje“ (Plač Jeremijin 3,24.26).

Hrišćani će imati iskušenja i teškoće. Naša će vera biti na probi. Ali, svrha tih probi je u tome da dobijemo priliku da bolje upoznamo našeg ljubavi punog, samilosnog, nebeskog Oca. Nikada ne smemo da prestanemo da čekamo u molitvi – imajući poverenja i verujući da će nas Bog čuti i da će nas izbaviti na Njegov način i u Njegovo vreme. Njegov će spas često doći za vreme četvrte straže, kada se čini da je sve beznadežno i izgubljeno.

Sveto pismo nam ukazuje da postoji direktan odnos između našeg čekanja na Boga nadajući se u veri, i blagoslova koje primamo:

„Gle, oko je Gospodnje na onima koji ga se boje, i na onima koji čekaju milost njegovu. On će dušu njihovu izbaviti

od smrti, i prehraniti ih u gladne godine. Duša se naša uzda u Gospoda; on je pomoć naša i štit naš. O njemu se veseli srce naše; jer se u sveto ime njegovo uzdamo. Da bude milost tvoja, Gospode, na nama, **kao što se uzdamo u tebe**“ (Psalmi 33,18-22, naglasak autora).

Obratite pažnju da Sveto pismo kaže da će Božija milost biti na nama „kao što se uzdamo u tebe (Njega)“. Što više verujemo i sa što više nade čekamo na Boga, utoliko više ćemo videti Božije sile u našem životu.

Oni koji su spremni da se sretnu sa Isusom, iskusiće spasenje za vreme četvrte straže. U vreme kada više neće postojati nikakva zemaljska podrška, kada dođe naređenje da se svi pobiju, tada će nas Hristos izbaviti. Od suštinske je važnosti da mi – poslednja generacija hrišćana – naučimo lekciju strpljivog čekanja na Boga sa poverenjem i u mirnoj veri, čak i ako Bog odlaže da nas spase. Ukoliko ne naučimo ovu lekciju, bićemo u opasnosti da se odrekemo svoje vere kada dođu teška vremena. Vi možda upravo sada prolazite kroz takva vremena čekanja. Ako je tako, ovo je lekcija koju Gospod želi da vas nauči. Ostanite verni tokom tog vremena „tame i zbunjenosti“ i naučite lekciju čekanja na Boga. On će možda čekati sve do četvrte straže da vas spasi, ali budite uvereni da će vas On spasiti.

Lična razmišljanja i diskusije

1. Da li Bog uvek čeka sve do četvrte straže da bi nas izbavio? Dajte jedan primer toga kako nas Bog izbavlja čim ga za to zamolimo.

2. Zašto Bog često čeka sve do četvrte straže da bi nas izbavio?

3. Zašto hrišćani koji budu živeli kada Isus bude došao, moraju da nauče da čekaju strpljivo u veri na Božije spasenje? Ukoliko ne budu naučili da čekaju na Božije spasenje, šta mislite da će im se dogoditi?

Molitvena aktivnost

. Pozovite vašeg partnera za molitvu i razgovarajte o ovom bogoslužnju sa njim/njom

. Molite se zajedno sa vašim partnerom za molitvu:

1. Da vas Bog krsti svojim Svetim Duhom.

2. Da Bog probudi vas i svoju crkvu.

3. Da vas Bog nauči da Mu verujete bez obzira na to šta će vam se sve uz Njegovu dozvolu dogoditi u životu.

4. Za osobe koje se nalaze na vašem molitvenom spisku.

31. Dan

Životne oluje

Kada se molimo da u našem životu bude Božija volja, često ćemo se naći u nekoj turbulentnoj situaciji. Lako je u takvim vremenima postati uplašen i zabrinut. Životne oluje iskušavaju našu veru, otkrivaju da li imamo, ili nemamo veru. Životne oluje nam takođe daju priliku da razvijemo veru – da razvijemo Hristosove osobine.

Bog koristi oluje, iskušenja i teška iskustva, da bi sproveo svoju volju u našem životu. Kada naučimo da imamo poverenja u Boga, nestaće sav strah, zabrinutost i briga i mir će ispuniti naše srce. Nalazimo mnogo primera u Bibliji o tome kako je Božiji narod uhvaćen u oluji.

Priča o Josifu, Jakovljevom sinu, je jedna takva priča. Jakov je veoma voleo Josifa i dao mu je šarenu odoru. Nakon što je primio tu odoru, Josif je sanjao snove koji su mu nagoveštavali da će mu se njegova porodica klanjati u neko doba u budućnosti.

To što je Jakov stavljao Josifa na posebno mesto, napravilo je mane u karakteru njegovog sina. Da bi Bog mogao da sprovede svoje planove u Josifovom životu, bilo je neophodno da Josif prođe kroz nekoliko životnih oluja, da bi dobio osobine koje su Bogu bile potrebne, da bi mogao da ga iskoristi na moćan način. Elen Vajt je napisala sledeće o Josifovom iskustvu:

„Ali u Božijem providenju, čak je i to iskustvo trebalo da bude blagoslov za njega. On je za nekoliko sati naučio ono što inače ne bi mogao da nauči godinama. Njegov otac, snažan i blag, kao što je i njegova ljubav bila, nije mu učinio uslugu time što je bio pristrasan i što mu je popuštao. Ova očeva nesmotrena naklonost, naljutila je njegovu braću i izazvala ih je da učine okrutno delo koje ga je odvojilo od njegove kuće. Ona se takođe odrazila i na njegov karakter. Stekao je mane koje je sada trebalo ispraviti. On je postao samodovoljan i preterano zahtevan. Naviknut na blagost i brigu svog oca, osećao je da je bio nespreman da se nosi sa teškoćama koje su bile pred njim, na ogorčen, nemaran način jednog stranca, ili roba“ (*Patrijarsi i proroci, str.213*).

Josif je dokazao da je veran Bogu i ljudima kada je doveden u Egipat. Međutim, oluje su se nastavile. Kao što znate iz ranijeg bogoslužjenja, Josif je bio iskušavan, stavljan na probu i bačen u zatvor. Kroz sve te situacije, Josif je morao da se oslanja na Boga i da nastavlja da se moli da se ostvari Božija volja u njegovom životu. Međutim, dok se Božija volja u njegovom životu ostvarivala, on je bio uhvaćen u oluju. Bog je kroz nedaće ispunio snove koje je dao Josifu. Da nije bilo pijace robova i zatvora, ne bi bilo ni njegove vladavine u Egiptu i ne bi bilo spasavanja Jakovljeve porodice od gladi. Elen Vajt je napisala:

„Iskušenje i prepreke su Gospodove odabrane metode discipline i Njegovi postavljeni uslovi za uspeh“ (*Služba lečenja, str. 471*).

Kroz čitavu priču o Josifu, vidimo kako on strpljivo čeka na Boga i traži od Njega spas. Mnoge stvari su mu se dogodile koje on nije razumeo. Siguran sam da je povremeno izgledalo kao da ga se Bog odrekao. Ali, on je ipak verovao da će ga Bog provesti kroz oluje i spasiti ga. Imajući poverenja i čekajući na Boga, Josif je primio veliki blagoslov izdržavši teške životne oluje koje je Gospod dozvolio da iskusi.

Priča o Josifu je lekcija za nas. Kada smo bačeni u teške životne oluje, Bog hoće da znamo da se tu nalazimo Njegovim providenjem i da On ima božansku namenu za naš život. Čak i ako se nađemo u nekoj oluji zbog sopstvenih nesmotrenih akcija, Bog će i to iskoristiti da nas nauči važnim životnim lekcijama i shvatićemo koliko je On istinski milostiv i koliko oprašta. U Psalmima se kaže:

„Bezumnici stradaše za nevaljale putove svoje, i za nepravde svoje. Svako se jelo gadilo duši njihovoj, i dođoše do vrata smrtnijeh. Ali zavikaše ka Gospodu u tuzi svojoj, i izbavi ih iz nevolje njihove. Posla riječ svoju i iscjeli ih, i izbavi ih iz groba njihova“ (Psalmi 107,17-20).

Naš Bog ima suverenu vlast i sposoban je da nas spasi od naših sopstvenih nepromišljenosti. Mi možemo da patimo zbog toga, ali čak i te oluje postoje za naše dobro i za Božiju slavu.

Lična razmišljanja i diskusije

1. Zašto Bog dozvoljava da se pojave oluje u životu hrišćanina?

2. Koje je lekcije Bog naučio Josifa kroz oluje koje mu je doneo da bi ih ovaj iskusio?

3. Nabrojte nekoliko iskustava oluja koje je Bog dozvolio da se pojave u vašim životima i lekcije koje ste pri tome naučili.

4. Mogu li hrišćani da nauče lekcije iz oluja koje su doživeli zbog sopstvenih nesmotrenosti?

Molitvena aktivnost

. Pozovite vašeg partnera za molitvu i razgovarajte o ovom bogoslužanju sa njim/njom

. Molite se zajedno sa vašim partnerom za molitvu:

1. Da vas Bog krsti svojim Svetim Duhom.

2. Da Bog probudi vas i svoju crkvu.

3. Da vas Bog nauči da Mu verujete čak i tokom najgorih životnih oluja.

4. Da vas Bog spreči da nesmotreno doživite nepotrebne oluje u vašem životu.

5. Za osobe koje se nalaze na vašem molitvenom spisku.

32. Dan

Zbog čega su životne oluje neophodne

Bog će dozvoliti da oluje besne u našem životu. Kao livčev oganj (Malahija 3,2.3), On će iskoristiti te oluje da razvije Hristosove osobine u oblastima u kojima nam je potrebna promena. Taj proces će se naročito pojačati dok se približavamo Hristosovom povratku. Oni koji su spremni da se sretnu sa Isusom, biće oni koji su prošli kroz proces kaljenja, omogućujući Hristosu da se savršeno odražava u njihovim osobinama. Iskušenja i teškoće su sredstva koja Bog koristi, da bi nastavio svoj posao pročišćenja u našem životu:

„Hristos čeka i čezne za svojom manifestacijom u svojoj crkvi. Kada se Hristosove osobine budu savršeno iskazale u Njegovom narodu, onda će On doći da ih proglasi za svoje sopstvene“ („Hristosove lekcije o predmetu“, str. 69).

Životne oluje mogu da budu zbunjujuće i zastrašujuće, ali moramo da se setimo ko se nalazi uz nas. Uzmimo kao primer priču o učenicima i o njihovom iskustvu na olujnom moru:

„I reče im onaj dan uveče: hajdemo na onu stranu. I otpustivši narod uzeše ga kako bješe u lađi; a i druge lađe bijahu s njim. I postade velika oluja; i valovi tako zalijevahu u lađu da se već napuni. A on na krmu spavaše na uzglavlju; i probudiše ga, i rekoše mu: Učitelju! Zar ti ne mariš što ginemo? I ustavši zaprijeti vjetru, i reče moru: ćuti, prestani. I utoli vjetar, i postade tišina velika. I reče im: zašto ste tako strašljivi? Kako nemate vjere?“ (Jevanđelje po Marku 4,35-40).

Učenici i Isus su se našli u velikoj oluji u malom čamcu na jezeru. Učenici su se borili protiv oluje, pokušavali da održe brod na vodi, ali nisu mogli sami to da urade. Isus je spavao na zadnjoj strani čamca. Oni su u očajanju povikali na njega: „Učitelju! Zar ti ne mariš što ginemo?“ Isusov odgovor je veoma značajan: „Zašto ste tako strašljivi? Kako nemate vjere?“

Poenta priče nije u tome što Isus može da zaustavi oluju, iako je to dobro znati. Poenta je u tome da ne treba da se borite protiv oluje. Učenike je zahvatila oluja jer ih je Isus uputio u tom pravcu i Isus je bio sa učenicima u tom čamcu.

Elen Vajt je pisala o velikom miru koji je Isus imao kada je vršio službu na zemlji. Opisujući Njegov odgovor u toku oluje, ona je napisala:

„Kada su Isusa probudili da se suoči sa olujom, on je bio u savršenom miru. Nije bilo ni tračka straha bilo u govoru, bilo u pogledu, jer nije bilo straha u Njegovom srcu. Ali, On se nije odmarao u svemoćnoj moći. On se nije u tišini odmarao u stavu „Gospodara zemlje, mora i neba“. On je tu moć ostavio po strani i On kaže: „Ja ne mogu ništa činiti sam od sebe“

(Jevanđelje po Jovanu 5,30). On je imao poverenja u Očevu moć. Bila je to vera – vera u Božiju ljubav i brigu – u kojoj se Isus odmarao, i moć te reči koja je umirila oluju, je bila Božija moć“ („Čežnja vekova“, str. 336).

Ona nas dalje navodi da verujemo u Gospoda na isti način:

„Kao što je Isus počivao u veri u Očevu brigu, tako i mi treba da počivamo u brizi našeg Spasitelja. Da su učenici verovali u Njega, bili bi mirni. Njihov strah u opasnom trenutku, otkrivao je njihovu neveru. U naporima da se spasu, zaboravili su na Isusa: i samo su se iz očajanja što ne mogu sami, okrenuli k Njemu, da im On pomogne.

Koliko je iskustvo učenika često i naše iskustvo! Kada se oluje iskušenja okupe oko nas i bljesnu strašne munje i kada nas talasi preplave, mi se sami borimo sa olujom, zaboravljajući da postoji Onaj koji može da nam pomogne. Verujemo u sopstvenu snagu sve dok ne izgubimo svaku nadu i spremni smo da ginemo. Onda se setimo Isusa i ako ga pozovemo da nas spasi, nećemo Ga uzalud zvati... Bilo na zemlji ili na moru, ako imamo Spasitelja u svom srcu, nema potrebe da se plašimo. Živa vera u Spasitelja umiriće more života i izbaviće nas iz opasnosti na način za koji On zna da je najbolji“ (*ibid.*).

Ista lekcija se danas primenjuje i na nas. Životne oluje su neizbežne; iskusićemo iskušenja i teška vremena. Ali, ne moramo da se borimo sa olujom. Isus je sa nama u čamcu života i neće vas ostaviti u životnim olujama.

Lična razmišljanja i diskusije

1. Zašto Bog dozvoljava da oluje besne u našim životima?

2. Na šta Hristos čeka kod Njegovog naroda? Šta mora da se desi pre Njegovog dolaska?

3. Kakve lekcije možemo da naučimo iz olujnog iskustva učenika na jezeru?

Molitvena aktivnost

. Pozovite vašeg partnera za molitvu i razgovarajte o ovom bogoslužnju sa njim/njom

. Molite se zajedno sa vašim partnerom za molitvu:

1. Da vas Bog krsti svojim Svetim Duhom.

2. Da Bog probudi vas i svoju crkvu.

3. Da vas Bog nauči da Mu verujete.

4. Da vas Bog nauči da ne doživite paniku kada se oluje pojave u vašem životu.

5. Za osobe koje se nalaze na vašem molitvenom spisku.

33. Dan

Ne bojte se

Nema potrebe da se hrišćani bilo čega boje. Sotona je pobeđen kod Hristosovog krsta i Hristosova pobjeda je naša.

Strah je suprotnost veri. Zbog toga je uplašenost ista stvar kao i odsustvo vere. Bog nas upozorava na ozbiljne posledice uplašenosti u poslednjim danima:

„Koji pobijedi, dobiće sve, i biću mu Bog, i on će biti moj sin. A strašljivima i nevjernima i poganima i krvnicima, i kurvarima, i vračarima, i idolopoklonicima, i svima lažama, njima je dijel u jezeru što gori ognjem i sumporom; koje je smrt druga“ (Otkrivenje 21,7.8).

Isus je ukazao na to da će nedovoljno istinske vere postojati na zemlji kada se On bude vratio: „Ali sin čovječiji kad dođe hoće li naći vjeru na zemlji?“ (Jevanđelje po Luki 18,8). Ovo će važiti čak i među mnogim samoproklamovanim hrišćanima. U poslednjim danima, većina hrišćana će biti oni „koji imaju obličje pobožnosti, a sile su se njezine odrekli“ (2. Poslanica Timoteju 3,5). Od suštinskog je značaja da oni koji budu živeli kada Isus bude došao, budu muškarci i žene od vere, koji su naučili lekcije čekanja na Boga, sa poverenjem i verom u nadi. To su oni koji su naučili da ne moraju ničega da se plaše, jer služe suverenom Bogu koji vlada na nebu i na zemlji.

Koliko ste samo puta čuli hrišćane kako kažu, zabrinut sam zbog posla, mojih finansija, moje budućnosti, onoga što može da mi se dogodi, zbog penzije, moje dece, zbog sledećeg tornada, zbog mog zdravlja... Samo oni koji imaju jaku veru, biće spremni za Hristosov povratak.

Da bi ojačao našu veru, Isus dozvoljava da sada prolazimo kroz teške situacije. Moramo da naučimo da verujemo Njemu i Njegovoj Reči. Vera ne znači da verujemo da Bog *može* da uradi ono što kaže. Vera znači da verujemo da će Bog *uraditi* ono što kaže.

U stvari, strah znači da verujemo u đavola, da verujemo da će on uraditi ono što kaže i da Bog ne može da ga zaustavi u tome. Strah daje sotoni pravo da uđe u naš život u onim delovima gde osećamo strah.

Jov je izjavio nešto neverovatno kada je rekao: „Jer čega se bojah dođe na mene, i čega se strašah zadesi me“ (Knjiga o Jovu 3,25).

Ovaj tekst nam jasno otkriva da sotona ima pravo da nas napadne tamo gde se plašimo. Zašto? Zato što u tim oblastima našeg života, poverenje poklanjamo sotoni, umesto Bogu. Vera, sa druge strane, daje Bogu pravo da uđe u naš život u oblastima u kojima svoju veru poklanjamo Njemu.

Ne moramo da se plašimo, jer Isus ima svu moć na nebu i na zemlji: „I pristupivši Isus reče im govoreći: dade mi se svaka vlast na nebu i na zemlji“ (Jevanđelje po Mateju 28,18).

Sve stvari su pod Njegovom vlašću: „I bistre oči srca vašega da biste mogli vidjeti koje je nad njegova zvanja i koje

je bogatstvo slave našljedstva njegova u svetima, i kakva je izobilna veličina sile njegove na nama koji vjerujemo po činjenju prevelike sile njegove, koju učini u Hristu, kad ga podiže iz mrtvih i posadi sebi s desne strane na nebesima, nad svijem poglavarstvima, i vlastima, i silama, i gospodstvima, nad svakijem imenom što se može nazvati ne samo na ovome svijetu nego i na onome koji ide. I sve pokori pod noge njegove, i njega dade za glavu crkvi, nad svima“ (Poslanica Efežanima 1,18-22).

Kao vernici u Isusa Hristosa, mi imamo svu vlast i moć u Njegovo ime: „Evo vam dajem vlast da stajete na zmije i na skorpije i na svaku silu neprijateljsku, i ništa vam neće nauditi“ (Jevanđelje po Luki 10,19).

Znajući ove istine o našem statusu kod Hristosa, ne bi trebalo ničega da se plašimo: čoveka, prirode, bolesti, finansijske krize, ili sotone u bilo kom obliku. „Ali u svemu ovome pobjeđujemo onoga radi koji nas je ljubio“ (Poslanica Rimljanima 8,37). Mi imamo Božija obećanja i imamo Hristosa koji je uzdignut u vrhovnoj vlasti nad svim stvarima na nebu i na zemlji – nad sotonom, čovekom i prirodom. Isus ima vrhovnu vlast nad svim situacijama i okolnostima. Zbog toga, onaj koji veruje u Isusa Hristosa nikada ne treba da bude uplašen. Umesto straha, moramo da naučimo da čekamo sa poverenjem i nadom u veri da će nas Bog spasiti, bez obzira na to sa čime se suočavamo. Takav stav moraju da imaju svi oni koji će biti spremni da se sretnu sa Isusom kada On bude došao.

Lična razmišljanja i diskusije

1. Koliko je strah ozbiljna stvar u životu hrišćanina?

2. U kakvom su odnosu strah i vera?

3. Kada se plašimo, u koga onda verujemo? Da li se vi borite sa strahom?

4. Kada se plašimo, kakvo pravo ulaska naš strah daje sotoni?

5. Zbog čega hrišćanin ne treba ničega da se plaši?

Molitvena aktivnost

. Pozovite vašeg partnera za molitvu i razgovarajte o ovom bogoslužnju sa njim/njom

. Molite se zajedno sa vašim partnerom za molitvu:

1. Da vas Bog krsti svojim Svetim Duhom.

- 2. Da Bog probudi vas i svoju crkvu.**
- 3. Da vam Bog oprostí što se plašite i što sumnjate u Njegova obećanja.**
- 4. Da vam Bog dâ veru da verujete u ono što On kaže.**
- 5. Za osobe koje se nalaze na vašem molitvenom spisku.**

Peti odeljak

Narod koji je spreman da upozna Isusa

34. Dan

Pravednost verom i samo verom

Oko Hristosa se oduvek dešavao veliki sukob. U Otkrivenju čitamo o tome kada je sukob prvobitno počeo na nebu: „I posta rat na nebu. Mihailo i anđeli njegovi udariše na aždahu, i bi se aždaha i anđeli njezini“ (Otkrivenje 12,7).

Sotona mrzi Hristosa i oduvek je pokušavao da dođe na Njegovo mesto: „Izaći ću u visine nad oblake, izjednačiću se s višnjim“ (Knjiga proroka Isaije 14,14).

Isti taj sukob postoji i danas u životima muškaraca i žena. Sotona želi da vlada na prestolu srca. On hoće da ljudi slede njegove puteve, a ne Hristosove. U oblasti hrišćanskog života,

on hoće da zameni Hristosovu pravednost sa ljudskim dostignućima. On hoće da se ljudi osvrću na sopstvena dostignuća u potrazi za pravednošću, umesto na Hristosa i na Njegovu pravednost. On hoće da se ljudi osvrću ka sopstvenoj poslušnosti, umesto ka Hristosu koji manifestuje svoju poslušnost u nama i kroz nas.

Ovo pitanje nalazilo se u srcu protestantske Reformacije. Borbeni poklič reformacije bio je *sola fide*, „verom i samo verom“. Ovo pitanje je i u srcu Jevanđelja i u poruci o pravednosti verom.

Biblija je po ovom pitanju jasna. U vezi sa hodom hrišćanina sa Bogom, Pavle je napisao: „Kako dakle primiste Hrista Isusa Gospoda onako živite u njemu“ (Poslanica Kološanima 2,6).

Način na koji neko prihvata Isusa Hristosa kao Spasitelja, je putem vere. Moramo da verujemo da je Isus Sin Božiji, da je umro za naše grehe, da On oprašta naše grehe i da nam On daje večni život. Pojedinac postaje hrišćanin verom u Hristosa. Tu dela ne igraju nikakvu ulogu.

Bog ne traži da zalutali grešnik počne da čini dobra dela pre nego što priđe k Hristosu. Grešnik ne mora da „očisti“ svoj život i da pokuša da se učini Bogu prihvatljivim pre nego što primi spasenje. Ne, grešnik jednostavno prilazi Hristosu takav kakav jeste, prihvatajući Isusa verom, kao svog Spasitelja.

Kada se jednom ponovo rodimo i počnemo da se trudimo da živimo životom hrišćanina, prirodno je da se skoncentrišemo na sopstvene napore da bismo se pridržavali

Božijeg zakona. Međutim, uskoro otkrivamo da je to nemoguće. Pavle je opisao tu nemogućnost:

“Nalazim dakle zakon, kad hoću dobro da činim, da me na zlo nagoni. Jer imam radost u zakonu Božijemu po unutrašnjemu čovjeku; Ali vidim drugi zakon u uđima svojima, koji se suproti zakonu uma mojega, i zarobljava me zakonom grjebovnijem koji je u uđima mojima” (Poslanica Rimljanima 7,21-23).

Pavle je lično iskasio nemogućnost pokoravanja Božijim zakonima kroz njegove vlastite napore. On je bio prisiljen da poviče, “Ja nesrećni čovjek! Ko će me izbaviti od tijela smrti ove?” (Rimljanima 7,24).

On dalje daje odgovor na ovaj povik: “Zahvaljujem Bogu svojemu kroz Isusa Hrista Gospoda našega!” (Rimljanima 7,25).

Apostol Pavle je naučio da je vera u Hristosa jedini način da pobedonosno živimo hrišćanski život. On je o ovome napisao: “Jer što zakonu bješe nemoguće, jer bješe oslabljen tijelom, posla Bog sina svojega u obličju tijela grjebovnoga, i za grijeh osudi grijeh u tijelu, da se pravda zakona ispuni u nama koji ne živimo po tijelu nego po duhu” (Poslanica Rimljanima 8,4.5).

Da bi hodao u Duhu, pojedinac mora svakodnevno da iskusi krštenje Svetim Duhom i da izabere da se povinuje zahtevima Duha. Kada jednom donesemo odluku da se povinujemo zahtevima Duha, onda treba da gledamo na Hristosa da bismo živeli Njegovu pobedu nad iskušanjima našeg života.

Isus je bio “u svačemu iskušán, kao i mi osim grijeha” (Poslanica Jevrejima 4,15). Zbog Isusove savršene, pravedne pokornosti prema Božijem zakonu, kada Isus živi u nama, i nama je dostupna Njegova pravedna pokornost. Zbog toga je Pavle rekao “da se Pravda zakona ispuni u nama koji ne živimo po tijelu nego po duhu” (Poslanica Rimljanima 8,4).

Vidite, zbog “slabosti” našeg tela, mi nismo u mogućnosti da ispunimo pravedne zahteve zakona. Međutim, ako Isus živi u nama kroz krštenje Svetim Duhom, On će živeti svoju pravednu pokornost “u nama” ako mi damo svoju “veru” Njemu, da On tako uradi.

Na taj način se Hristosova pravednost manifestuje u našem životu putem vere. Mi možemo da budemo pravedni samo kroz veru u Hristosa i u Njegovu pravednu pokornost. Upamtite, ne postoji nijedna pravednost na ovoj zemlji osim Hristosove pravednosti. Elen Vajt je napisala: „Jedina odbrana od zla je Hristos koji živi u srcu, kroz veru u Njegovu pravednost“ („Čežnja vekova“, str. 324).

Lična razmišljanja i diskusije

1. Šta sotona stalno pokušava da radi u vezi sa Hristosom?

2. Kada vredno radimo da bismo se pokoravali Bogu u pokušaju da budemo pravedni, čiji plan tada pratimo?

3. Kakav život je Isus živio u vezi sa Božijim zakonom?

4. Prema Bibliji, kako možemo da budemo pravedni?

5. Kako dobijamo pravednost?

Molitvena aktivnost

- . Pozovite vašeg partnera za molitvu i razgovarajte o ovom bogoslužnju sa njim/njom
- . Molite se zajedno sa vašim partnerom za molitvu:
 1. Da vas Bog krsti svojim Svetim Duhom.
 2. Da Bog probudi vas i svoju crkvu.
 3. Da vam Bog oprostí što hoćete da budete pravedni po sopstvenim zaslugama.
 4. Da vas Bog povede da razumete i da iskusite pravednost samo putem vere u Hristosa.
 5. Za osobe koje se nalaze na vašem molitvenom spisku.

35. Dan

Hvala Ti za trnje

Kada razumemo pravednost putem vere u Hristosa i samo u Hristosa, doći ćemo do trenutka u kome možemo da se zahvalimo Bogu na trnju iskušenja, koje primamo zahvaljujući Njemu. Pavle je ovo razumeo kada je napisao:

„I da se ne bih ponio za premnoga otkrivenja, dade mi se žalac u meso, anđeo sotonin, da me ćuša da se ne ponosim. Zato triput Gospoda molih da odstupi od mene. I reče mi: dosta ti je moja blagodat; jer se moja sila u slabosti pokazuje sasvijem. Daklem će se najslađe hvaliti svojijem slabostima, da se useli u mene sila Hristova. Zato sam dobre volje u slabostima, u ruženju, u nevoljama, u progonjenjima, u tugama za Hrista; jer kad sam slab onda sam silan“ (2. Poslanica Korinćanima 12,7-10).

Mnoge stvari mogu da budu trn u mesu. Pavle pravi spisak svog trnja: bolesti, prekori, potrebe, progoni, nevolje. Pavle se molio da ih Bog ukloni. Ali, Bog je rekao, ne. Zašto? Božija milost je bila sve ono što je Pavlu bilo potrebno, kako bi se nosio sa trnjem.

Bog je takođe upoznao Pavla sa jednom veoma važnom istinom koju je trebalo da zapamti i da je deli sa drugima, kada je rekao: „Moja se sila u slabosti pokazuje sasvijem“. Što više znamo da smo slabi, utoliko ranije prestajemo sa pokušajima da ispoljimo našu krhku snagu kako bismo prebrodili neko

trnovito iskušenje u našem životu. Tada brže počinjemo da doživljavamo Božiju veliku snagu u našem životu. Naši vlastiti naponi da prebrodimo neko iskušenje zapravo stoje na putu Božijoj moći da nas spasi. Vidite, kada mi to radimo, mi se oslanjamo na sopstvenu snagu i sposobnost da prebrodimo stvari, iako u stvari mislimo da takođe zavisimo od Boga da nam On „pomogne“. Bog želi mnogo više od toga da nam samo „pomogne“. On je pobjeda. Hristos je naše spasenje od iskušenja. Kada mi odustanemo od naših napora i sklonimo se sa puta, onda Hristos može da sebe manifestuje u nama i kroz nas. Verovatno ste čuli za izreku: „Ostavi i pusti Boga“. Na to se odnosi ova izreka.

Ovo je razlog zbog kojeg će Gospod ostaviti poneko trnje iskušenja u vašem životu. Siguran sam da ste se molili da Bog otkloni trnje grehova koji vas saleću. Oni su doneli obeshrabrenje i poraz u vaš život. Međutim, Bog ih ostavlja, jer hoće da naučite lekciju da se Njegova sila sasvim pokazuje u vašoj slabosti. Kada počnete da osećate Hristosovo spasenje u vama, onda ćete, zajedno sa Pavlom, izjaviti: „Daklem će se najsladje hvaliti svojijem slabostima, da se useli u mene sila Hristova. Zato sam dobre volje u slabostima, u ruženju, u nevoljama, u progonjenjima, u tugama za Hrista; jer kad sam slab onda sam silan“.

Doći ćete do trenutka u kome ćete zahvaljivati Bogu za trnje u vašem životu. Zašto? Zato što ćete zahvaljujući njemu iskusiti neverovatnu Hristosovu moć spasenja. Zahvaljujući njemu, Hristos vam je postao još dragoceniji. Dok On vama

daje pobjedu nad vašim iskušenjima, vaše pohvale Njemu ispunjavaju vaše srce.

Takođe se radujete trnju jer ono predstavlja mogućnost da Božija slava sija kroz vas dok Hristos manifestuje svoj život u vama i kroz vas. Ono predstavlja mogućnost da postanete sličniji Hristosu u tim oblastima vašeg života dok se On sve više manifestuje u vašem životu.

O tome je Jakov govorio kada je napisao: „Svaku radost imajte, braćo moja, kad padate u različne napasti, znajući da kušanje vaše vjere gradi trpljenje; A trpljenje neka djelo dovršuje, da budete savršeni i cijeli bez ikake mane“ (Knjiga Jakovljeva 1,2-4).

Onda ćete iskusiti ono što je Pavle opisao i bićete „kao žalosni a koji se jednako vesele“ (2. Poslanica Korinćanima 6,10). Čak i usred najtežih okolnosti moći ćete da se radujete, jer Isus manifestuje sebe u vama. Vaša vera u Hristosa razvija izdržljivost koja će dovesti do toga da se Hristos u potpunosti manifestuje u vama. U toku tog procesa, postaćete spremni za Njegov povratak.

Lična razmišljanja i diskusije

1. Šta je Pavle shvatio u vezi sa trnjem u životu?

2. Zbog čega Bog ne uklanja neka iskušenja i probe u našem životu, iako Ga mi molimo da ih ukloni?

3. Umesto da se jako trudimo da se odupremo iskušenju, kako ćemo zadobiti pobedu nad grehom?

4. Šta trnje iskušenja u vašem životu omogućava Hristosu da uradi u vašem životu?

5. Kako hrišćani dolaze do mesta u svom životu na kome mogu da zahvale Bogu za trnje iskušenja u svom životu?

Molitvena aktivnost

. Pozovite vašeg partnera za molitvu i razgovarajte o ovom bogoslužnju sa njim/njom

. Molite se zajedno sa vašim partnerom za molitvu:

1. Da vas Bog krsti svojim Svetim Duhom.

2. Da Bog probudi vas i svoju crkvu.

3. Da Bog nastavi da vas vodi ka tome da razumete i da iskusite pravednost putem vere u Hristosa i samo u Hristosa.

- 4. Da Hristos pokaže svoju pobjedu kada ste u iskušenju.**
- 5. Za osobe koje se nalaze na vašem molitvenom spisku.**

36. Dan

Pravednost verom i poruka trećeg anđela

Pravednost verom i poruka trećeg anđela su blisko povezane. Samo kroz iskustvo pravednosti putem vere u Hristosa i samo u Hristosa, možemo da izbegnemo da budemo obmanuti moćima antihrista u poslednjim danima.

Otkrivenje nam u poglavlju 14, daje ozbiljno upozorenje ukoliko se klanjamo zveri ili antihristu: „I treći anđeo za njim ide govoreći glasom velikijem: ko se god pokloni zvijeri i ikoni njezinoj, i primi žig na čelo svoje ili na ruku svoju, i on će piti od vina gnjeva Božijega, koje je nepomiješano utočeno u čašu gnjeva njegova“ (Otkrivenje 14,9.10).

Poruka trećeg anđela poziva muškarce i žene da se povinuju Božijim zapovestima, uključujući i četvrtu zapovest, koja nas opominje da poštujemo kao svetinju sedmi dan - Subotu. Poruka uključuje upozorenje svima onima koji se okrenu od Boga i prime „žig zveri“, a to je sotonin lažni dan za poštovanje. Oni koji prime žig zveri, iskusiće sedam poslednjih pošasti i biće izgubljeni (Otkrivenje 14,9-11).

I svrha poruke pravednosti putem vere u Hristosa je ista. Pravednost putem vere dovodi muškarce i žene do povinovanja Božijim zakonima jer oni u veri dozvoljavaju Hristosu da živi svoj život pravedne pokornosti Božijim zakonima u njihovim životima. Pravednost putem vere vodi ka pridržavanju Božijim zapovestima. To se dešava ne kroz čovekove napore, već putem vere u Hristosa koji manifestuje pridržavanje zapovestima u čovekovom životu.

Elen Vajt je ovo razumela kada je pisala o tome da traganje za Bogom treba da donese poruku pravednosti putem vere crkvi Adventista sedmog dana, 1888. godine:

„Gospod je u svojoj velikoj milosti poslao najdragoceniju poruku svom narodu putem starešina Vagonera i Džonsa. Ova poruka je trebalo da još naglašenije svetu predstavi uzvišenog Spasitelja, Onoga koji je podneo žrtvu celoga sveta. Ona je predstavila opravdanje kroz veru u Izvesnost; ona je pozvala narod da primi Hristosovu pravednost, *koja se ogleda u povinovanju svim Božijim zapovestima*“ („Svedočanstva sveštenstvu i radnicima Jevanđelja“, str. 91, 92, naglasak autora).

Ona je znala da će prihvatanje poruke pravednosti putem vere, dovesti do „povinovanja svim Božijim zapovestima“. Zbog toga, poruka pravednosti putem vere u Hristosa i poruka trećeg anđela, imaju za cilj istu stvar – povinovanje Božijim zapovestima.

Poruka o pravednosti verom mora biti objavljena svetu kada i poruka trećeg anđela. Ovo je važno da bi se objavilo celokupno Jevanđelje o Spasitelju koji će nas izbaviti, jer će se

na taj način narod pripremiti za Hristosov drugi dolazak. Samo kao pojedinci moramo da razumemo i da iskusimo pravednost putem vere u Hristosa i samo u Hristosa, da bismo mogli da ostanemo verni Bogu u teškim vremenima i da ostanemo u prisustvu Hristosa u svoj Njegovoj slavi, kada bude došao. Samo kroz pravednost verom možemo da razumemo i da iskusimo kao istinite Judine reči:

„A onome koji vas može sačuvati bez grijeha i bez mane, i postaviti prave pred slavom svojom u radosti, jedinome premudrome Bogu i spasu našem, kroz Isusa Hrista Gospoda našega, slava i veličanstvo, država i vlast prije sviju vijekova i sad i u sve vijekove. Amin“ (Judina poslanica 1,24.25).

Dakle, s obzirom da je crkvu Adventista sedmog dana postavio Bog da bi svetu dala poslednju poruku upozorenja u pripremama za Hristosov drugi dolazak, od suštinske je važnosti da poruka pravednosti putem vere bude sastavni deo našeg učenja i propovedanja. Objavljivanjem upozorenja iz Otkrivenja 14,9-11, mi predstavljamo proročanske činjenice o događajima koji dolaze.

Međutim, sama ta činjenica neće onima koji slušaju dati ono što im je potrebno, da bi bili spremni za te konačne događaje. Poruka pravednosti putem vere mora takođe da se objavi da bi ljudi mogli da nauče kako da dopuste Hristosu da proživljava svoje povinovanje zapovestima u njima i kroz njih. U suprotnom, njihova pokornost će se pretvoriti u legalizam, jer će težiti da se drže Božijih zapovesti kroz sopstvena dostignuća, što predstavlja zasluženu, legalističku pokornost. Kada se pravednost verom shvati i iskusi, onda je Hristos

zapravo taj koji čini pokornost u nečijem životu. Zato, Hristos i samo Hristos dobija slavu:

„Da se ne pohvali nijedno tijelo pred Bogom. Iz kojega ste vi u Hristu Isusu, koji nam posta premudrost od Boga i pravde i osvećenje i izbavljenje. Da (kao što se piše) ko se hvali, Gospodom se hvali“ (1. Poslanica Korinćanima 1,29-31).

Lična razmišljanja i diskusije

1. Koja ozbiljna upozorenja Bog daje svetu u poruci trećeg anđela koja se nalazi u Otkrivenju, poglavlje 14?

2. Na šta to upozorenje poziva stanovnike sveta da urade?

3. Na koji način je pravednost verom blisko povezana sa porukom trećeg anđela?

4. Na koji način razumevanje i iskustvo pravednosti verom u Hristosa omogućava Božijoj deci da se sprema za Hristosov drugi dolazak?

Molitvena aktivnost

. Pozovite vašeg partnera za molitvu i razgovarajte o ovom bogoslužnju sa njim/njom

. Molite se zajedno sa vašim partnerom za molitvu:

- 1. Da vas Bog krsti svojim Svetim Duhom.**
- 2. Da Bog probudi vas i svoju crkvu.**
- 3. Da Bog svoj zakon zapiše u vašem srcu.**
- 4. Da Hristos živi svoj život slave u vašem životu.**
- 5. Za osobe koje se nalaze na vašem molitvenom spisku.**

37. Dan

Pravednost verom i poslednja generacija

Adventisti sedmog dana uvek su imali ono što se može nazvati “teologijom poslednje generacije”. Ta teologija ima učenje prema kojem će poslednja generacija hrišćana koja bude živela kada Isus bude došao, morati da razvije onakav odnos sa Hristosom, kakav nijedna generacija pre njih nije imala. To će biti neophodno, jer će ona morati da bude verna Bogu u doba nevolja i moraće da stoji uz Hristosa u svoj Njegovoj slavi, kada On bude došao. Božiji verni sledbenici

neće biti progutani za vreme dok ostali stanovnici zemlje budu uništavani svetlošću Njegovog dolaska. Samo će oni koji razumeju i koji su iskusili pravednost putem vere, moći da uspešno izdrže te konačne događaje.

Delovanje Svetog Duha je od suštinskog značaja da bi se Hristos manifestovao u svom narodu. Hristos živi u svojoj deci kroz krštenje Svetim Duhom. Zbog toga je apsolutno neophodno da poslednja generacija vernika razume i da iskusi krštenje Svetim Duhom. O ovome je Elen Vajt napisala:

„Ništa drugo osim krštenja Svetim Duhom ne može da dovede crkvu u njenu pravu poziciju i da pripremi Božiji narod za sukob koji ubrzano dolazi“ („Izdanja rukopisa“, 2. tom, str. 30).

Ona je veoma jasna u pogledu toga da je krštenje Svetim Duhom jedina nada da budemo verni Bogu u toku poslednjeg zemaljskog sukoba.

Prema knjizi Otkrivenja, crkva se danas nalazi u opasnom stanju. Toj crkvi Bog daje upozorenje: “Znam tvoja djela da nijesi ni studen ni vruć. O da si studen ili vruć! Tako, budući mlak, i nijesi ni studen ni vruć, izbljuvaću te iz usta svojijeh. Jer govoriš: bogat sam, i obogatio sam se, i ništa ne potrebujem; a ne znaš da si ti nesrećan, i nevoljan, i slijep, i go” (Otkrivenje 3,15-17). Bog je opisao crkvu kao “mlaku”. Ako se stanje crkve ne promeni, Bog će je odbaciti: “Izbljuvaću te iz usta svojijeh”.

Prema tome, pre nego što se Isus bude vratio, crkva mora da prođe kroz veliku duhovnu transformaciju. Ona mora da

iskusi istinsko buđenje i reformaciju. Elen Vajt je razumela ovu veliku potrebu kada je napisala:

“Buđenje istinske pobožnosti među nama je najveća i najhitnija od svih naših potreba. Traganje za ovim treba da bude naš prvi zadatak” (“Odabrane poruke”, 1. Knjiga, str. 121).

Postoje dve stvari koje su neophodne da bi se dogodilo buđenje (preporod): molitva i krštenje Svetim Duhom. Elen Vajt je ovo naglasila u sledećim izjavama:

“Možemo da očekujemo buđenje samo kao rezultat molitve” (*ibid.*)

“Krštenje Svetim Duhom na dan Duhova dovešće do buđenja istinske religije i do izvođenja mnogih čudesnih dela” (“Odabrane poruke”, 2. knjiga, str. 57).

Dok Božiji narod lično doživljava svakodnevno iskustvo krštenja Svetim Duhom, Isus će živeti u njemu. On će početi da sebe predstavlja u njihovim životima. Od suštinskog je značaja da ljudi razumeju i da iskuse pravednost putem vere, da bi razumeli kako da puste Isusa da živi svoj pobedonosni život koji pobeđuje sva iskušenja i grehove i u njihovim životima. Ta poslednja generacija mora da živi život u kome ostvaruje potpunu pobedu nad svim iskušenjima i grehovima, a to je moguće samo ukoliko Hristos živi u njima.

Prema tome, pre nego što dođe do konačnih događaja, mora da se obavi posao pročišćenja u srcima i u životima Božije dece koja prihvataju Božiji poziv da budu deo poslednje

generacije. Prorok Malahija je govorio o ovom vremenu pročišćenja u Knjizi proroka Malahije 3,1-4:

“Evo, ja ću poslati anđela svojega, koji će pripremiti put preda mnom, i iznenada će doći u crkvu svoju Gospod, kojega vi tražite, i anđeo zavjetni, kojega vi želite, evo doći će, veli Gospod nad vojskama. Ali ko će podnijeti dan dolaska njegova? I ko će se održati kad se pokaže? Jer je on kao oganj livčev i kao mlo bjeljarsko. I sješće kao onaj koji lije i čisti srebro, očistiće sinove Levijeve, i pretopiće ih kao zlato i srebro, i oni će prinositi Gospodu prinose u pravdi. I ugodan će biti Gospodu prinos Judin i Jerusalimski kao u staro vrijeme i kao predašnjih godina”.

Obratite pažnju na nekoliko važnih tačaka u ovom tekstu. Prorok Malahija je prerekao vreme neposredno pre Hristosovog drugog dolaska, kada će se veliki proces pročišćavanja odigravati među Božijim narodom. Ovaj process pročišćavanja će dovesti do toga da Božija deca imaju savršene osobine. Oni će morati da pobeđuju svako iskušenje i svaki greh u svojim životima. To može da se dogodi jedino svakodnevnim primanjem krštenja Svetim Duhom i doživljavanjem iskustva pravednosti putem vere u Hristosa i samo u Hristosa.

Lična razmišljanja i diskusije

1. Koja dva iskustva mora da ima Božiji narod da bi bio spreman za Hristosov drugi dolazak?

2. Šta je naša najveća potreba, po rečima Elen Vajt?

3. Koje dve stvari donose buđenje Božijem narodu?

4. Šta je prorok Malahija rekao da će Bog uraditi u svom narodu neposredno pre Hristosovog povratka?

5. Kako Božiji narod može da iskusi ovo pročišćenje?

Molitvena aktivnost

. Pozovite vašeg partnera za molitvu i razgovarajte o ovom bogoslužanju sa njim/njom

. Molite se zajedno sa vašim partnerom za molitvu:

1. Da vas Bog krsti svojim Svetim Duhom.

2. Da Bog probudi vas i svoju crkvu.

3. Da vas Bog pročisti, kao što je Malahija opisao, kroz iskustvo pravednosti putem vere u Hristosa.

4. Za osobe koje se nalaze na vašem molitvenom spisku.

38. Dan

Narod koji je blagosloven jesenjom i prolećnom kišom Svetog Duha

Oni koji pobedonosno prođu kroz vreme nevolja i koji su spremni za Hristosov drugi dolazak, su oni koji sazrevaju do pune duhovne zrelosti pod jesenjom i prolećnom kišom Svetog Duha. Jesenja (rana) kiša Svetog Duha počela je da pada na dan Duhova i od tog dana je dostupna svakom hrišćaninu. Kada tražimo krštenje Svetim Duhom, mi zapravo tražimo iskustvo jesenje kiše Svetog Duha.

Za nas je od vitalnog značaja da svakodnevno iskusimo krštenje jesenjom kišom Svetog Duha, da bismo duhovno rasli do momenta u kome ćemo imati koristi od prolećne (kasne) kiše Svetog Duha, koja priprema hrišćane za konačnu krizu i za Hristosov povratak. Međutim, mnogi ne shvataju ovu činjenicu i smatraju da moraju da čekaju na prolećnu kišu Svetog Duha, da bi konačno pobedili svoje grehe koje ih opsedaju, i svoju duhovnu nezrelost. Takvo gledište će se završiti propašću za onoga koji ga se drži. Elen Vajt nas upozorava:

„Videla sam da mnogi zanemaruju toliko potrebne pripreme i da iščekuju vreme 'osveženja' i 'prolećne kiše', kako bi im to pomoglo da uspravno stoje na dan Gospoda i da žive pod Njegovim okriljem. O, koliko njih sam videla bez skloništa u vreme nevolje! Oni su zanemarili potrebne pripreme; zbog toga oni ne mogu da prime osveženje koje svi moraju da imaju, da bi mogli da žive pod okriljem svetoga Boga“ („Hrišćansko iskustvo i učenja Elen Vajt, str. 112).

Mi moramo da pobeđujemo sva iskušenja i grehe u našem životu, ukoliko hoćemo da imamo koristi od prolećne kiše i od izlivanja Svetog Duha. Ukoliko verujemo da ne moramo ozbiljno da se bavimo problemom greha u našem životu, onda nas je sotona obmanuo. Elen Vajt to potvrđuje ovim rečima:

„Videla sam da niko nije mogao da podeli to 'osveženje', ukoliko nije zadobio pobedu nad svakom opsednutošću, ohološću, sebičnošću, ljubavlju prema ovozemaljskom i nad svakom pogrešnom rečju i delom“ (*ibid*, str. 113).

Petar je ovo potvrdio kada je rekao: „Pokajte se dakle, i obratite se da se očistite od grijeha svojijeh, da dođu vremena odmaranja od lica Gospodnjega“ (Dela apostolska 3,19).

Jesenja ili rana kiša Svetog Duha, koja predstavlja krštenje Svetim Duhom, dovodi nas do duhovne zrelosti koja nam je potrebna da bismo imali koristi od prolećne kiše.

„Prolećna kiša, zbog koje sazreva zemaljska žetva, predstavlja duhovnu milost koja priprema crkvu za dolazak Sina čovečijeg. Ali, ako nije pala jesenja kiša, neće biti života; izdanci neće nići. Ukoliko jesenja kiša ne obavi svoj posao,

semenje neće uz prolećnu kišu moći da sazri“ („Vera po kojoj ja živim“, str. 333).

Potpuni duhovni rast pod jesenjom kišom krštenja Svetim Duhom nam je neophodan čak i da bismo mogli da prepoznamo prolećnu kišu Svetog Duha, kada ona padne.

“Ukoliko ne budemo svakodnevno napredovali u davanju primera aktivnih hrišćanskih vrlina, nećemo prepoznati manifestaciju Svetog Duha u prolećnoj kiši. Ona će padati na srca svuda oko nas, ali je mi nećemo shvatiti, niti ćemo je primiti” (“Svedočanstva sveštenstvu i radnicima Jevanđelja”, str. 507).

Zbog toga Gospod poziva svoju decu da sada svakodnevno primaju krštenje Svetim Duhom i da izađu iz svog laodikejskog stanja. Mi se ubrzano približavamo vremenu potpunog izlivanja prolećne kiše Svetog Duha. Bog nam upućuje milostivi poziv upozorenja da se pripremimo za taj konačni sveprisutni događaj Svetog Duha. Samo oni koji gledaju na Njegov poziv, primiće prolećnu kišu i biće spremni za Hristosov dolazak. Kada se to bude dogodilo, oni će biti isti kao Isus: “Ljubazni! Sad smo djeca Božija, i još se ne pokaza šta ćemo biti; nego znamo da kad se pokaže, bićemo kao i on, jer ćemo ga vidjeti kao što jest” (1. Jovanova poslanica 3,2).

Oni koji ne iskuse jesenju i prolećnu kišu biće kao oni koji nisu na dan Duhova primili prvobitno izlivanje jesenje kiše. Oni neće razumeti šta se dešava i rugaću se onima koji doživljavaju svu punoću Božije moći kada primaju ta dva velika izlivanja Svetog Duha.

Lična razmišljanja i diskusije

1. Kada je počela jesenja kiša Svetog Duha?

2. Šta mora da se desi prilikom krštenja jesenjom kišom Svetog Duha, da bismo kasnije imali koristi od prolećne kiše?

3. Ako čekamo prolećnu kišu Svetog Duha da nam ona podari pobedu nad iskušenjima i nad grehom, kakva će biti naša sudbina?

4. Za koje stvari krštenje jesenjom kišom Svetog Duha i prolećna kiša Svetog duha, pripremaju hrišćanina?

Molitvena aktivnost

. Pozovite vašeg partnera za molitvu i razgovarajte o ovom bogoslužnju sa njim/njom

. Molite se zajedno sa vašim partnerom za molitvu:

- 1. Da vas Bog krsti svojim Svetim Duhom.**
- 2. Da Bog probudi vas i svoju crkvu.**
- 3. Da vas Bog povede da izrastete do duhovne zrelosti pod jesenjom kišom Svetog Duha, da biste imali koristi od prolećne kiše.**
- 4. Za osobe koje se nalaze na vašem molitvenom spisku.**

39. Dan

Narod molitve i posta

Oni koji su spremni da se sretnu sa Isusom, biće narod koji se moli i koji posti. Oni će u svakom pogledu slediti Isusov primer, uključujući i Isusov život u molitvi. Isus je započeo svoju službu 40-todnevnom molitvama i postom. On je ponekad provodio čitave noći u molitvi. Za Njega je molitva bila neophodna da bi ostao u vezi sa svojim Ocem i da bi se ojačao za konačni sukob sa sotonom.

Pre nego što je ušao u 40 dana molitve i posta, Isus je bio ispunjen Svetim Duhom, kao odgovorom na molitvu sa Njegovog vodenog krštenja: „A kad se krsti sav narod, i Isus pošto se krsti i moljaše se Bogu, otvori se nebo, i siđe na nj Duh sveti u tjelesnome obliku kao golub, i ču se glas s neba

govoreći: ti si sin moj ljubazni, ti si po mojoj volji“ (Jevanđelje po Luki 3, 21.22). Krštenje Svetim Duhom, bilo je glavna stvar u Isusovom duhovnom životu.

Ista će istina važiti i za one koji će biti spremni za Hristosov povratak. To će biti narod koji je ispunjen duhom i koji ima dosledan i snažan život u molitvi. On će imati takvu vrstu života u molitvi zbog toga što će biti ispunjen Božijim Duhom, koji je takođe i Duh posredovanja: „I izliću na dom Davidov i na stanovike Jerusalimske duh milosti i molitava...” (Knjiga proroka Zaharije 12.10). Sveti Duh je taj koji daje narodu želju da se moli. Zapravo, Sveti Duh ga poziva da se moli, usmerava njegove molitve, daje mu veru i osnažuje njegove molitve. Ukratko, narod se stalno moli u Duhu kao što to Pavle savetuje: „I svakom molitvom i moljenjem molite se Bogu duhom bez prestanka, i uz to stražite sa svakijem trpljenjem i molitvom za sve svete“ (Poslanica Efežanima 6,18).

Čarls Fini, poznati zagovornik buđenja (preporoda) i evanđelista iz devetnaestog veka, rekao je:

„Ako se već molite u veri, onda se potrudite da hodate sa Bogom svaki dan. Ako to budete radili, On će vam reći za šta da se molite. Budite ispunjeni Njegovim Duhom i On će vam dati dovoljno stvari za koje ćete se moliti. On će vam dati onoliko duha molitve, koliko vi snage u telu imate“ (Propovedi na temu Jevanđelja, str. 56, 57).

Božiji narod ostatka iz poslednjih dana zna da molitva oslobađa Božiju snagu. Zbog toga on gleda na molitvu kao na nešto što je neophodno u njegovom privatnom životu i u napredovanju u Božijem poslu. On zna da je Bog od početka

nameravao da deluje kroz čoveka, a ne nezavisno od njega, kako bi sproveo svoju volju na zemlji. Božiji narod zna da, kada Bog hoće nešto da uradi na zemlji, On navede svoj narod da se moli za tu stvar. Mnoge Isusove izjave ovo potvrđuju. U molitvi Gospodu, Isus nam je rekao da se molimo da „Dođe carstvo tvoje i da bude volja tvoja i na zemlji kao na nebu“ (Jevanđelje po Mateju 6,10). Kada je video da toliko mnogo ljudi pati, On je prema njima osetio samilost i rekao nam je: „Molite se dakle gospodaru od žetve da izvede poslenike na žetvu svoju“ (Jevanđelje po Mateju 9,38).

Narod koji bude spreman da se sretne sa Isusom, takođe će biti narod koji posti. Kada je Isus rekao: „A kad postite...“ (Matej 6,16), on je upućivao svoje učenike da odvoje vreme za post. Elen Vajt je naglašavala značaj posta kada je napisala:

„Od sada pa nadalje, sve do kraja vremena, Božiji narod treba da bude ozbiljniji, probuđeniji i ne treba da veruje u vlastitu mudrost, već u mudrost svog Vođe. Treba da odvoji vreme za post i za molitvu. Nije potrebno potpuno se uzdržavati od hrane, ali narod bi trebalo da jede štedljivo i najjednostavniju hranu“ („Saveti o ishrani i hrani“, str. 188, 189).

„Ne možemo da imamo slabu veru; ne možemo da se uljuljukujemo u mlitavom, tromom i lenjom stavu. Treba da iskoristimo svaku mrvicu svoje sposobnosti i treba da razmišljamo na oštrouman, smiren i dubok način. Mudrost bilo kog ljudskog pojedinca nije dovoljna za planiranje i osmišljavanje u ovom vremenu. Pokaži svaki svoj plan Bogu uz pomoć posta, a uz pokornost duše Gospodu Isusu i prepusti

svoje puteve Gospodu“ („Odabrane poruke“, 2. Knjiga, str. 364).

Oni koji su spremni da se sretnu sa Isusom, biće narod koji se moli i koji posti. Te dve stvari će igrati glavnu ulogu u jačanju njegovog odnosa sa Bogom, u jačanju njegove vere, u razjašnjavanju Božije volje koju On ima za život Njegovog naroda i za njegovu službu i u ostvarivanju efikasne službe prilikom rada na Božijem delu. Ako želite da budete među narodom ostatka iz poslednjih dana, koji je spreman da se sretne sa Isusom, onda morate da postanete ispunjeni Duhom i da se stalno molite i da redovno postite. To je način koji Bog propisuje – i to je jedini način. Ne postoje nikakve druge opcije.

Lična razmišljanja i diskusije

1. Kakvu vrstu života u molitvi je Isus imao?

2. Šta krštenje Svetim Duhom čini za život u molitvi jednog hrišćanina?

3. Zbog čega je molitva neophodna, da bi se sprovela Božija volja?

4. Zbog čega je post važan za život jednog hrišćanina?

Molitvena aktivnost

- . Pozovite vašeg partnera za molitvu i razgovarajte o ovom bogoslužnju sa njim/njom**
- . Molite se zajedno sa vašim partnerom za molitvu:**
 - 1. Da vas Bog krsti svojim Svetim Duhom.**
 - 2. Da Bog probudi vas i svoju crkvu.**
 - 3. Da vas Bog povede da se molite i da postite u Duhu.**
 - 4. Za osobe koje se nalaze na vašem molitvenom spisku.**

40. Dan

Narod od Božije reči

Oni koji uspešno prođu kroz vreme nevolja i koji su spremni da se sretnu sa Isusom, biće svakako narod utemeljen u Božijoj reči. Biblija će igrati glavnu ulogu u njihovom prosvetljenju u pogledu Božije volje i ona će ih ojačati za konačni sukob. Narod će saznati istinu da „ne živi čovjek o samom hljebu, no o svakoj riječi koja izlazi iz usta Božijih“ (Jevanđelje po Mateju 4,4).

Božiji narod neće se plašiti onoga što sotona može da mu uradi. Kao što smo ranije naučili, strah je suprotnost veri i daje sotonu pravo da uđe u naš život u svakoj onoj oblasti u kojoj osećamo strah. Umesto straha, moramo da prepustimo naše potpuno poverenje Božijoj Reči. Setite se, „vera nije verovanje da Bog može nešto da uradi. Vera je znanje da će Bog to uraditi“.

Božiji narod poslednjih dana imaće samopouzdanje koje je Jovan opisao: „I ovo je sloboda koju imamo k njemu da ako što molimo po volji njegovoj posluša nas. I kad znamo da nas sluša što god molimo, znamo da će nam dati što ištemo od njega“ (1. Jovanova poslanica 5,14.15).

Da bismo posedovali ovakvu vrstu vere, moramo da poznajemo Božiju Reč. O njoj moramo da razmišljamo i danju i noću (Knjiga Isusa Navina 1,8). Onda će naši putevi biti napredni i pobedonosni. Bićemo kao „drvo usađeno kraj potoka, koje rod svoj donosi u svoje vrijeme“ (Psalmi 1,3).

Božija Reč treba da igra glavnu ulogu u našim poredama nad iskušenjima i nad grehom. Ona nas ne opominje samo o tome šta je greh: „Nego ja grijeha ne poznah osim kroz zakon; jer ne znadoh za želju da zakon ne kaza: ne zaželi“ (Poslanica Rimljanima 7,7). Mi verom u obećanja iz Biblije ostvarujemo poredu.

Pavle Reč Božiju naziva „mač duhovni koji je riječ Božija“ (Poslanica Efežanima 6,17). Grčka reč koja je prevedena kao „reč“, u ovom stihu je *rhema*, što znači, izgovorena reč. Samim tim, Reč Božija koja je izgovorena u veri, doneće promene u našem životu, koje su nam neophodne da bismo dobili Isusove

osobine i da bismo služili kao i On. Isus je govorio o ovome kada je rekao: „Jer vam zaista kažem: ako ko reče gori ovoj: digni se i baci se u more, i ne posumnja u srcu svojem, nego uzvjeruje da će biti kao što govori: biće mu što god reče“ (Jevanđelje po Marku 11,23).

Obratite pažnju da Isus stavlja jak naglasak na važnost toga da se „kaže“ ono u šta verujemo da će se desiti. Kada mi izgovorimo šta je Božija volja, onako kako piše u Njegovoj Reči, i kada verujemo u to što kažemo, to će se i dogoditi u našem životu. Izgovaranje Božije Reči u veri je veoma moćno oružje.

Elen Vajt je pisala o snazi Božije Reči:

„Kreativna snaga koja je prizvala svetove u postojanje, je Božija Reč. Ona dodeljuje moć; ona stvara život. Svaka zapovest je obećanje; prihvaćena voljom, primljena u dušu, ona sa sobom nosi život Bezgraničnoga. Ona transformiše prirodu i ponovo stvara dušu u liku Boga.

Tako dodeljen život se i održava na takav način: „No o svakoj riječi koja izlazi iz usta Božijih“ (Jevanđelje po Mateju 4,4)“ („Obrazovanje“, str. 126).

Neograničena je moć koja može da nas transformiše u Hristosov lik. Vera u Božija obećanja donosi moć Svetog Duha u naš život. Kada naučimo kako da upotrebimo to naše oružje, onda ćemo moći da srušimo svaki bedem koji je sotona podigao u našem životu, bilo da je on duhovni, emocionalni, ili fizički.

„Jer oružje našega vojevanja nije tjelesno, nego silno od Boga na raskopavanje gradova, da kvarimo pomisli i svaku

visinu koja se podiže na poznanje Božije, i robimo svaki razum za pokornost Hristu“ (2. Poslanica Korinćanima 10,4.5).

Zapamtite, neposredno pred Isusov dolazak, sotonine prevare biće jako efikasne i odvodiće većinu ljudi od Boga, zbog čega će ti ljudi biti izgubljeni kada Isus bude došao. Te prevare biće toliko snažne da će, ako bude moguće, i izabrani biti obmanuti (Jevanđelje po Mateju 24,24). Razumevanje i prihvatanje Božije Reči je od suštinskog značaja za izbegavanje obmana poslednjih dana.

Lična razmišljanja i diskusije

1. Zbog čega je Božija Reč, Biblija, toliko važna za jednog hrišćanina?

2. Kako je Pavle nazivao Reč Božiju?

3. Kako je Elen Vajt opisala Reč Božiju?

4. Kako nam Božija Reč pomaže da izbegnemo sotonine prevare poslednjih dana?

5. Kakvu ulogu Božija Reč igra u vašem životu?

Molitvena aktivnost

- . Pozovite vašeg partnera za molitvu i razgovarajte o ovom bogoslužanju sa njim/njom**
- . Molite se zajedno sa vašim partnerom za molitvu:**
 - 1. Da vas Bog krsti svojim Svetim Duhom.**
 - 2. Da Bog probudi vas i svoju crkvu.**
 - 3. Da Bog stavi u vaše srce želju da više proučavate Božiju Reč.**
 - 4. Za osobe koje se nalaze na vašem molitvenom spisku.**

Nakon 40 dana molitve i studija pobožnosti...

Pošto ste okončali 40 dana molitve i studija pobožnosti, verovatno ne želite da izbledi iskustvo koje ste imali sa Gospodom i sa prijateljstvom u kome ste uživali. Šta biste, zbog toga, trebalo sledeće da uradite?

Ukoliko niste proučavali prvu knjigu o 40 dana molitve, *40 dana – Molitve i pobožnosti u cilju pripreme za Drugi dolazak*, predlažem da započnete sa tim svakodnevним proučavanjem.

Druga mogućnost je da počnete detaljnije da proučavate predmete koji su predstavljeni u ovom bogoslužnju i u prvoj knjizi o 40 dana bogoslužnja. Svaki odeljak je zasnovan na nekoliko knjiga koje sam napisao. Ovo su naslovi tih knjiga:

- . *Krštenje Svetim Duhom*
- . *Krštenje Duhom i evangelizam*
- . *Krštenje Duhom i obitavanje u Hristosu*
- . *Krštenje Duhom i čekanje na Boga*
- . *Krštenje Duhom i Hristosov slavni povratak*
- . *Krštenje Duhom i Poruka o pravednosti putem vere iz 1888. godine.*
- . *Krštenje Duhom i molitva*
- . *Krštenje Duhom i konačni događaji na zemlji*
- . *Krštenje Duhom i Zajednica Nove mešine za vino (Jevanđelje po Mateju 9,17; Jevanđelje po Marku 2,22, prim. prev.)*
- . *Krštenje Duhom i izbavljenje*

Drugo, nastavite da se molite za osobe koje se nalaze na vašem molitvenom spisku i posegnite za njima. Takođe, dodajte i druge ljude na taj spisak, onako kako vas Gospod vodi i kao grupa, razmišljajte o aktivnostima da pozovete te osobe sa spiska, da prisustvuju vašim aktivnostima.

Hristos želi da lične svakodnevne pobožne studije, molitva i posezanje za drugima, budu sastavni deo života svakog hrišćanina. Ukoliko se ovaj aspekt vašeg života završi sa ovih 40 dana molitve i studija pobožnosti, nećete u potpunosti dosegnuti Hristosa, onako kako On to želi. Takođe, ovo je jedini način da budete spremni za Hristosov skori dolazak. Jer, to je jedini način da se razvija i da raste naš lični odnos sa Hristosom. Neka Gospod obilato blagoslovi nastavak vaših studija pobožnosti i vaše vreme za molitvu sa Njim, kao i vaše napore da Njega delite sa ostalima.

Beleška: Sve knjige koje su ovde nabrojane, dostupne su pri Centrima za knjige o Adventizmu na sajtu www.40daysdevotional.com.